

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1979 மார்ச் 16.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1). வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

விழுப்புரம் மின் திட்டம்.

*குறுகிய கால வினா எண் 15—திரு. துரை முத்துசாமி : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள விழுப்புரம் மின்சார வாரியத் திட்டத்தை இரண்டாக பிரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா? ஆம் என்றால் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

தற்போது இல்லை.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, எப்போது என்று அறிவிப்பார்களா? இந்த மின்சார வாரியத் திட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதால் புதிதாக என்னினியர்கள் நியமிக்கப்பட இருக்கிறார்களா? அல்லது அதிகப் பட்சமாக செலவாகும் என்பதால் இல்லை என்று கூறுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மின்சார வாரியத் தைப் பொறுத்தவரையில் விநியோகம் சம்பந்தமான பிரிவைச் சீர்திருத்துவதாக இருக்கிறோம். அத்தகைய சீர்திருத்தம் வருகிறபோது இத்தகைய திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பு உண்டு.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், சவுத் ஆற்காடு ஸிஸ்டம் விழுப்புரத்தில் மையமாக இருப்பதாலும், பல்வேறு பகுதிகள் அதன் கீழ் இருப்பதாலும் அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற ஆலோசனை ஏற்கனவே டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் கூட வந்திருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால், திறமை அதிகரித்து, காலாகாலத்தில் காரியங்களைச் செய்ய உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, அது குறித்து புனர்பரிசீலனை செய்து இரண்டாகப் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : திறமையை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் விநியோகத் திட்டங்களைப் பற்றி மறு ஆய்வு செய்து வருகிறோம். அந்த சீர்திருத்தத்தை மேற்கொள்கிறபோது இதற்கான வாய்ப்புண்டு.

திரு. துரை முத்துசாமி : சீர்திருத்தக் கமிஷன் வரும்போது செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அது எப்போது வரும்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சீர்திருத்தக் கமிஷன் அல்ல. நாமே செய்வதுதான்.

ஆசியன் பேரிங்குகள் நிறுவனம்.

*வினா எண் 420—திரு. எஸ். கணேசன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஆசியன் பேரிங்குகள் லிமிடெட் என்றக் கூட்டுத் துறை நிறுவனம் ஐப்பானியத் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் ஹொகூரில் அமைக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) ஆம்.

(ஆ) தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், பலதரப்பட்ட பேரிங்குகள் தயாரிப்பதற்காக ஆசியன் பேரிங்குகள் லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்தை திரு. பழனியப்ப செட்டியார் அவர்களுடன் கூட்டுத்துறையில் சுமார் 12 கோடி திட்ட மதிப்பில் தர்மபுரி மாவட்டம் ஓசூருக்கு அருகில் பாகலூர் கிராமத்தில் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது.

திரு. என். வரதராஜன் : இந்த 12 கோடி ரூபாயில் அரசுத் துறை எவ்வளவு போடுகிறது? தனியார் எவ்வளவு போடுகிறார்கள்? பொதுவாக 50 கோடி ரூபாய் திட்டம் என்று சொன்னால் ரூ. 48 கோடி அரசு செலுத்தி இரண்டு கோடி ரூபாய் தனியார் செலுத்தி அவர்கள் இவ்வாறு கூட்டுத் துறையில் தலைமை தாங்குவதால்தான் சில சீர்குலைவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, தனியார் துறை, கூட்டுத்துறை என்றில்லாது பொதுத் துறையில் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இந்தத் திட்டத்திற்கு 1974-லேயே ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு விட்டது. கூட்டுத் துறை என்றால், அரசாங்கம் 26 சதவிகிதம், தனியார் 25 சதவிகிதம், ஆக 51 சதவிகிதம் போடுகிறார்கள். பப்ளிக் ஷேர்ஸ் 49 சதவிகிதம்.

1979 மார்ச் 16]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : இந்த ஆசியன் பேரிங்க்ஸ் என்ற நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஜப்பான் நாட்டுடன் இணைந்து இந்த நிறுவனத்தைத் துவங்க இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல நாட்டு மூலதனக் கம்பெனிகள், மல்டி நாஷனல் கார்ப்பரேஷன்ஸ் ஊடுருவலாக இது இருக்குமா? முழுமையாக அரசாங்கத் துறை இதை நடத்துவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஜப்பான் நாட்டுடன் முதலில் பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகு ப்ரான்ஸ் நாட்டுடன் ஒப்பந்தம் பற்றிப் பேசப்பட்டது. கடைசியாக இப்போது ஜி.டி.ஆர். பற்றியும் பேசப்படுகிறது. ஆக ஜெர்மன் ஜனநாயக குடியரசு என்றால் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அரசுத் துறை 26 சதவிகிதம், தனியார் துறை 25 சதவிகிதம், ஆக 51 சதவிகிதம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வேறு விஷயம். நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகிறவர்கள் தனி நபர்கள். அந்தத் தனி நபர்கள் யார்? தனி நபர்களிடத்தில்தான் ஒப்படைக்கிறீர்களா அல்லது அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தப் போகிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தனி நபர்களிடம் ஏற்கனவே ஒப்படைக்கப்பட்டு இந்தத் திட்டம் இப்போது ஆரம்ப நிலையில் உள்ளது. அதைத் தான் சொன்னேன், 1974-ம் ஆண்டிலேயே அது முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது.

டெல்லியிலுள்ள தமிழ்நாடு இல்லம்.

*வினா எண் 421—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) டெல்லியிலுள்ள தமிழ்நாடு இல்லத்தில் தங்குபவர்களுக்கு அங்கேயே உணவு அளிக்க கேன்டின் நடத்தப்படுகிறதா?

(ஆ) அதனால் லாபம் ஏற்படுகிறதா?

(இ) அங்கே வேலை செய்பவர்களுக்கு அங்கேயே தங்குவதற்கு வீடு கட்டும் ஏற்பாடு எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :—

(அ) ஆம்.

(ஆ) இல்லை.

[1979 மார்ச் 16]

(இ) தமிழக இல்லத்தில் பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்கு விடுதிகள் கட்டுவதற்கு தமிழக இல்ல காம்ப்வுண்டிற்குள் காலியிடம் இல்லை. எனவே பணியாளர் விடுதிகள் கட்டுவதற்கு நிலம் ஒதுக்கும்படி மத்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் தற்போது இடம் ஒதுக்கிட இயலாதென மத்திய அரசு பதிலளித்துள்ளது. இதுபற்றி மேலும் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்த தமிழக இல்லத்திலே, மதராஸி ஹோட்டல் என்று வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ பேர்கள் மோசமான சாப்பாட்டைப் போடுகிறார்கள். ஆனால், அங்கே குறைந்த ரேட்டிலே அருமையான சாப்பாடு போடப்படுகிறது. ஆனால் அந்த இல்லத்திலே பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு பாதிப் பேர்களுக்குத்தான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதுகூட வீடு இல்லை, ரூம் தான். அந்தக் குளிர்ப் பிரதேசத்திலே அவர்களுக்கு உடனடியாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டாமா? அங்கே 1977-லிருந்து இதுவரைக்கும் பல பேர்கள் அங்கே சாப்பிட்டுவிட்டு பணம் கொடுக்காமல் போய் இருக்கிறார்கள்.***
6 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்திலே யாரையும் குற்றம் சாட்டக்கூடாது என்பது மரபு. திரு.கோதண்டராமன் அவர்கள் அடிக்கடி டெல்லிக்குப் போய்ச் சாப்பிடுகிறாரா என்பது ஒன்று. இன்னொரு கட்சியைக் குற்றஞ்சாட்டுவது, கேள்வி நேரத்திலே அனுமதிக்கக்கூடாது. நிறையபேர்கள் சாப்பிட்டுவிட்டுப் பணம் கொடுக்காமல் வந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு *** என்று சொன்னார். ஆகவே, * * * என்று சொன்ன அந்தப் பகுதிகளை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, பாக்கி ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்கலாம் அல்லவா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் தங்கும் விடுதியிலே பல உறுப்பினர்கள் பாக்கியை இன்னும் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள், அதை முதலில் செய்யச் சொல்லுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, புதியவர்களா அல்லது பழையவர்களா ?

***மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அநேகமாகப் பழையவர் களாக இருக்கலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், 1977 முதல் சாப் பிட்டுவிட்டுவந்து பாக்கி யார் யார் கொடுக்க வேண்டும் ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தரப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, டெல்லி யிலே உள்ள தமிழ்நாடு இல்லத்திற்கு நான் சென்றிருக்கிறேன். இந்தி வெறியர்களுக்குப் பயந்து அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிலையை அங்கே பூட்டுப் போட்டு பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிலையை அந்த இல்லத் திற்கு எதிராக பிரம்மாண்டமாக அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப் படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது என்னிடம் விவரம் இல்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ் நாடு இல்லத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்குத் தங்கு வதற்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா என்று கேட்கப்பட்டது, அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயித்து வழங்குவதற்கு அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம், அண்மையிலேகூட நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அங்கு கடிதம் எழுதி அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு, போதுமான இடம் இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் நாம் என்ன செய்வது என்று தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறோம்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : தலைவர் அவர்களே, டெல்லியிலே உள்ள தமிழக இல்லத்திலே நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்று தங்குகிறபோது அவர்களுக்கு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறதா ? அது உண்மையானால் அவர் களுக்கு இலவசமாகத் தங்குவதற்கு வகை செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கட்டணங்கள் சலுகை அடிப்படையிலே வசூலிக்கப்படுகின்றன. இலவசமாகக் கொடுக்கிற உத்தேசம் இல்லை.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. போ. கோபாலன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு இல்லத்திலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்கள் நேரடியாக நியமனம் செய்யப்படுகிறார்களா, அல்லது வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் தகவல் கேட்டு அந்த அடிப்படையிலே நியமனம் செய்யப்படுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அதற்கு என்னிடம் விவரம் இல்லை. ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 400 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சம்பளத்தில் 59 பேர்களும், 400-லிருந்து 699 ரூபாய் சம்பளத்தில் 10 பேர்களும் 700-லிருந்து 999 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒருவரும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. சொ. ந. பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, டெல்லி தமிழ்நாடு இல்லம் எந்த ஆண்டு கட்டப்பட்டது? அதற்கு செலவு செய்யப்பட்ட மொத்தத் தொகை எவ்வளவு? வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகள் தங்குவதற்கு அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

[முற்பகல் 9-10]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் டெல்லிக்குச் செல்பவர்களுக்கும், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வசதியேற்படும் வகையில் அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது வணிக ரீதியில் கட்டப்பட்ட கட்டிடம் அல்ல. எனவே, வெளிநாட்டிலேயிருந்து வருபவர்கள் தங்க வாய்ப்பு இல்லை. எந்த ஆண்டு கட்டப்பட்டது, எவ்வளவு ரூபாயில் கட்டப்பட்டது என்பதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், டெல்லி மிகவும் விலைவாசி அதிகப்படியாக உள்ள பிரதேசம் என்பது கனம் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். அப்படியிருக்கும்போது அங்கேயுள்ள அந்தச் சிப்பந்திகளில் பாதிப்பேர்களுக்கு ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் ஸ்கேல் அடிப்படையிலும், பாதிப்பேர்களுக்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஸ்கேல் அடிப்படையிலும் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படியிருந்தால் இது பாகுபாடான நிலை அல்லவா? ஆகவே, டெல்லியிலிருக்கும் அவர்கள் எல்லோருக்குமே சென்ட்ரல் ஸ்கேல் அடிப்படையில் சம்பளம் உயர்த்தப்படுமா? அதே நேரத்தில்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்குப் பதில் என்ன என்று மட்டும் கேளுங்கள். இப்படி மூன்று நான்கு கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டு போனால் என்னசெய்வது? அதனால்தான் கிருஷ்ணன் அவர்கள்கூட இரண்டாவது முறையாகக் கேட்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஒரே கேள்வியோடு நிறுத்தியிருந்தால்

1979 மார்ச் 16]

தால் ஊதியம் பற்றிச் சொல்லியிருப்பார்கள். வேறு பிரச்சனையையும் கேட்பதால், மறுபடியும் கிருஷ்ணன் எழுந்து கேட்பது போன்ற நிலைதான் ஏற்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று திட்டவட்டமாக விவரமாகக் கேட்டால் சொல்வார்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, எல்லாவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, டெல்லியில் உள்ள தமிழ்நாடு இல்லத்தில் தமிழ்நாடு அரசுக்குச் சொந்தமான கார்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? தமிழகத்திலேயிருந்து டெல்லிக்குச் செல்லும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் கார்களைக் குறைந்த வாடகையில் பயன்படுத்துவதற்கு அரசு அனுமதிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே,

Permission for the use of staff cars attached to the Tamil Nadu House shall be obtained along with the orders for reservation.

அந்தக் கார்களைப் பயன்படுத்த ரிசர்வேஷன் எப்பொழுது நாம் கேட்கிறோமோ அந்த ரிசர்வேஷனை ஒப்புக்கொண்டு கார்கள் கேட்டால் கார்களைத் தர முடியுமா முடியாதா என்பதைத் தெரிவிக்க முடியும். எத்தனை கார்கள் என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

பழனி தேவஸ்தான ஊழியர்கள்.

*வினா எண் 422—திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு செய்தி, அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பழனி தேவஸ்தானத்தில் இலாகாவாரியாக எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள்?

(ஆ) அதில் எந்தெந்த இலாகாவில் அரிசனங்களுக்கு 18 சதவீதம் வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது?

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி தேவஸ்தானம் துணை ஆணையர் அந்தஸ்த்தில் உள்ள செயல் அலுவலரால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இலாகா வாரியாக இந்த தேவஸ்தானத்தில் வேலை செய்பவர்களின் விபரமாவது :—

	நபர்கள்.
(1) திருக்கோயில் மற்றும் இதர இடங்களில் வேலை பார்ப்பவர்கள்	444
(2) மராமத்து பிரிவில் வேலை பார்ப்பவர்கள் .	10
(3) மின்சார பிரிவு மற்றும் மின் இழுவை ரயில் பிரிவில் வேலை பார்ப்பவர்கள்	36
மொத்தம் .	490

(ஆ) திருக்கோயில் உட்துறை ஊழியர்கள் அரசு ஊழியர்கள் அல்ல. திருக்கோயில்களில் அரிசனங்களுக்கு 18 சதவீதம் வேலை அளிக்க வேண்டுமென விதிகளில் வரையறுக்கப்படவு மில்லை. ஆயினும், இத்திருக்கோயிலில் வேலை பார்க்கும் மேற் குறிப்பிட்ட 490 நபர்களில் 77 நபர்கள் (16 சதவீதம்) அரிசனங்கள் ஆவர்.

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பழனி தேவஸ்தானத்தில் 490 பேர்கள் பல்வேறு இலாக்காக்களில் வேலை செய்வதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அதில் அரிசனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 18 சதவீதம் என்ற முறைப்படி, சரியான கவுரவம் மிக்க வேலைகள் அங்கே கொடுக்கப்படவில்லை. ஸ்விப்பர்கள், தோட்டிகள் போன்ற கீழ்த்தரமான வேலைகள்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பழைய சட்டத்தைக் காட்டி அதைக் காலங்கடத்தாமல், இந்த அரசாவது அவர்களுக்கு விகிதாச்சார முறைப்படி வேலைகள் கிடைக்க உரிய நடவடிக்கையை எடுக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பணியாளர்களுக்காக பொது விதி 22-இல் அரிசனங்களுக்கு 18 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென விதியிருக்கிறது. ஆனால், அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் உள்துறை ஊழியர்கள் அப்படி அல்ல. இருந்தாலும், 16 சதவீதம் என்று இன்றைக்கு வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுடைய யோசனை வருகிற காலங்களில் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படும்பொழுது கவனத்திலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

திரு. க. நாச்சிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பழனியில் அரிசன அர்ச்சகர்கள் எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி அரிசனங்கள் வேலை செய்யாவிட்டால், அர்ச்சக ஊழியர்களாக, அவர்களை பழனி கோயிலில் நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, அதற்கான விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் அதுபற்றி விவரத்தைச் சேகரித்து தர இயலும்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, எதிர்காலத்தில் என்னுடைய கோரிக்கையை கவனிப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, இன்றிலிருந்து அங்கே நியமிக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு வேலைக்கும் எந்த உயர்ந்த வேலையாக இருந்தாலும், எந்த வேலையாக இருந்தாலும் அந்த வேலைகள் அரிசனங்களுக்குத் தான் தரப்படும் என்ற ஒரு உத்தரவை அரசு போடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, சட்ட ரீதியான ஒரு உத்தரவு அரசினிடத்திலே இல்லாத காரணத்தாலே, சட்டம் இல்லாத காரணத்தாலே, அப்படிப்பட்ட ஒரு உறுதிமொழியைத் தருவது என்பது சிக்கலை உண்டாக்கலாம். மற்றவர்கள் வேறு பிரச்சினைகளை எழுப்பக் கூடும். என்றாலும், அரிசனங்களுக்கு, அப்படிப்பட்ட நேரங்கள் வருகிறபொழுது, அவர்களுக்கு இந்த விகிதாசாரத்தை மனதிலே எண்ணி வேலைகள் தரப்படும் என்ற அளவிலேதான் இப்பொழுது சொல்லமுடியும்.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற பொழுது அங்கே பலர் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பழனியில் மட்டுமல்ல, தமிழகமெங்கும் பல்வேறு கோயில்களில் உள்ள ஊழியர்கள் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக ஆலயங்களிலே பணி புரிகிற உட்துறை கட்டளை ஊழியர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற அவர்களை, அரசு ஊழியர்களாக ஆக்குவதிலே வார்த்தை அளவிலே ஒன்றும் சங்கடம் இல்லை. அரசு ஊழியர்களாக அறிவித்தால் பல கோடிக் சணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பளமாகத் தரவேண்டிய நிலை இருக்கும். அதைச் சமாளிக்க அறநிலையத் துறையிடத்திலே நிதி இல்லை. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற பிரச்சினை.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, மொத்தம் 490 பேர்களில், 77 பேர்கள் தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களிலே அதிகமான பேர்கள், கிட்டத்தட்ட எல்லோருமே 'மீனியல் ஒர்க்கர்ஸ்' என்ற வகையில் தான் இருப்பது மாதிரி தெரிகிறது. பொறுப்பான பதவிகளிலே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அறநிலையத் துறையில், அரிசனங்கள் 18 சதவிகிதம் என்பதிலிருந்து விதிவிலக்கு அல்லது அதனை அமூல் படுத்த முடியாத நிலையிருக்கிறதென்றால், அறநிலையம் என்பதோ, கோயில்கள் என்பதோ புனிதமானது என்று அரசு கருதுகிறதா? அந்த இடங்களை நிரப்புவதற்கு அரசு ஏன் தயங்குகிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, இடங்களை நிரப்புவதற்கு அரசு தயங்குகிறது என்ற பொருளிலே பதில் அளிக்கப்படவில்லை. எதிர்காலத்திலே நியமிக்கப்படுகிற அத்தனை ஊழியர்களும் அரிசனங்கள் என்று உத்தரவாதம் தருவீர்களா என்ற கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட உத்தரவாதத்தைச் சட்ட சம்மதம் இல்லாமல் தரமுடியாது என்றுதான் பதில் அளித்தேன். ஆகவே, அரிசனங்கள் தாழ்ந்த வேலைக்குத்தான் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அந்த அடிப்படையில் எங்கேயும் வேலைகளில் நியமிக்கப்படவில்லை. பல ஆலயங்களில், நிர்வாகத் துறை அதிகாரிகள் அரிசனங்களாக இருக்கிறபொழுது, அங்கே கீழ் வேலைக்குத் தான் அரிசனங்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற கட்டாயத்தில் நியமிக்கப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

கலையழகுடன் அச்சடிக்கப்படும் புத்தகங்களுக்கு பரிசு வழங்குதல்.

*வினா எண் 423—திரு. போ. கோபாலன் : மாண்புமிகு செய்தி, அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நேர்த்தியான கலையழகுடன் அச்சடிக்கப்படும் புத்தகங்களுக்கு பரிசு கொடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :

இல்லை.

திரு. போ. கோபாலன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, புத்தகங்கள் என்று சொல்லப்படுபவை, கையிலே எடுத்துப் பார்க்க அழகாக இருந்தால்தான் மனதிற்குப் படிக்கவும் கூட சாந்தி கிடைக்கும் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. வெளிநாடுகளிலும், இந்தியாவிலே மற்ற இடங்களிலும் அழகான முறையிலே

1979 மார்ச் 16]

அச்சடிக்கப்பட்ட புத்தகங்களுக்கு வரவேற்பு கொடுக்கப்படுகிறது. பரிசுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. தமிழகத்திலே, அப்படிப்பட்ட புத்தகப் புரட்சி நடப்பது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால், அத்தகைய இளைஞர்களை ஊக்குவிக்க, இனிமேலாகிலும் வெளிநாடுகளுக்கு ஈடாக, இரண்டு வகை புத்தகங்களையும் ஒரே இடத்திலே வைக்கக் கூடிய அளவு தகுதி படைத்த புத்தகங்களை அச்சிடுவோருக்கு பரிசு கொடுத்து அரசு ஊக்குவிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அழகான தோற்றத்தைத் தருகின்ற புத்தகங்களை அச்சடித்துத் தருகின்ற, அந்த அழகுக்குப் பரிசு தருகின்ற திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் மத்திய அரசினாலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாநில அரசிலே இப்பொழுது அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இருந்தாலும், அது அச்சக் கலையை ஊக்குவிக்கிற முறையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற முயற்சியே தவிர, வெறும் அழகுக்காக புத்தகங்களை வாங்குகின்ற அந்த உணர்வுகளுக்கு ஊக்கம் தருகிற முறையில் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற முயற்சி இல்லை. என்றாலும், புத்தகங்களுடைய கருத்தை, அதிலே இருக்கிற விஷயங்களை மக்கள் உணர்ந்து வரவேற்கின்ற முயற்சியை, உணர்ச்சியைத்தான் நாம் வளர்க்க வேண்டுமே தவிர, வெறும் அழகுக்காக வரவேற்கின்ற முயற்சியை நாம் வளர்க்கக் கூடாது. அழகு என்ற பெயராலே எதை எதையோ, அழகு என்று எடுத்துக் காட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அழகு என்றாலே பெண்களைப் போடுவதுதான் அழகு என்ற அந்தக் கருத்துக் கூடப் பரவ ஆரம்பித்து விட்டது. எனவே, அழகு நல்ல கருத்துக்களிலே வளர நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வோம். அதற்குப் பிறகு கால அளவிலே வளர்ந்து வரும் அச்சக் கலைக்கு பரிசு தர இந்த அரசு முயற்சிக்கும்.

[முற்பகல் 9-20]

திரு. போ. கோபாலன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், இந்தச் செய்தி மற்றும் அற நிலையத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்ற பின்னால், வெளியிடப்பட்டிருக்கிற பிரசுரங்கள் எல்லாம் கலையழகோடு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு அவருக்கு கலையழகைப் பற்றி தெரிந்திருக்கிறது. அதனால் அவரே எது கலையழகு என்பதை முடிவு செய்து புத்தகங்களை அச்சடித்து பரிசு கொடுப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே எது கலையழகு என்பதை நிர்ணயிப்பதிலேதான் சிக்கலே இருக்கிறது. அவரவர்களுடைய கருத்தை, மனத்தை, உணர்வுகளைப்

[1979 மார்ச் 16]

பொறுத்து அழகுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்போது, உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனை பரிசீலிக்கப்படும். தவிர, உறுப்பினர் அவர்கள் நான் பதவியேற்ற பிறகு கலையம்சத் தோடு பிரசுரங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன என்று பாராட்டினார்கள், அந்தப் பாராட்டுதலுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக ஊதியம் வழங்கல்.

*வினா எண் 424—திரு. தி. சு. நல்லதம்பி : மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) கிராமப்புற தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு சேவை பணிவிடை மூலமும், நகர்ப்புறங்களில் பணி செய்பவர்களுக்கு வங்கிகள் மூலமும் ஊதியம் நல்குமாறு ஆசிரியர் சங்கத்திடமிருந்து அரசுக்கு ஏதேனும் கோரிக்கை வந்ததா?

(ஆ) அவ்வாறே நேரடி ஊதியம் நல்க ஏதேனும் திட்டம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் :

(அ) இல்லை (ஆ) இல்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கிராமப்புற தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரிடையாக சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு நேரிடையாக ஊதியம் இப்பொழுது வழங்கப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களிலே உள்ள பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தான் சம்பளம் சம்பந்தமாக ஊழல்கள் தனியார் துறைகளில் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று அமைச்சருக்குத் தெரியும். பல மாதங்களாக சம்பளமே கொடுக்காமல் இருப்பது, பாதி சம்பளத்தைக் கொடுத்து விட்டு, முழு ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது போல ரசீது வாங்கிக் கொள்வது என் றெல்லாம் அங்கே நடைபெறுகின்றன. இவைகளுக்குக் குரல் கொடுக்கக்கூட முடியாத நிலையில் அந்த கிராமப்புற ஆசிரியர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு நேரிடையாக ஊதியம் கொடுக்கப்படும் திட்டம் இருக்கும் போது அதை கிராமப்புற பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை பரப்பினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது குறித்து பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புற ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளம் வழங்கும் திட்டம் உடனடியாக முடியவில்லை என்றாலும், ஆங்காங்கே கல்வித் துறை ஆணையாளர்கள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் மூலமாகவாவது சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், மேனேஜ்மெண்டார் பணத்தை எடுத்துக் கொள்கிற நிலையை மாற்ற முடியும். ஆகவே, அரசினுடைய நேரடி பிரதிநிதியாக இருக்கிற கல்வித் துறை ஆணையாளர்கள் மூலம் அவர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிர்வாகத்தினர் தவறு செய்கிறார்கள் என்று அறியப்படும்போது இப்போழுது கூட நாங்கள் ஊதியத்தை நேரிடையாக வழங்கி வருகிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்திலே மானேஜ்மெண்டார் பல தவறுகளை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே, ஆசிரியர்களுக்கு நேரிடையாக சம்பளம் கொடுப்பதற்கு, அல்லது கல்வித் துறை அதிகாரிகள் மூலம் அனுப்புவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இதே நேரத்தில் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு நேரிடையாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, கிராமப்புற ஆசிரியர்களுக்கும் அப்படி நேரிடையாக முதல் தேதியன்றே சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போழுது அப்படி கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது தவறு. தனியார் பள்ளிகளுக்கு பள்ளிக் கல்வி ஆய்வாளருக்கு காதோலை அனுப்பப்பட்டு, முதல் தேதியன்றே அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று ஆணையிடப் பட்டிருக்கிறது. ஊதியம் சரியாக வழங்கப்படவில்லை என்று புகார்கள் வரும்போது, அசாதாரணமான சூழ்நிலையில் நேரிடையாக பணம் முதல் தேதியன்றே, முறையாக ஆசிரியர்களுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகள் நடத்துவது வருமான வரிக்கு பயப்படாத ஒரு தொழில் மாதிரி நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் கொத்தடிமை மாதிரி நடத்தப்படுகிறார்கள். இராஜபாளையம் நகரில் ஒரு பள்ளியில் ஆசிரியர்களுக்கு களை எடுக்கப்போனால் 2-3 ரூ. கூலி கொடுப்பதுபோல் கொடுக்கிறார்கள். மற்றும் பல தவறுகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. சிறுபான்மையினர் நடத்தும் பள்ளிகளில் அவர்கள் மதகுரு விழாக்களைக் கொண்டாடுகிற விதத்தில் பணம் வசூலிக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரச்சினைக்குறித்து கேள்வி போடுங்கள். குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடக்கிற நிகழ்ச்சி குறித்து கேள்வி போடுதல் கூடாது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : ஆகவே, இம்மாதிரி குறைகளைப்போக்க ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக ஊதியம் தர அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில் காட்டுகிற ஆர்வத்தை பத்திரிகை வாயிலாக தனியார் நிர்வாகம் அறிந்து, அத்தகைய தவறுகள் நிகழாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். தவறுகள் நடக்கும் இடங்களில், குறிப்பிட்ட பள்ளிகளில், நேரடியாக சம்பளம் வழங்கும் முறை இப்போதும் வைத்து இருக்கிறோம். அதை ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளம் வழங்கும் சம்பந்தமாக ஆசிரியர்கள் சங்கத்தில் இருந்து கோரிக்கை வந்துள்ளதா என்பது கேள்வி. அப்படி கோரிக்கை வந்ததா, அரசு பரிசீலித்ததா? தற்போது நேரடியாகச் சம்பளம் வழங்கப்படாததால், அவர்கள் தனியார்களிடத்தில் கொத்தடிமைகளாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆகவே, இந்த ஆண்டிலிருந்தாவது அதை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே கூறிய பதிலில் இருந்து நேரடி ஊதியம் வழங்கும் முறை பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு பேசத் தேவையில்லை. இப்போதும் இருக்கிறது. அது எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் முறையாக அமல்படுத்தப்பட வில்லையே தவிர, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

1979 மார்ச் 16]

குறப்பிடுவதுபோல் தவறு நடக்கும் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு தற்போதும் நேரடியாக தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த முறை கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படிக்கொண்டு வருகிறபோது எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் கொண்டு வருகிறோம். அது வந்தபிறகு எல்லாப் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பது பரிசீலிக்கப்படும் என்று கூறினேன். கல்லூரி ஆசிரியர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அந்த நிலைமை பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை. ஆனால், பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் திட்டம் தற்போதும் இருப்பதால் தான் பொதுவான புகார்கள் வரவில்லை.

திரு. தி. சு. நல்லதம்பி : தலைவர் அவர்களே, பொதுவான புகார் வரவில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சங்கத்தில் இருந்து வந்ததா என்று கேள்வி. முறையாக எல்லா இடங்களிலும், எல்லா நிர்வாக அமைப்புகளிலும் உள்ள பள்ளிகளிலும் இத்தகைய சீரமைப்பு கொண்டு வந்து, எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, நேரடி ஊதியம் இல்லாத காரணத்தால் ஆசிரியர்கள் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது தான் நமக்கு வரும் புகார். அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறபோது நேரடி சம்பளம் கொடுக்கும் திட்டம் அமல்படுத்தப்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முதலில் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. அதற்குப் பிறகு எல்லா பள்ளிகளிலும் கொண்டு வரும் திட்டத்தை அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவை நகரத்தில் மாணவர்களுக்கு நோட்டுப் புத்தகம் வழங்கல்.

* வினா எண் 425—திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை நகரத்தில் மாணவர்களுக்கு நோட்டுப் புத்தகங்கள் கிடைக்காத கஷ்டமும் விலையேற்றமும் ஏற்பட்டுள்ளது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்து அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) (1) மலிவுவிலை காகிதத்தில் செய்யப்பட்ட நோட்டுப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில் கஷ்டம் உள்ளதாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இது மலிவுவிலை காகிதம் தமிழ்நாட்டுக்கு குறைவாக ஒதுக்கீடு செய்த காரணத்தாலும் ஒதுக்கிய காகிதம் கிடைக்கப் பெறுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதாலும் ஆகும்.

(2) மலிவு விலைக் காகிதத்தை தமிழ்நாட்டுக்கு அதிக அளவில் ஒதுக்கீடு செய்யும்படியும், ஆலைகளைத் தாமதமின்றி காகிதத்தை வழங்கச் செய்யுமாறு வற்புறுத்தும்படியும் மைய அரசை இவ்வரசு வற்புறுத்தியுள்ளது.

(3) விலையேற்றம் என்பது மலிவு விலைக் காகிதத்தால் செய்த நோட்டு புத்தக விறியோகத்தில் இல்லை. வெளிமார்க்கெட் காகிதத்தில் செய்த நோட்டுப்புத்தகங்களின் விலை, மலிவு விலைக் காகிதத்தில் செய்த நோட்டுப்புத்தகங்களின் விலையைவிட அதிகம் என்பதே ஆகும்.

(4) கோவையிலுள்ள அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் அங்குள்ள நோட்டுப்புத்தக விற்பனையாளர்கள் சங்கங்களின் ஒத்துழைப்பால் நிலைமை சீர்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு வருஷம் பள்ளிக்கூடங்களில் தேர்வு முடிவுற்று, புதிதாக வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கும்போது, உடனே கடைகளில் நோட்டுப் புத்தகங்களின் விலை ஏறிவிடுகிறது. போன தடவை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ரிப்போர்ட் கொடுத்தேன். அவர்கள் அதைப் பற்றி விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறார். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டபிறகு தவிர்ப்பதை விட, தனியார் கடைகளில் அந்த விலையேற்றம் ஏற்பட்ட பிறகு தடுப்பதை விட, அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க, அரசே புத்தகங்களை எப்படி அச்சிட்டுக் கொடுக்கிறதோ அதைப்போல, நோட்டுப்புத்தகங்களையும் அச்சிட்டுக்கொடுக்க முன்வருமா? ஏற்கனவே காகிதப் பஞ்சம் இருக்கிறது, வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்த போதிலும் போதவில்லை. அப்படியிருக்கையில் அதிகப்படியான காகிதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்திப் பெற்று, அரசே நோட்டுப் புத்தகங்களை தயார் செய்து கொடுக்கவும், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும், கல்லூரிக்கும் இவ்வளவு கோட்டா என்று நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு விநியோகிக்கவும் அரசு முன் வருமா?

[முற்பகல் 9-30]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி ஜூன் அரை ஆண்டு காலத்திற்கு கோவை மாவட்டத்திற்கு 332 டன் காகிதம் மலிவு விலை நோட்டுப்

1979 மார்ச் 16]

புத்தகத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. அதில் 137 டன் காகிதம் தான் தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து வந்தது. ஆகையால், இதுவே பிரச்சினைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துவிட்டது. அதனால் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி தேவையான காகிதத்தைப் பெற நாம் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மலிவு விலை காகிதத்திலே தயார் செய்யப்படுகின்ற நோட்டுப் புத்தகங்களைத்தான் நாம் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்பது இரண்டாவது பிரச்சனை. வெளி மார்க்கெட்டில் அதிக விலை கொடுத்து காகிதம் வாங்கி, நோட்டுப்புத்தகம் தயாரித்து இருந்தால் அதற்கு இது பொருந்தாது. ஆனால் மலிவு விலையில் கிடைக்கின்ற காகிதத்தில் நோட்டுப்புத்தகம் தயாரிக்காமல் காகிதமாகவே கேரளா போன்ற மாநிலங்களுக்கு கடத்தப்படுவதாக சென்ற ஆண்டு புகார் வந்தது. அதை ஒரு பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொண்டு, அதைத் தடுக்க பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வருகின்ற ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் மூலம் பாடப்புத்தகங்களை விற்க வேண்டுமென்று பொதுவான ஒரு கொள்கையை நாம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த சங்கங்கள் அமைக்கப்படுமானால் பாடப்புத்தகங்கள் விற்கப் படுவதைப்போலவே நோட்டுப் புத்தகங்களையும் விற்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அதன்பிறகு நோட்டுப் புத்தகங்கள் தயாரிப்பதை சிறுதொழில் புரிகின்றவர்களுக்கு தந்து, காகிதத்தை வாங்கி, அதை அவர்களுக்கு விறியோகித்து, அவர்களிடமிருந்து நோட்டுப் புத்தகங்களைப் பெற்றுத் தருகின்ற பணியை தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் எடுத்து நடத்தும்போது இத்தகைய புகார் பெருமளவுக்கு குறைந்துவிடும் என்று நம்புகிறோம். அந்த அடிப்படையில் செயல்படும் ஒரு குறிக்கோள் அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, அரசு சார்பில் தனியாருக்கு மலிவு விலையில் தருகின்ற காகிதத்தை கேரளா போன்ற இடங்களுக்கு கடத்திச் சென்றுவிடுவதால்தான் இப்படிப் பட்ட பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே நோட்டுப் புத்தகங்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, வாங்கிய மலிவு விலை காகிதத்தை நோட்டுப்புத்தகங்கள் தயாரிக்காமலேயே அந்த காகிதத்தை வெளி மாநிலங்களுக்கு கொண்டு சென்றுவிடுவதாக புகார் வந்தது. ஆகவே, காகிதத்தைக் கொடுப்பதிலும், அதை தயார் செய்து நோட்டுப் புத்தகங்களை வழங்குவதிலும் ஒரு கணக்கு வைத்துக்கொள்வது என்ற அந்த கருத்தை தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்தின் மூலம் செயல்படுத்தலாமா என்ற யோசனை அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. ஆ. நடராசன் : தலைவரவர்களே, தயாரிப்பு வசதி எதுவுமற்ற தனியார்களுக்கு மலிவு விலை காகிதம் வழங்கப்படுகிறதா? சிந்தாமணியில் இந்த நோட்டுப் புத்தகங்களை வாங்க வேண்டுமென்றால் ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர் கையொப்பம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இது மாணவர்களுக்கு சிரமத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இதைத் தவிர்க்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? அதோடு, இந்த வெளி மார்க்கெட்டில் விற்ப்பு படுகிற நோட்டுப் புத்தகங்களுக்கும், மலிவு விலையில் அரசாங்கம் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிற நோட்டுப் புத்தகங்களுக்கும் என்னென்ன வேறுபாடுகளை வைத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்ற மலிவு விலை காகிதத்தில் தயார் செய்கின்ற நோட்டுப் புத்தகங்களை அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்கின்ற மலிவு விலைக்கே விற்பனை செய்ய வேண்டும். சிந்தாமணியில் மலிவு விலை நோட்டுப் புத்தகங்களை வாங்க ஆசிரியர் அல்லது தலைமை ஆசிரியர் கையொப்பம் வேண்டுமென்று கேட்டால் அது தவறான நடைமுறைகளைத் தவிர்க்க அவர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையாக நாம் கருத வேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் விளக்கமான பதிலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நல்லது. அடுத்து இப்போது ஒரு பரீட்சை முடியப்போகிறது. அடுத்த ஆண்டு தொடங்கப்போகிறது. ஆகவே மீண்டும் இந்தப் பிரச்சினை வரக்கூடும். அதற்குள்ளாகவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னது மாதிரியே ஒவ்வொரு பள்ளிக் கூடத்திற்கும் நோட்டுப் புத்தகங்களை மொத்தமாகக் கொடுத்து அவை சுலபமாகக் கிடைப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை இப்போதே அரசு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்போதுதான் வருகின்ற வருடத்தின் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் கூட்டுறவு விற்பனைக் கடைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு முடிவு எடுத்து விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்போது மலிவு விலையில் நோட்டுப் புத்தகங்கள் பகிர்ந் தளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் 1972-73-ல் எவ்வளவு நோட்டுப் புத்தகங்கள் கொள்முதல் செய்தார்களோ அந்த அடிப்படையிலேயே நோட்டுப் புத்தகங்கள் வழங்குவது நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த

1979 மார்ச் 16]

முறையில் தவறான கணக்குகளைக் கொடுத்து அதிகமான அளவில் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே மதுரை, நகரத்தில்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதுரை நகரத்தில் என்று சொல்லி பிறகு கோவை நகர் என்று சொல்லவேண்டி வரும். இப்படியே ஒவ்வொரு நகராகச் சொல்லிக்கொண்டு போகக் கூடாது. கேள்வியைச் சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் : ஆகவே நோட்டுப் புத்தகங்களையும், தாள்களையும் விநியோகம் செய்வதில் ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, மாணவர்களுக்கு நாம் எந்த விலையில் நோட்டுப் புத்தகங்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அதே விலையில் மாணவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசு நிச்சயமாக ஆராயும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

House Numbers in Madras City.

*Q. No. 426—THIRU N. KITTAPPA; Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Madras Corporation has taken up the re-numbering of houses in Madras City; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) ஆம்.

(ஆ) 2,26,575 வீடுகளுக்கு கதவிலக்கங்கள் எழுதப்பட்டன. இதற்கான மொத்தச் செலவு ரூபாய் 1,65,240.09 ஆகும்.

*Q. No. 427—THIRU N. KITTAPPA; Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state;

(a) whether protests have been received by the Madras Corporation Revenue Officers for the manner of renumbering of houses from Advocates about the 20th April, 1978; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) இது சம்பந்தமாக வக்கீல்களிடமிருந்து எவ்வுத எதிர்ப்பும் வரவில்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இவ்வாறு புதிய எண்கள் வீடுகளுக்கு மாற்றவேண்டும் என்பது மாநகராட்சியின் யோசனையா அல்லது தமிழக அரசினுடைய யோசனையின் பேரில்தான் இவ்வாறு எண்கள் மாற்றப்பட்டதா? இந்தப் புதிய எண்கள் மாற்றுவதற்கான அவசியம் என்ன? அதற்கான காரணங்களை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா? இவ்வாறு புதிய எண்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளதால் பொதுமக்களுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசு அறியுமா? என்னுடைய வீட்டு புதிய எண்ணை மாற்றுவதற்குக் கூட நான் மன்ற செயலாளர் அவர்களுக்கும் மற்றும் இது சம்பந்தப்பட்ட உரியவர்களுக்கும் எழுதிக் கொடுத்த பிறகும், இன்னும் பழைய எண்களுக்கே கடிதங்கள் முதலியன வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இதுபோன்ற சிரமங்கள் எல்லாம் அரசு அறியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகரில் கடைசியாக 1961 ஆம் ஆண்டில் கதவிலக்கம் இடும் பணி நடைபெற்றது. அதன் பிறகு தனியார்களாலும், தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம், குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் போன்ற நிறுவனங்களாலும் வீடுகள் கட்டுதல் அதிக அளவில் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்நிறுவனங்களின் பணிகளினால் சென்னை மாநகரில் கட்டிடப் பகுதிகள், குறிப்பாக, அண்ணாநகர் இந்திரா நகர், சாஸ்திரி நகர், அசோக் நகர் முதலிய சுற்றுப்புற பகுதிகளில் குடியிருப்புகள் அதிகரித்துவிட்டன. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் முறையாக இலக்கம் இடப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் அதாவது 1961-லே இடப்பட்ட கதவிலக்கங்கள் தேர்தல் நடைமுறை விதி நூலில் கூறப்பட்ட விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப பின்பற்றப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் இவ்வாறு வீட்டின் இலக்கங்களை மாற்றவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டது. அரசினுடைய முன் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் மாநகராட்சி இந்தப் பணியைச் செய்தது.

திரு. தி. சு. நல்லதம்பி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, குடிசை மாற்று வாரியம் மற்றும், வீட்டுவசதி வாரியம் போன்ற துறைகளால் வீடுகள் அதிகமாகக் கட்டப்பட்ட காரணத்தால் இந்தமாதிரி சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி இலக்கம் போடுவதென்றால் இலக்கம் ஒன்றிலிருந்து போடப்படாமல், ஆரம்பத்தை விட்டு விட்டு ஏதோ க்ளாக்வைஸ், ஆண்டி க்ளாக்வைஸ் என்ற முறைகளில் சென்னை மாநகரில் போடப்படுகிறதே. இது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதனால் பல தவறுகளும் நிர்வாகக் கோளாறுகளும் நடந்து வருகின்றனவே. ஆகவே இதைப்பற்றி அரசு மறுபரிசீலனை செய்யுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது அரசுக்குத் தெரியும். அதாவது தேர்தல் நடைமுறை நூலில் கூறப்பட்ட விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப அந்த அடிப்படையிலே தான் இவ்வாறு ஆண்டி க்ளாக்வைஸ் முறைப்படி இலக்கங்கள் இடப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இதில் தவறு ஏதும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களுடைய பதிலில் புதியதாக நிறைய வீடுகள், குடிசைமாற்று வாரியத்தின் மூலமாகவும், வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாகவும் கட்டப்பட்ட காரணத்தால்தான் அவற்றின் இலக்கங் கள் மாற்றப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். நான் அதை வர வேற்கிறேன். ஆனால் இப்போது புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதி களைத்தவிர மற்றைய நகரப்பகுதிகளில் இருந்த எண்களில் எந்த விதமான முறைகேடும் இல்லாத நிலையில் ஏன் இவ்வாறு எண்கள் மாற்றப்பட்டன? அதனால் பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது அடுத்த மாநகராட்சி தேர்தலிலே கூட மக்களுக்கு குழப் பங்களை உருவாக்கும் என்பதை அரசு அறிந்து இதனை மறுபரி சீலனை செய்ய அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே 1961-லே கொடுக்கப்பட்ட சுதவு இலக்கங்கள் தேர்தல் விதிமுறை நூலிலே குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளைப்பின் பற்றிச் செய்யப்படவில்லை என்கிற காரணத்தால்தான் இவ்வாறு மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே குழப்பம் ஏற்பட்டுத்தான் தெளிவு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீரசோழன் ஆற்றின் குறுக்கே பாலம்.

*வினா எண். 428—திரு. இரா. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) குத்தாலம் ஒன்றியத்தில் பழைய கூடலூர் சாலையில் வீரசோழன் ஆற்றின் குறுக்கே ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து பாலம் கட்டவும், வேலையை போக்குவரத்துத்துறை மூலம் செய்யவும் அரசு அனுமதி கோரி விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந் துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், வேலை எப்போது துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) & (ஆ) திட்டம் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1979 மார்ச் 16]

Rapid Transit System for Madras

* Q. No. 429—THIRU K. ABDUL LATHEEF : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :—

(a) whether the Tamil Nadu Government has impressed on the Central team of Officers on the 4th May 1978 about the need to take up the Rapid Transit System of Madras for execution, and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) & (ஆ): மத்திய வீட்டு வசதித் துறையின் செயலாளரின் தலைமையில் சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமத்தால் செயற்படுத்தப்படும் பல்வேறு திட்டங்களின் முன்னேற்றம் பற்றி, 1978 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 4-ந் தேதி தமிழ்நாடு தலைமைச் செயலகத்தில் நடைபெற்ற ஆய்வுக்கூட்டத்தின்போது, சென்னை விரைவுப் போக்குவரத்துத் திட்டம் இன்னும் மத்திய திட்டக் குழுவினால் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று கூட்டிக் காட்டப் பட்டது. இந்த விஷயம் திட்டக் குழுவின் உயர்மட்ட அதிகாரிகளால் ஆராயப்படுகிறதென்றும், இந்தத் திட்டம் பற்றி மத்திய திட்டக் குழுவிடம் தானே நேரடியாக தொடர்பு கொள்வதாகவும் கூட்டத் தலைவர் கூறினார்.

[முற்பகல் 9-40]

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அலுவலர் குழுவிடம் சிபார்சு செய்த அம்சங்களில் எவை எவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன? எந்தெந்த அம்சங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஒரே திட்டம் அது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லலாம்.
(பதில் இல்லை).

தூத்துக்குடி கடற்கரை சாலையில் கட்டிடங்கள்.

* வினா எண். 430—திரு. ந. தனசேகரன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) தூத்துக்குடி புதிய துறைமுகம் செல்லும் கடற்கரைச் சாலையில் கட்டிடங்கள் கட்ட அனுமதி கோரி தனியார்களிடம் இருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளனவா?

1979 மார்ச் 16]

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்து அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) அய்ந்து நபர்களிடமிருந்து கட்டிடம் கட்ட தூத்துக்குடி நகரசபை ஆணையருக்கு அனுமதி கோரி விண்ணப்பங்கள் வந்தன. அவை யாவற்றுக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ந. தனசேகரன் : அது நீண்ட கடற்கரைச் சாலை யாதலால் அரசுக்குச் சொந்தமான இருபுறங்களில் உள்ள நிலங்களில் அரசு அலுவலகங்களைக் கட்ட முன்வருமா? அவற்றில் தனியார்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்ட அனுமதிப்பதால் கடற்கரைச் சாலையின் அழகே கெட்டுவிடும் சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதால் தனி நபர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதிகள் ரத்து செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : கொடுத்த அனுமதியை ரத்து செய்வதற்கு ஆலோசனை இல்லை. அரசாங்க அலுவலகங்கள் கட்டுவதாக இருந்தால் அதை ஆலோசனை செய்யலாம்.

திரு. ந. தனசேகரன் : துறைமுகப் பகுதியாக இருப்பதால் பம்பாயில் இருப்பதுபோல் பெரிய பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்ட அந்த இடம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்குக் கூட இதைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி தருவதாகத் தெரியவில்லை. நாம் சிறிய கட்டிடங்களைக் கட்ட அனுமதி கொடுப்பதால் அங்குள்ள அழகு கெட்டுவிடக்கூடாது என்பதால் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அனுமதிகளை தாற்காலிகமாக ரத்து செய்ய மறு பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இவைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்துதான் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ரத்து செய்வதற்கு உத்தேசமில்லை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, தூத்துக்குடியில் புதிய துறைமுகம் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. வெளி நாட்டுப் பயணிகள் எல்லாம் வரப் போகிறார்கள். பல அற்புதங்கள் நிகழப் போகின்றன. அப்படிப்பட்ட இடத்தில் தனியார்களுக்கு இடமளித்து வீடுகள் கட்ட அனுமதி அளிக்கப்பட்டால் அந்தச் சாலை, அங்குள்ள அற்புதங்கள் கெட்டுவிடாதா என்பது பற்றி அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய முன்வருமா?

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வீடு கட்ட அனுமதி கொடுத்திருப்பது துறைமுகத்தில் அல்ல, துறைமுகச் சாலையிலே.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அனுமதி கோரி எந்த ஆண்டு விண்ணப்பித்தார்கள்? எப்போது அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது? எந்த அடிப்படையில் உடனே கொடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அது ஒரு நீண்ட பட்டியல். அதைப் படித்தால் 15 நிமிடங்களாகும். விண்ணப்பித்த நாள் : 10—10—1977. அனுமதி கொடுத்த நாள் : 3—11—1977, 7—11—1977, 6—12—1977, 21—9—1977, 3—11—1977, 7—4—1978, 20—4—1978, முதலில் சொன்னவை கேட்ட நாட்கள், அடுத்தபடியாகச் சொன்னவை கொடுத்த நாட்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 431 432 ஆகியவை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தள்ளி வைக்கப்படுகின்றன.

கல்லணை விரிவாக்கக் கால்வாய்.

*வினா எண். 433—திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கல்லணை விரிவாக்க கால்வாய் பகுதியை சீரமைக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இல்லை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : சோற்றாலும் மடை அடைக்கும் சோழ வளநாடு—அந்த நாட்டினுடைய விஷயம் இது. கல்லணை வாய்க்கால் சீரமைப்பு பற்றியும் மன்னார்குடி வாய்க்கால் பற்றியும் விரிவாக்கம் பற்றியும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை விரிவாக்கம் செய்யாவிட்டால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிட முடியாது. ஆகவே இதை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா என்பதை அன்போடு வினவி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சோழவளநாடு சோறுடைத்து என்ற முதுமொழி இந்த அரசுக்கும் தெரியும். கல்லணை வாய்க்கால் விரிவாக்கத் திட்டம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காவேரி மேட்டூர் விரிவாக்கத் திட்டத்தின் மூலம்

1979 மார்ச் 16]

பயன்படுகின்ற நிலத்தின் அளவு 2 இலட்சத்து 56 ஆயிரத்து 133 ஏக்கர், 18 சென்ட். இந்தக் கல்லணை வாய்க்கால் பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக பாசனம் பெறுவது 29 ஆயிரத்து 335 ஏக்கர், 59 சென்ட். இந்த நிலையில் மேலும் சால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டம் எதுவும் இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை என்று தெரிவித்தேன். என்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் மேலான யோசனை கவனிக்கப்படும்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னார்குடி தாலுகா, பட்டுக்கோட்டை தாலுகா இந்த இரண்டு தாலுகாக்களிலுமுள்ள மிக அற்புதமான நிலங்களில் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அளவுக்கு சரியாக தண்ணீர் பாசனம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி தொடர்ந்து பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க துரித கவனம் செலுத்த அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாயவரம், பட்டுக்கோட்டை தாலுகாக்களில் பாசன வசதியை அதிகரிப்பதற்கு இந்த அரசு தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, வடவாறு எக்ஸ்டன்ஷன் பாசன வசதி பிரச்சனை பெரிய தலைவலியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலில் இன்னும் 100 க்யூசெக்ஸ் அதிகமாக தண்ணீர் விட்டால் போதும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் அந்த வாய்க்காலின் அகலத்தை மேலும் அகலப்படுத்த—எம்பேங்க்மென்ட் ஆக இருப்பதால் செய்ய முடியாது. ஆகவே இந்த வாய்க்காலை உயரப்படுத்திக் கொடுக்க முடியும் என்றால் இந்த தண்ணீர் விட முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு பத்து அல்லது பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் தான் செலவு ஏற்படும். ஆகவே இதிலுள்ள ஆயக்கட்டுகள் பலன்பெறக் கூடிய அளவில் இன்னும் 100 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் அதிகமாக விடுவதற்கான வகையில் வாய்க்காலை செப்பனிடும் முயற்சியை அரசாங்கம் எடுக்குமா என்பதை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது இந்த வாய்க்காலின் கொள்ளளவு குறைவாக இருக்கிறது. மேலும் இதில் அடிக்கடி தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருப்பதால் மண் மேடிட்டு கொள்ளளவு குறைந்திருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு போதுமான தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. மேலும் அந்த வாய்க்காலை அகலப்படுத்துவது என்பதும் இயலாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே

[1979 மார்ச் 16]

இதை உயர்த்துவதற்கான திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எந்தெந்த தாலுக்காக்களில் எல்லாம் இது போன்ற நிலைமைகள் உருவாகியிருக்கிறதோ அந்தந்த தாலுக்காக்களில் வாய்க்கால்களை விரிவாக்குவதற்கு இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கல்லணை வாய்க்காலை விரிவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இதிலிருந்து செல்லுகின்ற பிராஞ்சு வாய்க்கால்களில்—அதுவும் குறிப்பாக டெயில்என்ட்-களில் தண்ணீர் சரியாக போவதில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சிறிய வாய்க்கால்களில் லைனிங் கட்டிக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும், இதை செய்து கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவேரி நதி நீர்த் திட்டத்தில் 'லைனிங்' செய்ய வேண்டும் என்றால், இந்த சீரமைப்புத் திட்டத்திற்காக சுமார் 300 கோடி ரூபாய் செலவாகும். மேலும் இந்த காவேரி நீர் பிரச்சினை இன்னும் தீராதப் பிரச்சினையாக—இன்னும் முடிவு காணாத பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையும் கருத்தில் கொண்டு காவேரி நீர் பிரச்சினையில் சீரமைப்பு ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்பையும் அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக இப்படிப்பட்ட கால்வாய்களில் மேல் அளவுக்கு (பிம் அளவுக்கு) தண்ணீர் விட்டாலும் கடைமடையில் இருப்பவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை என்கின்ற குறைபாடு எல்லா பகுதிகளிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் சீர்படுத்துவதற்கு விரிவான முறையில் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 9-50]

திரு. அ. செல்லப்பா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது கல்லணையைப் பொறுத்த ஆறுகளில் சரியாக தூர் எடுக்காத காரணத்தால், அந்த ஆறுகளும், கரைகளும் ஓரே அளவுக்கு மேடிட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, தண்ணீர் விடுகின்ற நேரத்திலே அதிகமாக உடைப்பு ஏற்படுகின்ற காரணத்தால், இதைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு விரிவான, சரியான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே என்னுடைய பதிலில் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். கல்லணையை அகலப்படுத்த முடியுமா

1979 மார்ச் 16]

என்பதுதான் மூலக் கேள்வி. ஆனால் இன்றைக்கு கல்லணையை அகலப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலைக்கு இந்த அரசு தள்ளப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை உயரப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

புண்ணாக்கு பருத்திக்கொட்டைக்கான விலைகள்.

* வினா எண். 434—திரு. கா. சுப்ரவேலு : மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

புண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை இவைகளின் விலைகளை அரசு நிர்ணயம் செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இல்லை.

திரு. அ. செல்லப்பா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டையின் விலை உயர்ந்து விட்டது. புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டையைத் தீவனமாக நம்பியிருக்கின்ற கால்நடைகளுக்கு, ஏழைகள் இவைகளை வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலை ஏறிவிட்டதால், இதன் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களை, மூலக் கேள்வி புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டை விலைகளை அரசு நிர்ணயம் செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா என்பது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்ரவேலு கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவிலே, இந்த விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உண்டான எந்தவிதமான விதிமுறைகளும் இப்போது இல்லை. உணவுத் துறையைக் கேட்டோம்; கால்நடை பராமரிப்புத் துறையை இது சம்பந்தமாக ஏதாவது குறிப்பு இருக்கின்றதா என்று கேட்டோம். அவர்களும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனாலும், இன்று மைய அரசிலே 'அக்ரிகல்சரல் பிரைசஸ் கமிஷன் ஆப் தி கன்ட்ரோல் ஆப் இந்தியா' என்ற நிறுவனத்தின் மூலமாகத் தான் பருத்திக் கொட்டை, பஞ்சு போன்ற விலைகளையெல்லாம் நிர்ணயித்து வருகின்றார்கள். என்னிடத்திலே இருக்கின்ற குறிப்புகள் எல்லாம், இன்று புள்ளிவிவரத் துறை ஆணையாளர் அவர்கள் வெளிமார்க்கட்டிலே புண்ணாக்கு என்ன விலை, பருத்திக் கொட்டை என்ன விலை என்ற பட்டியல் இருக்கின்றதே தவிர, இந்த அரசு புண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை போன்றவைகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யக் கூடிய நிலைமையிலே இல்லை.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. வி. கொ. சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கால் நடைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பருத்திக் கொட்டை, புண்ணாக்கின் விலை ஒரு வருடத்திலே ஒரு கால் நடையின் விலைக்கும் அதிகமாகிறது. கணக்குப் பார்த்தால், அந்நால் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் கால்நடைகளை விட்டுவிடலாமா என்று பயப்படுகின்ற நிலையிலே உள்ளார்கள். ஆகவே, தயவு செய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கால்நடைகளை வைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய கால்நடைகளுக்கு பருத்திக் கொட்டை, புண்ணாக்கு விலையில் ஒரு சப்ஸிடி ரேட்டில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது பற்றிய குறிப்பு தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. மு. ஜான் வினசென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டை ஆகியவையின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கின்ற இந்த நேரத்தில், நிலக்கடலைக்கு இந்த அரசு விலை நிர்ணயித்துள்ளதா? இல்லையென்றால் இதைத் தரக்கூடிய குறைவான விலைக்கு நிலக்கடலையை வாங்குகிறார்கள். எனவே, இதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்வி புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டையை பற்றியது. ஆகவே, மணிலாக்கொட்டையைப்பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் சொல்லப்படும்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, புண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை போன்றவைகள் உணவுப் பொருள்களின் வரிசையிலே வரவில்லை என்றும், எனவே, இதன் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். முன்பிருந்த அரசு பருத்திக் கொட்டை, புண்ணாக்கு போன்றவைகள் உடம்புக்கு நல்லது, உணவுப் பொருள்களாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கூறியதாக நினைவிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், கலப்படம் செய்யமுடியாத இரண்டு பொருள்கள் பருத்திக்கொட்டையும், புண்ணாக்கும்தான் இப்போது இருக்கின்ற நிலையில், இந்த பருத்திக்கொட்டை, புண்ணாக்கு போன்றவைகளிலும் கலப்படம் செய்யப்படுகின்றது. இந்த அரசு அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சிக்குமா என்பதை மூலக் கேள்விக்கு ஒட்டியதாகக் கேட்பதால், அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு அவசியம் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பிருந்த அரசு பருத்திக் கொட்டை, புண்ணாக்கை உணவுப் பொருள்களாகச் சாப்பிட்டால், நல்லது என்று சொன்னதாக, அத்தகைய தகவல் என்னிடம் இல்லை. அவைகள் எவ்வளவு தூரம் சுகாதார அடிப்படையிலே நல்லது என்றும் தெரியவில்லை. ஆனால், இந்த புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டை ஆகியவைகளில் கலப்படம் செய்யப்படுவதைப் பற்றி கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. து. இராமசாமி : தலைவரவர்களே, புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டை விலையைக் கட்டுப்படுத்த அரசிடம் குறிப்பு எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இது கால்நடைகளுக்கு முக்கியமான தீவனம் என்பதால் அதைக் கருத்திற் கொண்டு விலையை கட்டுப்படுத்த இந்த அரசு முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, அதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : தலைவரவர்களே, பருத்திக் கொட்டையும், புண்ணாக்கும் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற எருதுகளுக்கு மட்டுமல்ல; நகரப்புறங்களில் உள்ள கறவை மாடுகளுக்கும் முக்கியமான தீவனமாக இருக்கிறது. இந்தத் தீவனத்தின் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளின் விளைபொருளுக்கு விலை இல்லாத இந்த நேரத்தில் தீவனத்தின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் நமக்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். இருப்பினும் காளைக்கும் பசுவுக்கும் இது முக்கியமான தீவனமாக இருப்பதால் இந்த அரசு பருத்திக் கொட்டைக்கும் புண்ணாக்குக்கும் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அது எப்போது அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் கேட்ட கேள்வியையே கேட்டுக்கொண்டிருக்க கூடாது; புதிதாக தகவல் பெறக்கூடிய விதத்தில் கேட்க வேண்டும்.

திரு. ப. சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பருத்திக் கொட்டையும் புண்ணாக்கும் கால்நடைகளுக்கு மிக முக்கியமான தீவனம். அதைப் போன்று வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அரிசியிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற தவிடு கால்நடைகளுக்கு முக்கியமான தீவனமாக இருக்கிறது. இப்போது நாட்டின் பல பகுதிகளில் தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பதால் தவிடு கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, அது பற்றி கால்நடை பராமரிப்புத்துறை நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கைப் பற்றியது கேள்வி. அதை விட்டு விட்டு, தவிட்டைப் பற்றிக் கேட்டால் அமைச்சரிடம் எப்படி பதில் கிடைக்கும்?

திரு. வ. துலுக்காணம் : தலைவரவர்களே, விவசாயத் துறையிலே வீரிய பயிரிடுவதற்காகப் பருத்தி விதையின் விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அப்படியானால், பால் கொடுக்கின்ற பசு மாடுகளுக்குத் தீவனமாகப் பயன்படுகின்ற பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கின் விலையை ஏன் நிர்ணயம் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, பருத்திக் கொட்டையைப் பொறுத்த மட்டில், விதை பருத்திக் கொட்டையாக இருந்தால் அதற்கு விலை நிர்ணயம் செய்கின்ற அதிகாரம் நம்மிடம் இருக்கிறது. கால்நடைத் தீவனமான பருத்திக் கெட்டையின் சராசரி விலைக்குமேல் 30 சதவீதம் மிகை ஊதியம்-பிரிமியம் என்ற முறையில் சேர்த்து விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. அதுதான் தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை. ஆகவே, பாக்கி இருக்கிற பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லை.

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே. பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கு என்கிறபோது கடலை விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை; பருத்திக் கொட்டை விவசாயிகளுக்கும் நியாயவிலை இல்லை. ஆனால் பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கு விலை ஏற்றத்தால், பால் விலை உயருகிறது; அதனால் மாட்டின் விலை உயருகிறது. ஆகவே, பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கு கௌகிரியமான விலைக்கு கிடைக்க அரசாங்கம் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே விளக்கமாக பதில் சொன்னேன். விலையைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லை. கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீவனங்களை ஆங்காங்கே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கு போன்றவைகளை அரசு வேண்டுமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்காகப் பரிசீலனை செய்து, என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அவைகளை காலாகாலத்தில் எடுக்கும்.

1979 மார்ச் 16]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர்களுக்காக வேண்டுமென்றால் பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் எங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பருத்திக் கொட்டையும், பிண்ணாக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு என்று சொல்லவில்லை ; கால்நடைகளுக்கு என்ற முறையில் தான் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். கால்நடைகளுக்கு என்றுதான் அர்த்தம். தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. பாக்கூர் ச. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமும், பால் பெருக்குத் திட்டத்தின் மூலமும் கிராமப்புற மக்களில் பெரும்பாலோரும் கறவை மாடுகளை வைத்திருக்கிற காரணத்தால், பருத்திக் கொட்டையையும், பிண்ணாக்கையும் நயாவினைக் கடைகள் மூலம் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்க வழிவகைச் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, இன்று பால் வள நிறுவனத்தின் மூலம் கால்நடைகளுக்கு தீவனம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப் போல சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், மார்ஜினல் பார்மர்ஸ் அதாவது குறுநில விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் போன்றவைகளின் மூலம் அவர்களுக்கு கறவை மாடுகளை வாங்கிக் கொடுக்கின்ற திட்டம் அமுலில் இருந்து வருகிறது.

[முற்பகல் 10-00]

அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே தமிழக அரசு மாடுகளைப் பெற்றுத் தருகிறது. ஆனால், கால்நடைத் தீவனங்கள் எந்தவிதத் தட்டுப்பாடுமின்றி அவர்களுக்குக் கிடைத்து வருகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். தட்டுப்பாடு எங்காவது இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதி போடு கேள்வி நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. ந. தனசேகரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பருத்தி, பிண்ணாக்கு இவைகளின் விலை அதிகமாக இருப்பதால் வெளிநாடுகளிலிருந்து அவைகளை இறக்குமதி செய்யும் திட்டம் இருக்கிறதா? அப்படியானால் அதற்காக தனியார் அனுமதி கோரினால் அரசு அனுமதி அளிக்குமா?

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே பதிலைத்தான் சொல்ல வேண்டிய குழ்நிலை எனக்கு இருக்கிற காரணத்தால் சொல்கிறேன். கால்நடைத் தீவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் பிண்ணாக்கு, பருத்தி போன்றவைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் இந்தத் துறையிலே இல்லை என்பதை ஏற்கெனவே தெளிவாக்கியிருக்கிறேன். வெளியிலிருந்து அவைகளைக் கொண்டுவந்தாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அதிகாரம் இல்லை. வெளியிலே என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தை வேண்டுமானால் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கோதண்டராமன் புதிய கருத்து கேட்க கேள்வி அனுமதிக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், கால்நடை அபிவிருத்தி என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கால்நடைக் கண்காட்சி நடத்தப்படுகிறது. அந்தக் கால்நடைகளுக்கு சத்துணவு பிண்ணாக்கும், பருத்திக்கொட்டையும் தான். அவைகளின் விலை அதிகமாகவதற்கு பல காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள், ஒரு காரணம் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது என்பது, அதைத் தடுத்து நிறுத்த திட்டமுண்டா? இரண்டு வருடங்களாக எவ்வளவு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, கால்நடைகளுக்கு பிண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை போன்ற சத்துணவு தேவை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு விவசாயி என்ற காரணத்தை முன்னிட்டு—விவசாயி இல்லை என்று சொல்கிறார்—ஆனாலும் அவருடைய தொகுதியிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குச் சொல்கிறேன்; கால்நடைத் தீவனங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற செயற்குறிப்பும் இல்லை; எவ்வளவு தொகைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற குறிப்புகளும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கிராப்பள்ளி மாவட்டத் தொழிற்பேட்டைகளில் தொழிற்பிரிவுகள்.

*வினா எண். 435—திரு. செ. சதாசிவம் : மாண்புமிகு கிராமத் தொழில் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டத்தில் சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் மூலமாக இயங்கிவரும் தொழிற்பேட்டைகளில் எத்தனை தொழிற்பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன?

(ஆ) எத்தனை தொழிற்பிரிவுகள் மூடியுள்ளன?

(இ) மூடியிருப்பதற்குக் காரணமென்ன?

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) திருச்சி மாவட்டத்தில் சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் மூலமாக இயங்கி வரும் தொழிற்பேட்டைகளில் 72 தொழில் பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன,

(ஆ) மூன்று தொழிற் பிரிவுகள் மூடப்பட்டுள்ளன.

(இ) அவை நடத்தில் இயங்கியதாலும், பணம் பற்றாக்குறை காரணமாகவும் பங்குதாரர்களுக்குள் ஏற்பட்ட பூசல் காரணமாகவும் மூடப்பட்டுள்ளன.

திரு. சி. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பங்குதாரர்களுக்குள் உள்ள சண்டையைத் தீர்க்க அரசு முன்வருமா? அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த என்ன ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலை நடத்தப்படுகிறபோது தொழிற்சாலையை நடத்துகின்ற முதலாளிகளுக்கும் அதிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் அதைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்து தொழிற்சாலையை நடத்த அரசு இப்போது செயல்படுகிறது. ஆனால், பங்குதாரர்கள் ஏன் சண்டைபோடுகிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்று அந்தச் சண்டையை அவர்கள் விரைவாகத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், இல்லாவிட்டால் நாமே அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்துவதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. செளந்திரராசன் : தலைவர் அவர்களே, மூடப்பட்ட அந்தத் தொழிற்சாலைகள் எவை எவை? அவைகளை நடத்துவதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது? மூதலீடு முடக்கத்தால் மூடப்பட்டிருந்தால் அதைத் தொடங்குவதற்கு அரசு எந்த வகையில் உதவி செய்ய முன்வரும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களே, அரியமங்கலம் தொழிற்பேட்டையில் உள்ள கோவாப்பரேடிஸ் மெட்டல் ரோலிங் மில் அது ஏற்படுத்தப்பட்ட நோக்கத்திற்கு மாறாக உற்பத்தியிலும் சந்தையிலும் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாத காரணத்தினாலே செயல்படாமல் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. லைட் மெட்டல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் நிதி நெருக்கடி காரணமாகச் செயல்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நிதி நெருக்கடியை எப்படிப் போக்குவது என்று இந்த அரசு ஒரு புதிய திட்டத்தை நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. சிட்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாக மூலதன கடன் பெறுவதற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடுகள் சிலவற்றைச் செய்திருக்கிறோம். 20

[1979 மார்ச் 16]

சதவீதம் வரையில் அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வட்டியில்லாத கடனை சிட்கோ நிறுவனம் வழங்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு வங்கிகள் மூலம் மேலும் பணம் பெற்று அந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்கு தொழிலதிபர்கள் முன்வரலாம்.

திருவெறும்பூரில் “சுவாமி கட்டுமானத் தொழில்” பங்குதாரர்கள் தகராறினால் நின்றிருக்கிறது.

மொத்தமுள்ள 75 தொழிற்சாலைகளில் மூன்று தொழிற்சாலைகள்தான் இந்தப் பிரச்சனைகளால் நின்றிருக்கின்றன. அதில் இரண்டு தொழிற்சாலைகள் செயல்படுவதற்கு சாத்தியம் இருப்பதாக அரசு நம்புகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதற்கு முக்கியமான காரணம், “ஒர்க்கிங் கேபிடல்” இல்லாததுதான். அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், நேஷனலைஸ்ட் பேங்குகள் மூலமாகவும், சிட்கோ மூலமாகவும் உதவி செய்யப்படும் என்று. ஆனால் ஒர்க்கிங் கேபிடல் கேட்கும் பொழுது சிட்கோவோ, டி.ஐ.சி.யோ, நேஷனலைஸ்ட் பேங்குகளோ கொடுக்க முன்வருவதில்லை. எனவே, அரசாங்கம் விசேஷ திட்டம் ஒன்றை வகுத்து ஒர்க்கிங் கேபிடல் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை, கடனாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் அவர்களுக்கு, அரசு நிறுவனங்கள் மூலதனக் கடன்கள் கொடுப்பதில்லை என்பது நன்கு தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த நிறுவனங்களெல்லாம் “டெர்ம் லோன்” என்று சொல்லும் அளவிற்கு கட்டுமான பணிகளுக்கு நிதி உதவி செய்து வருகின்றன. மூலதனக் கடன்—ஒர்க்கிங் கேபிடல் லோன்—வேண்டுமென்றால் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலும், மற்ற வங்கிகளிலும் பெறுவதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால், தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் இப்பொழுது இந்த மூலதனக் கடன்களைத் தர மறுக்கின்றன அல்லது அஞ்சுகின்றன என்பதை உணர்ந்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சிட்கோ மூலம் “மார்ஜின் மணி அசிஸ்டன்ஸ்” என்ற திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறோம். அதன்படி 20 சதவீதம் வரை வட்டியில்லாத கடனை அந்த நிறுவனங்களின் சார்பில் வங்கியில் முன்பணம் செலுத்துகிறோம். 80 சதவீதம் மூலதனக் கடனை அவைகள் வழங்கும். வங்கிக்கு முதலிலே கடனைச் செலுத்திவிட்டு ‘பிறகு சிட்கோவிற்குச் செலுத்தினால் போதும்’ என்ற ஏற்பாட்டின்படி சிறு தொழில்களுக்கு இந்த வகையில் நிதி உதவியைப் பெற்று வளர்ச்சியடைய வழிகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

திரு. ப. சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மூன்று பிரிவுகளில் இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்த மூன்று பிரிவுகளில் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது மாற்று வேலைத் திட்டத்தை அரசு வழங்கியுள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட மூடப்பட்டிருக்கின்ற அந்தத் தொழிற்சாலைகளை உடனடியாகத் திரும்பவும் நடத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை விரைவுபடுத்துவதன் மூலமாக ஏற்கெனவே பணியாற்றி வருகின்ற அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே அந்தத் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றினால்தான் பலவிதமான நன்மைகள் இருக்கின்றன என்று அரசு உணர்கிறது. எனவேதான் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை விரைவிலே நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறது.

மாவட்டத் தொழில் மையங்கள்.

* வினா எண் 436—**திரு. கு. ரமணி :** திரு. எஸ். கணேசன்: மாண்புமிகு கிராமத் தொழில் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு தொழில் மையத்தை அமைக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு யோசனை கூறியுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், தமிழ் நாட்டில் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் அமைக்கப்படும்?

(இ) அதற்கு மத்திய அரசின் உதவி என்ன கிடைக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) ஆம்.

(ஆ) தமிழ்நாட்டில் செங்கல்பட்டு, சேலம், தர்மபுரி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தென்னாற்காடு, புதுக்கோட்டை, கன்னியாகுமரி ஆகிய எட்டு மாவட்டங்களில் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மற்ற மாவட்டங்களில் இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் தொழில் மையங்கள் அமைக்கப்படும்.

(இ) ஒவ்வொரு மாவட்டத் தொழில் மையத்திற்கும் அலுவலகக் கட்டிடம் கட்ட, ஊர்திகள், மேசை நாற்காலிகள் போன்ற அலுவலகப் பொருட்கள் வாங்க தொடராச் செலவினமாக ரூபாய் 5 இலட்சமும், பணியாளர்களுக்கு ஆகும் தொடரும் செலவினத்தில் 75 சதவிகிதத் தொகையை ஆண்டிற்கு ரூபாய் 3.75 இலட்சம் வரம்பிற்குட்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ள மத்திய அரசு இசைந்துள்ளது.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, இப்படி அமைக்கப் படக்கூடிய மாவட்ட மையங்களில் அந்த அமைப்புகளுக்குள்ளே எந்தெந்த ஸ்தாபனங்கள் சார்பாக பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள்? அரசுப் பிரதிநிதிகள் மட்டும் தான் இருக்கிறார்களா? அல்லது தொழில் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்களா? பொது ஜனப் பிரதிநிதிகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்பட அப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுக்களாக அவைகள் அமைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே தொழில்கள் நடத்த முன்வருபவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கவும், மாவட்டத்திலேயே இருக்கின்ற முன்னோடி வங்கியிலிருந்து நிதியுதவி பெற்றுத் தரவும் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, முழுக்க அரசு அலுவலர்கள்தான் இந்த மையங்களில் பணியாற்றுகின்றார்கள். ஆனால், வங்கியிலிருந்து நிதி உதவி பெறுவதில் காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக, அந்தந்த மாவட்டத்திலேயிருக்கின்ற முன்னோடி வங்கியில் பணியாற்றும் ஒரு மேலாளர் இங்கே வந்து பணியாற்றுகிறார். அவரை “மேனேஜர் ஃபார் கிரெடிட்” என்று சொல்லுகிறோம். மற்றபடி இந்த மாவட்டத் தொழில் மையங்களில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் அலுவலர்கள்தான். ஆனால், அந்தந்த மாவட்டத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைக் குழு இப்பொழுது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-10.]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைவராகவும், ஒருங்கிணைப்பு கமிட்டியினுடைய பொறுப்பையும், செயலாளர் பொறுப்பையும் ஏற்று மாவட்டத் தொழில் மையத்தினுடைய பொது மேலாளரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினரும், சிறு தொழில் கழகத்திலே பணிபுரியக் கூடியவர்கள், சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் குழு பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் இதிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது ஆலோசனைக் குழு.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத் தொழில் மையத்தை மதுரையிலேயிருந்து மாற்றி எங்களுடைய மாவட்டத்திற்குள் ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா? இப்பொழுது ‘மோட்டிவேஷன் கமிட்டி’ கூட்டங்கள் வட்ட வாரியாக போட்டார்கள். பிரச்சாரத்தோடு நின்று விடுகிறது. அவர்களுக்கு ஒரு டார்கெட் பிக்ஸ் பண்ணி, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இத்தனை தொழில்களையாவது தொடங்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் முனைப்பு வளர்ச்சிப் பணியிலே இந்த மோட்டிவேஷன் காம்ப் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே இப்பொழுது ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதை அரசு உணருகிறது. அரசு அலுவலர்களுடைய பணியே, தொழில் நடத்த வருகிறவர்களுக்கு வழிகாட்டவும், நிதி உதவி, மூலப் பொருள் போன்றவைகளை எப்படிப் பெறலாம் என்பதற்கும் ஆலோசனை சொல்லவும் நாம் இந்த மையங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். எனவே, இதிலே இத்தனை தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடுவது தொழில் வளர்ச்சியிலே உதவிகரமான பணியை மேற்கொண்டதாக அரசு கருத்தாயிராக இல்லை. அதை விட தொழில் நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சிரமங்களை களைந்து விரைவாக அவர்கள் தொழில் தொடங்க வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதுதான் அரசினுடைய முக்கியமான நோக்கம். அந்த அடிப்படையில் மாவட்டத் தொழில் மையம் ஏற்பட்ட பிறகு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 53,16,000 அங்கே உள்ள வங்கிகளின் மூலமாகக் கடன் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. நான் சொல்வது சிறுதொழில் சம்பந்தப்பட்டவைகள், ரூ. 10 இலட்சத்திற்கு மிகைப்படாதது. ஆன்சிலரி யூனிட்ஸுக்கு ரூ. 15 இலட்சம். அது தவிர, பெரிய நடுத்தர தொழில்களுக்கு, அரசு தனியாக திட்டமிட்டு வருகிறது. சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரை, ரூ. 47 இலட்சம் இந்த ஆண்டு வங்கிகளின் மூலமாக இராமநாதபுரத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான்குறிப்பிடும்போது நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது.

அவர் முதலாவது கேட்ட கேள்வி, மாவட்டத் தொழில் மையம் முகவை மாவட்டத்திலே இருக்க வேண்டுமென்பது. ஏற்கெனவே அரசு அறிவித்து இருக்கிறது, முகவை மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படும் என்று. மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்டு தலைநகர் தோவு செய்யப்பட்ட உடனே மதுரையிலே இருக்கிற மையம் புதிய மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்படும், புதுக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிறு தொழில்கள் நடத்த ரூ. 47 இலட்சம் கடனை வங்கிகள் கொடுத்திருக்கின்றன என்றார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு மாவட்டம் பற்றிய விவரங்கள் அமைச்சரிடம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, கன்னியாகுமரியிலே எத்தனை தொழில்களுக்கு வங்கிகளிடமிருந்து எவ்வளவு பணம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுவார்களா?

[1979 மார்ச் 16]

அதோடு, சாதாரணமாக, மாவட்ட மைய அதிகாரிகள் சிறு தொழில்களுக்குப் பணம் வழங்க வேண்டுமென்று வங்கிகளுக்குச் சிபாரிசு செய்தாலும், வங்கிகள் கொடுப்பதாக இல்லை. ஆகவே, தொழில்கள் வளர வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. அந்தச் சிக்கலை மாற்ற மைய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு மையங்களிலேயிருந்து சிபாரிசு செய்தால், அவர்களுக்குக் கடன் வழங்க வேண்டுமென்ற வகையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தொழில் மையம் மூலமாக வந்த மனுக்களை பரிசீலனை செய்து ரூ. 3,84,000 நிதி உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிப்பதைப் போல், சில வங்கிகள் மாவட்டத் தொழில் மையம் சிபாரிசு செய்தும் கூட உரிய காலத்திலே நிதி உதவி தராமல் இருக்கலாம். அதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கக்கூடும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால், குறிப்பிட்ட மாவட்டத் தொழில் மையத்தில் இருக்கக்கூடிய மேலாளர்—மானேஜர் பார் க்ரெடிட்—மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய முக்கியமான வங்கியின் சார்பாகப் பணியாற்றுகிறார். அவரே சிபாரிசு செய்து சொல்லியும் கூட, அந்தக் குறிப்பிட்ட மனுக்களின் மீது வங்கிகள் கடன் தரவில்லை என்ற நிலைமை அரசுக்குத் தெரிய வருமானால், நிச்சயமாக அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. காரணம், மைய அரசின் தொழில் அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்களோடு டெல்லியிலே பேசும்போது அந்த உடன்பாட்டிற்கு ரிசர்வ் வங்கி ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பொது மேலாளர், அவருக்கு மேலே பணியாற்றக் கூடிய, மேலாளர் (கடன்), இந்தத் தொழிலை ஏற்படுத்தலாம், அதற்கு இன்ன வசதிகள் அங்கு கிடைக்குமா, அந்தத் தொழிலை ஏற்படுத்தினால் நல்லமுறையில் நடக்குமா என்பதைப் பார்த்து சிபாரிசு செய்கிறார். அவர் சிபாரிசு செய்த பிறகும் வங்கிகள் தரவில்லையென்றால், தேசிய நோக்கம் இல்லாமல், அந்தத் திட்டத்தின் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் தவறாகச் செயல்படுகின்றன என்று கருத இடம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இருக்குமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், பொது நன்மையைக் கருதி, நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பிருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் கேள்விக்கான பதிலைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு துணைக் கேள்விக்கும் அதற்கான பதிலை நீளமாகச் சொல்லிக் கொண்டே போனால், புதிய துணைக் கேள்விகள் அதில் பிறக்கின்றன.

1979 மார்ச் 16]

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட தொழில் மையங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற முறையில் தனியார் துறைக்கு 10 லட்சம், 15 லட்சம் உதவி செய்து இந்தத் தொழிலை தனியார் துறை மூலம் ஆரம்பிப்பதைக் காட்டிலும், அரசு துறை மூலமே ஆரம்பிக்கப்படுமா? பொதுப் பணித்துறையின் வேலைகளைக் கூட இன்றைக்கு அரசே எடுத்து காண்டிராக்ட் வேலைகளை அரசே செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆக இந்த சிறு தொழில்கள் என்பது—ரூ. 10 லட்சம், 15 லட்சம் என்பதும் சிறு தொகையல்ல, அப்படி அரசு துறை மூலமே இவைகள் ஆரம்பிக்கப்படுமா, அப்படி ஆரம்பிக்கப்படக் கூடிய தொழில்களை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பழனிவேல் அவர்கள் கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகக் கூடாது. ஒரு துணைக் கேள்விதான் இனிமேல் நான் அனுமதிக்கப் போகிறேன். தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு பொறுப்பேற்று நடத்துகின்ற பல்வேறு நிறுவனங்களில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைக் களைந்து அதனை மாற்றியமைக்கும் வேலைகளில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. எனவே, தனிப்பட்ட முறையில் தொழில் செய்ய வருகிறவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்தோடுதான் அரசு செயல்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண் 437, 438, 439 மூன்றும் அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :— ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2). தகவல் கோரல்.

மதுரை, திருப்பரங்குன்றம் காவல் நிலையத்தில் ஓர் வழக்குறிஞர் தாக்கப்பெற்றது பற்றிய விசாரணை குறித்து.

திரு. ரா. உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பரங்குன்றம் சம்பவம் சம்பந்தமாக நேற்று மின்சாரத்துறை அமைச்சர் ஒரு மூவர் கமிட்டி அமைக்கப்படும் என்று அறிவித்தார். அந்த கவர்ன்மெண்ட் டெஸிஷனை எதிர்க்கும் வகையில் நேற்று கோர்ட்டுகள் கூட நடைபெறவில்லை. அட்வகேட்டுகள் சேர்ந்து கோட்டையை நோக்கி இதற்கு எதிர்ப்புத்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1979 மார்ச் 16]

தெரிவிக்க வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அவ்வளவு சீரியஸாக இருப்பதனால்தான், 42-வது விதியின் கீழ் இன்றைக்கும் எடுக்க வேண்டும் என்று கோரினேன்.

“The Government is seized of the matter.”

ஆகையினால் அதை இப்பொழுதே எடுத்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த திருப்பரங்குன்றம் விவகாரங்களை தீர்ப்பது குறித்து தமிழ்நாடு பார் கவுன்சில், தமிழ்நாடு அரசு ஒரு நீதிபதியைப் போட வேண்டும் என்று என்னையும், நண்பர் மார்க்கப்பந்து அவர்களையும் தமிழ்நாடு வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையில், எங்களை அரசிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் தெரியப்படுத்தியதன் பேரில் அரசும் இந்தக் கமிட்டியை அமைப்பதாக அறிவித்தது. இதை தமிழ்நாடு பார் கவுன்சிலிலும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். பார் அசோசியேஷனும் இதை வரவேற்று இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அட்வகேட் அசோசியேஷன் என்றும், அதில் ஒன்றிரண்டு பேர் இங்கே ஊர்வலமாக வருவதாக நாங்கள் அறிகிறோம். அங்கே நேற்றைய தினமே, மதுரையிலேயே சம்பவம் நடைபெற்றபோது பார் கவுன்சிலின் தலைவர் அங்கே இருந்திருக்கிறார். அவரும் ஏற்றுக் கொண்டார். பார் கவுன்சிலும் ஏற்றுக் கொண்டது, பார் அசோசியேஷனும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையில் எந்தவிதமான தீர்மானமும் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்த டிஸ்ப்யூட்டைப் பொறுத்தவரையில், he is going into the details and canvassing favour and I can canvass against it.

Mr. Speaker : He is not canvassing. அவர் எதையும் கான் வாஸ் செய்யவில்லை. அவர் உரிமை, அதனால் பேசினார். இதுபோல் பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி நாம் ஏற்கெனவே பேசியிருக்கிறோம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, அவர் உரிமையை நான் மறுக்கவில்லை. அந்த உரிமை எனக்கும் வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறேன். ஒரிரண்டு வக்கீல்கள்தான் வருகிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு. That is the worst provocation.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி நீங்கள் சொல்வதை சொல்லிவிட்டீர்கள், அவர் சொல்வதை சொல்லிவிட்டார். எது உண்மை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறட்டும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, நானும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பற்றி பேசவில்லை. அவர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் தான் ரெயிஸ் பண்ணுகிறார். அதனால் இதற்கு அமைச்சர் பதிலளித்த பிறகு, அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

[முற்பகல் 10-20.]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக இந்த அவையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கும் அரசின் சார்பில் பதில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு நேற்றைய தினம் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகவும் இந்த மன்றத்தில் அது சம்பந்தமாக கொண்டுவரப்பட்டு, அரசும் 3 நபர் கொண்ட குழு ஒன்றை நியமிக்க முடிவு எடுத்து அறிவித்து இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் அது திரும்பத் திரும்ப வந்து இருக்கிற பிரச்சனை என்பதாலும், இது மீண்டும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக வர வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி நீங்கள் முடிவு எடுக்க வேண்டும். நான் சொல்லவிரும்புவது, வழக்கறிஞர்களையும் கலந்து கொண்டு, அரசு அவர்களது உடன்பாட்டிற்குப் பிறகு முடிவு எடுத்து அந்த போர்ட் ஆப் என்கொயரி அமைத்து, அந்தப் பிரச்சனையை முடித்து வைத்து இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களும், மற்றவர்களும் இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு அந்தப் பிரச்சனையில் வந்து இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, அவர்களும் அந்தப் பிரச்சனை மீண்டும் எழாமல் இருப்பதற்கு முழு ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் ஓரளவிற்கு முடிவு ஏற்பட்டு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, நேற்று அமைச்சர் விளக்கம் கொடுத்தார்கள். இன்று பத்திரிக்கையில் வந்த செய்தியிலிருந்து தெரிகிறது, அந்த பார் கவுன்சில் அந்த போர்ட் ஆப் என்கொயரியை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்று. நேற்று கூட அமைச்சர் சொன்னார், 'இன்கன்சல்டேஷன் வித் தெம்' என்று. ஆகவே, அவர்களைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காக அந்த பார் கவுன்சில், பார் அலோ

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1979 மார்ச் 16]

சியேஷன், அட்வகேட் அஸ்ஸோசியேஷன் நிர்வாகிகளைக் கூப்பிட்டுப் பேசினால் ஒரு சுமுகமான முடிவிற்கு வரும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அந்தக் காரியத்தை அமைச்சர் செய்வார்களா?

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : அட்வகேட் அஸ்ஸோசியேஷன் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் போலீஸ் தரப்பில் அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, அவர்கள் அதை விரும்பவில்லை. அதை மாற்றி அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே நண்பர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் சொல்லும்போது, தமிழ் நாட்டு பார் கவுன்சில், பார் அஸ்ஸோசியேஷன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாடு பார் கவுன்சில் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அரசு சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மெட்ராஸ் அஸ்ஸோசியேஷன் நேற்றைய தினம் அரசு நியமித்த அந்தக் குழுவை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அந்த பாய்க்காட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை. மெட்ராஸ் பார் அஸ்ஸோசியேஷனை சேர்ந்தவர்கள்தான் ஓரிருவர் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். . . .

திரு. ரா. உமாநாத் : உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் அந்த அட்வகேட் அஸ்ஸோசியேஷனைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓரிருவர் தான் இதைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வதை நான் மறுக்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல. இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிறபோது ஓரிருவர் தான் அதில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் it will actually provoke hundreds to come back. இன்று கோர்ட் எதுவும் நடக்காது என்று நிலைமை இருக்கிற போது ஓரிருவர் இருந்தால் எப்படி கோர்ட் க்ளோஸ் செய்து இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதிலே ஓரிருவர் இருந்தால் கூட அவர்கள் சம்மதத்தையும் பெற்று சுமுகமாக முடிக்க வேண்டும் என்பது நம்முடைய நோக்கமாக இருக்கிறதே தவிர அவர்களை அலட்சியப் படுத்துவதாக நிச்சயமாகக் கருதக்கூடாது. அதைப் பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே பிரச்சனை கிளப்பப்பட்டு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்ட பிறகு அந்த அடிப்படையில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்த போர்ட் ஆப் என்கொயரீயில் நாம் போட்டு இருப்பது ஒரு நீதிபதி, ஒரு வழக்கறிஞர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர், ஒரு காவல் துறை

1979 மார்ச் 16] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

யைச் சேர்ந்தவர் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்தே என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து தெரிவிக்கிற கருத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கம் பாரபட்சம் எதுவும் இல்லாமல் அந்த அறிக்கையின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை உறுதியாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜேம்ஸ், இந்தப் பிரச்சனை மீது வேண்டாம். இது விஷயம் என் ஆய்வில் இருக்கிறது. எல்லோரும் இதன் மீது கருத்து சொன்னால் பிரச்சனை முடிவு அற்ற நிலைக்குப் போய்விடும். இதையொட்டி ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்று எழுப்பி, அதைப்பற்றி பேசினால், நம் முடைய மரபும் கெட்டு விடும். தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அவர்கள் சொல்லாத கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். பார் கவுன்சில் ஏற்றுக் கொண்டது. அட்வ கேட்ஸ் சங்கம் ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று இருக்கும் நிலை என்னவென்றால் உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞர்கள் கோர்ட்டை பாய் காட் செய்கிறார்கள். தமிழ் நாடு முழுவதும் வழக்கறிஞர்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜேம்ஸ் இன்றைக்கு பாய்காட் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். நாம் 10-20 மணிக்கு அதுகுறித்து பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

நாமே அதற்குக் காரணமாக இருந்து விடக் கூடாது. பிறகு நிலைமையைப் பார்த்துக் கொண்டு நாளைக்கு வேண்டுமானால் பரிசீலிக்கலாம்.

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

வெள்ளக்கோவில், வேலகவுண்டன்பாளையம் அரிசனக் காலனி தாக்கப் பெற்றது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோவை மாவட்டம், வெள்ளக்கோவில் அருகே வேலகவுண்டன்பாளையத்தில் 12-3-79 அன்று அரிசனக் காலனியை சிலர் கோஷ்டியாகச் சென்று மிகவும் மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்கிய காரணத்தினாலும் வீடுகள் இடிக்கப்பட்டு, கூரைகள் பிரித்து எறியப்பட்டு அரிசன பொது மக்களுக்கு அடி உதை ஏற்பட்டு பொருள்கள் சேதம் அடைந்த காரணத்தாலும் அப்பகுதியில் ஏற்பட்ட பதட்ட நிலையைக் குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டு திருவாளர்கள் எஸ். என்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1979 மார்ச் 16]

பழனிச்சாமி, ஆ.நடராசன், நன்னிலம் மணிமாறன் ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. சொ.ந. பழனிசாமி :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே கோவை மாவட்டம், வெள்ளக்கோவில் அருகே வேலகவுண்டன் பாளையத்தில் அரிசனக் காலனியை சிலர் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நான் இந்த மன்றத்தில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுபோன்ற சம்பவங்கள் தமிழகத்தில் பரவலாக ஏற்பட்டு வருகின்றன. இந்தச் சம்பவங்கள் எல்லாம் ஏன் ஏற்படுகின்றன என்பதுதான் இங்குள்ள பிரச்சினை. இதுபோன்ற சம்பவங்கள் இனிமேல் ஏற்பட விடக்கூடாது என்று நான் அரசை மிகவும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டம் வெள்ளக்கோவில் அருகே வேலகவுண்டன் பாளையத்தில் நடந்த இந்தச் சம்பவம் தமிழ்நாட்டினுடைய துர்பாக்கியமான நிலை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இந்த மாதிரிச் சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடந்து வருகின்றன. தொடர்ந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்த மாதிரி பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால், யார பாதிக்கப்பட்டவர்களோ அவர்கள் மீதே அரசு குற்றம் சுமத்தி வருகிறது. நான் விழுப்புரம் சம்பவத்தை இப்போது சுட்டிக்காட்டவில்லை; சென்னை மாநகரத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிணத்தை வெளியே இழுத்துப் போட்டதை நாம் அறிவோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் வெள்ளக்கோயிலுக்குப் போங்கள், விழுப்புரத்திற்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் போகா தீர்கள்.

திரு. மா. மணிமாறன் : இந்த ஆட்சியில் நடந்த வேதனையின் சின்னமான நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்பதை அறிந்து பேசவேண்டும். வெள்ளக்கோவில் சம்பவத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசுங்கள்.

1979 மார்ச் 16]

திரு. மா. மணிமாறன் : வெள்ளக் கோவிலில் வேதனையான சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதியிலேயே கொடுக்காததன் காரணமாக அவர்கள் எடுத்த முயற்சியைத் தடுக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்று பாதுகாப்பு இல்லை. தாக்கப்பட்டவர்கள் புகார் கொடுக்கச் செல்லுகின்ற நேரத்தில் அவர்களே கைது செய்யப்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முருகையன் கொலை செய்யப்பட்டதற்கு அவருடைய உறவினரே கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் நல மானியத்தில் நிறையப் பேசுவதற்கு அவருடைய கட்சியிலிருந்து நேரம் ஒதுக்கித்தந்தால் நிறையப் பேசலாம்.. வெள்ளக்கோவிலில் நடந்த சம்பவத்தைப் பொறுத்து அரசாங்கத்திடம் சில தகவல்கள் இருக்கின்றன. உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏதாவது தகவல்கள் தெரிந்திருக்குமானால் அதைப் பற்றிக் கூறுவார்களானால் அது மன்றத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கும்.

திரு. மா. மணிமாறன் : வெள்ளக்கோவிலில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைப் பட்டா கொடுக்க வேண்டும். சாதி இந்துக்கள் அவர்களை தாக்குவதைத் தடுக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலை அதிகமாக ஏற்பட்டு வரும் காரணத்தால் இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையிலே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் இதிலே எந்தவிதமான பொதுமக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்கவில்லை என்பதை அவர்கள் பேசியதிலிருந்தே உணரமுடிகிறது. மாண்புமிகு மணிமாறன் அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்த அரசு பற்றி பொதுவாகக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்றவிதத்தில் பேசினார்கள்.

[முற்பகல் 10-30]

நான் அவர்களுக்கும், அவர்கள் மூலம் இந்த அவைக்கும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது ஒரு அரசு வந்து இன்னொரு அரசு போனதால் ஏற்பட்ட பிரச்சினை அல்ல. இந்தப் பிரச்சினை சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்க

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1979 மார்ச் 16]

ளின் ஒரு பிரச்சினை என்பதையும், அத்தனை அரசியல் கட்சிகளையும் சார்ந்தவர்கள் சேர்ந்துதான் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முடியும் என்பதையும் இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாக அதாவது நேஷனல் ப்ராப்ளம் என்று சொல்வார்களே அதுபோன்று அணுகவேண்டி உள்ளது என்பதையும் நான் முதலிலே தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் வெள்ளக்கோயிலுக்கு அருகில் வேலக் கவுண்டன் பாளையம் என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே பழனி என்ற அரிசன் ஒருவர் வசித்து வருகிறார். அவர் தனது வீட்டிலே உள்ள கழிவுப் பொருட்களை எல்லாம் போட்டு ஒரு உரக்குப்பை சேர்த்து வைத்திருந்தார். அதை அவர் வெள்ளக் கோவிலில் உள்ளவர்களுக்கு வற்றுவிட்டார். அந்த உரத்தை நீ ஏன் வெள்ளக்கோயிலிலே உள்ளவருக்கு விற்பாய் என்று அந்தக் காலனியின் உள்ளடங்கிய கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பாக சடையப்ப கவுண்டரும் இன்னும் சிலரும் அவரைத் திட்டியிருக்கிறார்கள். உரத்தை நீ எப்படி வெளியூரிலே உள்ளவர்களுக்கு விற்கலாம் எங்களுக்கு விற்காமல் என்று கேட்டு திட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் வெள்ளக் கோவிலைச் சேர்ந்த அரிசன காலனியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெள்ளக்கோவில் காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்துள்ளனர். அந்தப் புகார் கொடுத்ததற்குப் பிறகு மீண்டும் இந்தக் வேலக் கவுண்டன்—பாளையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 8 பேர் அதாவது நல்லசாமி கவுண்டர், பழனிசாமிக் கவுண்டர், துரைசாமிக் கவுண்டர், அப்பாச்சி கவுண்டர், சதாசிவக் கவுண்டர், ராமசாமி, கோவிந்தசாமி, கருப்பண்ணக் கவுண்டர் ஆகிய 8 பேர்களும் இன்னும் சிலரும் சேர்ந்து அந்த அரிசனக் காலனிக்குச் சென்று அங்கே இருந்த ரேவதி என்ற ஒரு பெண்ணையும் மற்றும் மூன்று பேர்களையும் தாக்கி இருக்கிறார்கள். குடிசைகள் சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தாக்கப்பட்டவர்கள் மீண்டும் வெள்ளக் கோவல் காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்து அந்த வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

அதற்குப் பிறகு இந்த உரத்தை வற்ற பழனி என்பவரை துரைசாமி கவுண்டர் என்பவர் வெள்ளக் கோவிலில் உள்ள ஒரு தியேட்டர் சமீபத்தில் அவருடைய ஜாதிப் பெயரைச் சொல்லி எங்கனது ஆட்களை வைத்து உங்களை ஒழித்துக் கட்டுவேன் என்று கூறியதாக அந்தப் பழனி என்பவர் 13—3—1979 அன்று வெள்ளக்கோவல் காவல் நிலையத்தில் ஒரு புகார் கொடுத்துள்ளார். ஆக மொத்தம் 3 புகார்கள் காவல் நிலையத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றிலும் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. வழக்கு ஆய்வில் இருந்து வருகிறது. இதிலே அடிப்படைப் பிரச்சினை என்னவென்றால் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் தான் சேர்த்து வைத்திருக்கின்ற உரத்தைக்கூட வேறு யாருக்கும் விற்பதோ அல்லது விற்காமல் இருப்பதோ ஸ்வாத

1979 மார்ச் 16]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

திற்குரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறபோது உண்மையிலேயே இந்தப் பிரச்சினையிலே எவ்வளவு கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம் என்பதையும் அந்த அளவிற்கு இந்தத் தீர்மானம் இந்த அவைக்கு பயன்பட்டது என்பதையும் கூறி இந்தப் பிரச்சினை குறித்து அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டியது இல்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(4) கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) அரியலூர் கலைக் கல்லூரியினரும் மாணவர்களும் சமூக விரோதிகளால் தாக்கப்பெற்றது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் ஆர். ஜெபமணி, பொ. விஜய ராகவன், டி. ஆறுமுகம் ஆகியோர்கள் அவசரப் பொதுமுக்கியத் துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள். திரு. பொ. விஜயராகவன் அவர்கள் இதனை முன் மொழிவார்கள்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, “சமூக விரோதிகளால் அரியலூர் கலைக் கல்லூரி மாணவர் பேரவைத் தலைவரும், மாணவர்களும் தாக்கப்பட்டும், கல்லூரி முதல்வர் மிரட்டப்பட்டும் உள்ளதால், கல்லூரி செயல்பட முடியாமல் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து”, அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே,

இது குறித்துக் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரிடமிருந்து ஒரு அறிக்கை பெறப்பட்டது. அந்த அறிக்கையிலிருந்து அறியப்படுவதாவது :—கடந்த 2—3—1979 அன்று பிற்பகல் 3 மணி அளவில் மாணவர்கள் இருவராலும் வெளியார் ஒருவராலும்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1979 மார்ச் 16]

இக்கல்லூரி மாணவப் பேரவைத் தலைவர் தாக்கப்பட்டார். இச்சம்பவம் குறித்து ஆய்ந்தறிய ஆசிரியர் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் புலனாய்வின் முடிவில், தாக்கிய இரு மாணவர்களும் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர். கல்லூரி மாணவத் தலைவர் இம்முடிவிற்கு இணங்கியுள்ளார்.

. இச்சம்பவத்தில் ஈடுபட்ட வெளிநபர் குறித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கல்லூரியால் இயலாததால் காவல்துறைக்குப் புகார் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புகார் குறித்துக் காவல்துறை அலுவலர்கள் ஆய்ந்து வருகின்றனர்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

திரு. பொ. விஜயராகவன் : இந்தக் கல்லூரி மாணவத் தலைவரை வெளியார் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் மீது காவல் துறையினரிடம் புகார் கொடுத்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அப்படிக்கொடுத்த புகார் மீது காவல் துறையினர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏதாவது தகவல் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதை ஆய்ந்து வருவதாக தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. த. ஆறுமுகம் : அரியலூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி மாணவத் தலைவர் ராஜேந்திரனைத் தாக்கியவர்கள் வெளியார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வெளியார் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர். ஆகவே அங்குள்ள காவல் துறை அதிகாரிகள் அவரை கைது செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அவரை உடனடியாக கைது செய்து அவருக்கு தண்டனை கொடுக்க முன் வருமா என்பதைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். காவல் துறைக்கு புகார் தரப்பட்டு அந்தப் புகார் மீது காவல்துறை நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்றுதான் பதில் கூறினேன்.

(ஆ) கிழக்கு இராமநாதபுரம், உள்ளாட்சித் துறை பணியாளர்களுக்கு 'அட்டா' வழங்காமல் இருப்பது குறித்து.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, “புயலால் பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு ‘அட்டா’ வழங்கியும், உள்ளாட்சித் துறைப் பணியாளர்களுக்கு வழங்காமலும் இருப்பதால், அவர்கள்

1979 மார்ச் 16]

[திரு. செ. சிவசாமி]

சென்னை தலைமைச் செயலகம் முன்பு உண்ணாவிரதம் இருக்க முடிவு செய்துள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்த 'அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, கட்டாய சேமிப்பு நிதியை திருப்பி வழங்க உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இந்த உத்தரவு கிழக்கு முகவை மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் அலுவலர்களுக்கு மட்டும் பயனளிப்பதால், புயல் மற்றும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மாவட்ட முழுமைக்கும் இவ்வுத்தரவை செயல்படுத்த தகுந்த ஆணை பிறப்பிக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சியர் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். மாவட்ட ஆட்சியரின் கருத்துரு நிதித்துறைக்கு இத்துறையின் பரிந்துரையுடன் வருவாய்த் துறை மூலமாக தக்க மேல்நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மேலும் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் ஆசிரியர் மேற்கொண்ட உண்ணாவிரதம் அரசின் மறு உத்தரவை எதிர்நோக்கி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

திரு. செ. சிவசாமி : இந்தப் பணம் அவர்களின் சொந்தப் பணம். அவர்களின் சொந்தப் பணத்தை ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் வலுக்கட்டாயமாகப் பிடுங்கி, வலுக்கட்டாயமாக அவர்கள் கையிலிருந்து பிடுங்கிக் கொண்ட அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள் அவர்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்குக்கூட அரசு இந்த அவலிற்கு தாமதப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஏற்கனவே தேர்தல் காலத்தில் மத்திய அரசும் சரி, மாநில அரசும் சரி மக்களிடம் சொல்லும்போது நிச்சயமாக உபாத்தியாயர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய இந்த நிலையைப் போக்கி, அவர்களுக்கு நிச்சயமாக இந்த ரூபாயை வாங்கிக் கொடுப்போம் என்று உறுதி சொன்னார்கள். அப்படி உறுதியளித்ததற்குப் பிறகும் கூட அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுக்க காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மத்திய அரசு உத்தரவிட்டாலும் மாநில அரசு சரியானபடி செயல்படாத காரணத்தால் இன்றைக்கு ஒரு பகுதியினர் வாங்கியும் ஒரு பகுதியினர் வாங்காமலும் இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு உபாத்தியாயர் இந்தப் பணத்தைத் திருப்பி வாங்குவதில் உள்ள கஷ்டத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். 23—3—1978-ல் அப்ளிகேஷன் போட்டு இன்னும் பணம்கிடைக்கவில்லை. 7—3—1979-ல் அவர் சென்னைக்கு வருகிறார். வந்து அலுவலகத்திற்குச் சென்று கேட்கிறார் அதைப் பற்றி. என் பணம் என்னவாயிற்று என்று கேட்கிறார். கிட்டத்தட்ட ரூ.450-க்கு ரிக்கார்ட் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைக்

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1979 மார்ச் 16]

கட்டியிருப்பதாக உபாத்தியாயர் சொல்கிறார். ரிக்கார்ட்டில் இல்லை என்று சொன்னால் நான் என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார். நீங்கள் நேரடியாக மாநில கூட்டுறவு வங்கிக்குப் போனால் அங்கு ரிக்கார்ட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துக் கொண்டு ஸ்டேட் பாங்கு போங்கள். அங்கு ரிக்கார்ட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துக் கொண்டு வவுச்சருடன் வாருங்கள், அதை வைத்து பணம் இருந்தால் பணம் தருகிறேன் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நிலைமை மோசமாயிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ட்ரெயினி லிருந்து புறப்பட்டது முதற்கொண்டு வரிசையாகச் சொல்கிறீர்கள். சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி : அவர்களுக்குள்ள கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40].

அந்த உபாத்தியாயர்களுக்கு உதவி செய்யும் முறையில் அரசு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை வேகமாக எடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : இந்த ஏற்பாடு நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு நாடக நிகழ்ச்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு நாடக நிகழ்ச்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு*(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 26/1978) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

*திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விழைகிறேன். பொது இடங்களில் எல்லாம் ஆபாச

** 1978 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 31ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1979 மார்ச் 16]

[திரு. துரைமுருகன்]

நடனங்கள் நடைபெறுகிறது என்ற செய்தி அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. அதை தடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தேவை. அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு சட்டம் தேவை, அந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் தேவை. அந்த முறையில் இந்தத் திருத்தத்தை அமைச்சரவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனுடைய நோக்கத்தை வரவேற்கிறேன். எனக்கு இதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் கிடையாது. நாட்டில் ஆபாசம் கூடாது. ஆபாசக் காட்சி தென்படக்கூடாது. பண்பாடு இருக்கவேண்டும். ஒழுக்கம் இருக்க வேண்டும். சீலம் இருக்க வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் மேலோங்கி இருப்பதற்கு தேவையான கட்டுப்பாடுகளை கொண்டு வருகின்ற இந்த அரசுக்கு வாழ்த்துக்கள் சொல்வதில் எனக்கு தயக்கமா ஏற்படப் போகிறது? We are going to appreciate you, I say. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆபாசத்தை நீக்கப் போகிறீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பொது இடத்தில் நடனங்கள் என்ற பெயரில் நடப்பது ஆபாசம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆபாசம் என்று சொல்லுபவர்களும் இருக்கின்றார்கள். ஆபாசம் எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் தடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடும். ஆனால் இதில் எது ஆபாசம் எது ஆபாசமில்லை என்பதை கூர்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். நான் இதைப்பற்றி சொல்லுவதால், சில பத்திரிகைகள் வேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் ஆபாசத்திற்கு ஆதரவாக இருக்கும் காப்ரே டான்ஸ், ரிக்கார்ட் டான்ஸ் இவைகள் எல்லாம் இருக்கவேண்டும் என்று பேசினான் என்று எட்டு காலத்தில் பத்திரிகைகளில் போடலாம். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆபாசம் என்று சொல்லும்போது, ஒருவர் கண்ணுக்கு ஆபாசம் என்று தோன்றலாம், மற்றொருவர் கண்ணுக்கு அதுவே கலையாகப் படலாம்.....

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : நண்பர் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசும் போது ரிக்கார்ட் டான்ஸ், காப்ரே டான்ஸ் இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதையெல்லாம் பார்த்திருக்கிறார்களா?

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் காப்ரே நடனத்தைப் பார்த்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் என்று சொன்னீர்கள், பத்திரிகைகாரர்கள் எல்லாம் நல்லவர்கள்தான், நீங்கள் பேசியது தான் வரும்.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. துரை முருகன் : இப்போது நான் பார்க்கவில்லை, ஆனால் . . .

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : இந்த வயதில் பார்க்காமல் எப்போது பார்க்கப்போகிறார், அதனால்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்குப் போயிருக்கிறேன். அங்கே * * * போன்ற எல்லா டான்ஸ்களையும் பார்த்திருக்கிறேன் ஆனால் அங்கெல்லாம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் பார்த்திருக்கிறேன் என்றிருக்கட்டும், * * * டான்ஸ் எல்லாம் பார்த்திருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருப்பது அவைக்குறிப்பில் இருக்க வேண்டாம். ஆகவே அந்த வார்த்தைகளை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : இப்படி எல்லாம் நீக்கிவிட்டால் எது தான் இருக்கப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. இருக்கட்டும் பல சிற்பங்களைப் பார்க்கிறோம். நமக்கு ஆபாசமாக தெரிகின்ற சிற்பங்கள், வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்து பார்க்கின்றவர்களுக்கு கலை நிறைந்த வரலாற்றுச் சின்னங்களாக தெரிகின்றன. அஜெந்தா, எல்லோரா போன்ற இடங்களில் காணப்படும் சிற்பங்களில் இதைப் பார்க்கின்ற சிலர் ஆபாசமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் இது கலை என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் கூட ஆபாசம் என்று சொல்லப்படுகின்ற பல சிற்பங்களை சிலர் கலைஉணர்வோடு பார்க்கிறபோது அதில் எவ்வித ஆபாசமும் இருப்பதாகத் தெரிவதில்லை. அவர்களுக்கு அது கலையாகப் பரிமாளிக்கின்றது. ஆகவே இதில் எதை ஆபாசம் என்று சொல்லப் போகிறீர்கள்? கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் முத்தக் காட்சி ஆபாசம் என்று சொல்லப்பட்டது. பின்னால் மத்திய சர்க்கார் முத்தக் காட்சி இருக்கலாம் என்று சொன்னது, முத்தம் கொடுப்பது நமக்கு ஆபாசம், ஆனால் மத்திய சர்க்காரில் இருக்கும் மொரார்ஜிக்கு ஆபாசம் இல்லை, முத்தக் காட்சி இருந்தால் அதை நம்முடைய முதல்வர் கூட நானே அதை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்துவேன் என்றார். ஆகவே இது தமிழ்நாட்டுக்கு ஆபாசமாக தெரிந்தது. டெல்லிக்கு இது கலை. ஆகவே காலத்தால் மாறுபடுகின்றது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஆனால் நான் கேட்கிறேன். 'வாட் இஸ் தி கிரைடரியா?' அப்படிச் சொல்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 16]

[திரு. துரைமுருகன்]

வதற்கு என்ன கிரைமீரியா வைத்திருக்கிறீர்கள்? யாரை வைத்து அளக்கப் போகிறீர்கள்? என்ன அளவுகோல் இருக்கிறது உங்களிடத்தில்? என்ன 'யார்ட்ஸ்டிக்' இருக்கிறது யாரை விட்டு அளக்க வேண்டும்? ஆகவே, ஒரு கிரைமீரியா வைத்துக் கொள்ள வேண்டாமா இது ஆபாசம் இது ஆபாசமில்லை என்பதை நீங்கள் எப்படி நிர்மாணிக்கப்போகிறீர்கள்? ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன், கேபரே நடனம் ஆடுவதை ஆபாசம் என்று சொல்கிறீர்கள். நடனம் என்பது பாட்டுக்கு ஏற்றவாறு ஆடுவது. அவன் பாடுகிறான், அதற்கு ஏற்றாற்போல் இவன் ஆடுகிறான். இதுதான் ஆபாசம் என்கிறீர்கள். ஆனால், கேபரே டான்ஸில் அவன் டிரம் அடிக்கிறான்; அதற்குத் தகுந்தாற் போல் அவன் ஆடுகிறான். இதில் எது ஆபாசம்? ஆனால் தெருக் கூத்திலே கூட அந்தத் தாளத்திற்கு ஏற்றாற்போல் ஆடுகிறார்கள். அது ஆபாசமா? தாளத்திற்கு ஏற்றாற்போலத்தானே ஆடுவான்? தாளத்திற்கு ஏற்றாற்போல் பத்மா சுப்பிரமணியமே கூட நடனம் ஆடவில்லை என்றால், அந்த நடனம் சோபிக்காது. தாளத்திற்கு தக்கபடி பாலனையோடு நடனம் ஆட வேண்டும். அந்த வகையிலே ஆடுவது எப்படி குற்றமாகும்? ஒரு காலத்தில் ஆபாசமாகக் கருதப்பட்ட ரவிவர்மா ஓவியம், காலப்போக்கிலே கலையாக மாறிவிட்டது. இன்றைக்கு கிறுக்குவதும் மாடர்ன் ஆர்ட்டாகிவிட்டது. ஆகவே பரதநாட்டியம் என்பது ஒரு கலை. கேபரே டான்ஸ் என்பது ஒரு கலை என்று அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே? அதிலே ஆபாசம் இருக்கிறது என்று எப்படி சொல்லுகிறீர்கள்? ஆபாசம் என்பது திடீர் என்று வந்துவிட வில்லை. ஆடை நெகிழ்கிறது? விடுகிறது அதிலே ஆபாசம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆடை முழுவதும் இருக்கிற காரணத்தினாலே ஆபாசம் இல்லை என்றாகி விடுமா? ஆடை நெகிழ்வதைத்தான் ஆபாசம் என்று கருதுகிறீர்களா? நல்ல உடை உடுத்தி ஒருத்தி மார்பை முன் உந்தி போட்டு பத்து அணிகள் முன்னால் நின்று 'இப்படி' என்றால் அது ஆபாசம் இல்லையா? ஆகவே, அதை ஆபாசம் என்று எடுத்துக்கொள்ளமுடியாது என்று சொல்லுவீர்களா?

காபரே டான்ஸ் ஆனாலும் சரி, தெருக்கூத்தானாலும் சரி, ரெக்கார்டு டான்ஸ் ஆனாலும் சரி, ஆக எதுவாக இருந்தாலும் அதிலே கலை நுணுக்கம் உண்டு என்று ஒப்புக் கொண்டால், ஆபாசம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் தெருக்களிலே இந்த நடனம் ஆடலாமா, வேண்டாமா என்பது வேறு. பாட்டுக்குத் தகுந்தமாதிரிதான் நடனம் ஆடவேண்டும். ஆனால் ஓட்டுமொத்தமாக இவைகளையெல்லாம் தள்ளப் போகிறீர்களா? யாரைக் கொண்டு தள்ளப்பார்க்கிறீர்கள்?

ஆபாசம் என்பது இந்த நடனத்திலே மட்டும் தான் இருக்கிறதா? காலப் போக்கில் இந்த நடனம், பரதமாடுவது, குச்சிபுடி ஆடுவது, மணிபுரி, ஓடிசி என்று வந்து விட்டது. இவைகள்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1979 மார்ச் 16]

எல்லாம் ஆபாசம் என்று சொல்லப் போகிறீர்களா? ஆனால், ஆபாசம் ரிக்கார்டு டான்ஸ் நடனத்தில் மட்டுமா இருக்கிறது? பாட்டில் இல்லையா? பாட்டிலே ஆபாசம் இருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் அதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரவில்லை. ஒருத்தி பாடுகிறாள் தலைவி தூங்குகிறாள் அவளை தலைவன் எழுப்புகிறான், பின்னர் “நித்திரையை நீ கலைக்க, நீலவிழி நான் திறக்க முத்திரையை நீ பொறிக்க, முன்னூறு நாள் நான் சுமக்க என்ற இந்த பாட்டிலே ஆபாசம் தெரியவில்லையா? அந்த இதுக்கு எவிலுசனே சொல்கிறான் அதேபோல், “பறிக்கவா, தொடுக்கவா—என்றும் உன் இடையில் ஆடும் மாங்கனி என்கையில் ஆடாதோ” என்ற பாட்டில் ஆபாசம் இல்லையா? மொத்தமாக இவைகள் எல்லாம் பாட்டிலே இருக்கின்றது. இவைகள் எல்லாம் ஆபாசம் இல்லையா? அமைச்சர் இதற்குச் சட்டம் கொண்டு வந்தாரா?

இதுமட்டுமா, வாரப் பத்திரிகைகளிலே கதைகள் வருகின்றன. சகோதரியோடும், தாயோடும் சேர்ந்து படிக்க முடியாத அளவுக்கு ஆபாசமான கதைகள் வருகின்றன. இதை எப்படி தடுக்கப் போகிறீர்கள்? இன்னும் இதைப் போல் பல கதைகள் இருக்கின்றன. பரிசு பெற்ற ஒரு கதை இருக்கிறது. தன்னுடைய கணவன் எப்படி கொடுமைப் படுத்தினான் என்றும், அதைப் பொறுக்க முடியாமல் தன் தாலியைப் கழற்றி எறிந்துவிட்டு தான் கொண்ட காதலனோடு ஓடிவிட்டாள். இந்தக் கதை பரிசு பெற்றிருக்கிறதே, இது தமிழ்ப் பண்பாட்டில், தாலியைக் கழற்றி எறிந்து விட்டு, தான் கொண்ட கள்ள காதலனோடு ஓடிவிடுவது என்பதுதான் தமிழ்ப்பண்பாடு? இதற்கு என்ன சட்டம். . . .

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. நெஞ்சில் ஒரு முள் என்ற நூலை டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் எழுதியது அவருக்குத் தெரியுமா?

திரு. துரை முருகன்: அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை, நான் சொன்ன கதை வேறு. யார் அவ்வாறு எழுதியிருந்தாலும், நானே அப்படி எழுதியிருந்தாலும், தப்பு தப்புதான். அது ஆபாசம். இன்றைக்கு அப்படி கதைகள் வரக்கூடிய வாரப் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. தடுக்க முடியவில்லை தன் கள்ளக் காதலனுக்கு பிறந்த குழந்தையை தன் கணவனுக்கே பிறந்தது போல் ஊருக்கும் உலகிற்கும் காட்டி வளர்க்கிறாள் அதுதான் “நெஞ்சில் ஒரு முள்”.

காபரே டான்ஸ் என்று சொன்னால், பெரிய பெரிய ஓட்டக் களிலே நடக்கின்றது. 25 ரூபாய் கொடுத்து, இந்த டிரம் அடிக்கு டான்சை ஓட்டல் சவேரா, தாஜ் கோரமண்டல் போன்ற

1979 மார்ச் 16]

[திரு. துரை முருகன்]

ஓட்ட ல்களிலே பார்க்கலாம். இந்த ஓட்டங்களுக்கு பாமர மக்கள் போகமுடியாது. ஆனால், அவர்கள் திருவிழாக்களிலும், மாரியம்மன் கோவில் விழாக்களிலும் 10 பைசா கொடுத்து பார்க்கின்றார்கள்.

[முற்பகல் 10-50]

25 ரூபாய் கொடுத்தால் ஆடை நழுவலாம், 10 பைசா கொடுத்தால் நழுவக்கூடாதா? அதை அலவ் பண்ணுகிறீர்கள், இதை அலவ் பண்ணக்கூடாதா?

பணக்காரன் பெரிய ஓட்டல்களில் ஆடை கழற்றுகின்ற நடனத்தைப் பார்த்தால் அது கலை. இதை உங்கள் சட்டம் தடுக்காது, ஆனால் ஒரு ஏழை எங்கேயோ ஒரு திருவிழா மூலையில் அதைப் பார்த்தால் உங்கள் சட்டம் தடுக்கும். நல்ல விசித்திர சட்டம், ஆபாசத்திலும் ஏழை ஆபாசம், பணக்கார ஆபாசமா? இந்தச் சட்டம் 1954-ல் வந்தது. கலை என்ன விலை என்று கேட்ட காலத்தில் வந்தது. இந்தச் சட்டத்தை முழுக்க மாற்ற வேண்டும். நேற்று நான் முழுவதும் படித்துப் பார்த்தேன், எல்லாப் பிரிவுகளையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டிய நிலைமையில் சட்டம் இருக்கிறது.

ஆபாசம் எது என்று நிர்ணயிக்கும் உரிமை கலெக்டரிடமும், கமிஷனரிடமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கமிஷனர் பார்த்து அவருக்கு ஆபாசம் என்று பட்டால் ஆபாசம். ஆபாசம் இல்லை என்று அவருக்கு மனதில் தோன்றினால் அது கலை. இன்னொரு விசித்திரமான பிரிவும் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆபாசம் என்று சொல்லி கலெக்டர் தடுத்து நிறுத்தியவுடன் அப்பீல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கலெக்டருக்குத் தான் மீண்டும் அப்பீல் செய்ய வேண்டும். நேற்று ஒரு மாதிரி யாகத் தெரிந்தது. இப்போது பார்த்தால் சரியாக இருக்கிறது என்று அவரே ஆர்டர் போடலாம். அப்படி ஒரு விதி இருக்கிறது. உடனேயும் நிறுத்த முடியாது, ஏழுநாள் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். இரண்டு மாதம் எக்ஸ்டென்ட் பண்ணலாம்.

நாடகத்தின் ஸ்கிரிப்டில் ஆபாசம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு அதை கலெக்டரிடத்திலும், கமிஷனரிடத்திலும் கொடுக்க வேண்டும். ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். அதிகாரிகள் தமிழ் தெரிந்தவர்களாக கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. நான் வந்திருக்கான் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் முத்தமிழ் மொழியில் உள்ள வசனங்களை எப்படிப் படித்துப் பார்ப்பார்கள்? யாரிடம் கொடுத்து டிரான்ஸ்லேட் செய்வார்கள்? ‘‘டிஸ்க்ரீஷனரி பவர் ஷூட், நாட் பி டெலிகேடெட் டு அதர்ஸ்.’’ இவரே படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் எப்படி படிக்க முடியும்?

[திரு. துரை முருகன்] [1979 மார்ச் 16]

“கொற்றவா! மணி மண்டபத்தில் உன்னை நான் கேட்கவா?” கொற்றவா மணிமண்டபம் கிட்டவா—அஞ்சுகமே, ஆருயிரே, கட்டாணி முத்தே, மட்டிலா மாணிக்கமே, மரகதமே, தேனே, தினையே, கனியே, என்றெல்லாம் அடுக்கியிருந்தால் அவர் என்ன பண்ணுவார்?

என் தொகுதியில் நபிகள் நாயகம் விழா நடந்தது. அது ஒரு சின்ன கிராமம். ‘நபிகள் நாயகத் திருமேனி’ என்று நான் சொன்னவுடன் உருது முஸ்லிம்கள் ‘கியா போல்தா நபிகள் நாயகம் திருமேனி ஹை’ என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு திருமேனி என்றால் ஒன்றும் புரியவில்லை. நபியைப் பற்றி தப்பாகச் சொல்வதாக அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டார்கள். ஐ.ஏ.ஏஸ்., ஐ.பி.ஏஸ். அதிகாரிகளுக்கு தமிழ் என்ன தெரியும். ஆகையால் டிரான்ஸ்லேட் செய்ய வேண்டும். ஆனால் இதிலே டிஸ்க்ரிஷனரி பவரை டெலிகேட் பண்ணக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தில் மாறுதல்களைச் செய்ததைவிட புதிதாகவே கொண்டு வந்து விடலாம். தொல்லையில்லாத உத்தியோகம். ஆகவே, சட்டத்தையே முழுமையாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று இந்த ஸ்கிரிப்டை எழுதி கலெக்டரிடத்திலே கொடுத்து வாங்கும் போதே ஊழல் ஆரம்பமாகி விடுகிறது. முதல் நாள் ஆபாசம் என்று சொல்லி தடுத்துவிடுகிறார். இரண்டாவது நாள் வக்கீல் வைத்து அப்பீல் செய்தவுடன் ‘something’ என்றவுடன் மறுநாள் பர்மிஷன் கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

ஆபாசம் என்று சொல்வது ஆடுகிற நடனத்தில் மட்டுமல்ல, பாடுகிற பாட்டிலும் ஆபாசம் இருக்கிறது. எழுதுகிற ஏட்டிலும் ஆபாசம் இருக்கிறது, பத்திரிகையில் இருக்கிறது, சிறுகதையில் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் இப்படி பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்ற கொண்டு முறுவலித்தால் கூட ஆபாசம்தான். பக்கத்தில் இருக்கிறவனுக்குத் தெரியாமல் ஆபாசம் நடக்கலாம். எப்படி இதையெல்லாம் நிறுத்தப் போகிறீர்கள்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : திரு. துரை முருகன் மிகவும் ஆபாசமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இதை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் ஆபாசத்தைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அவரே ஆபாசமாகப் பேசவில்லை.

திரு. துரை முருகன் : மவுண்ட் ரோட்டிலே போகமுடியவில்லை

[1979. மார்ச் 16]

திரு. எம். ஏ. ஜெய வேலு (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): தலைவர அவர்களே, நண்பர் துரை முருகன் அவர்கள் ஆபாசமாக ஜாடை காட்டினார். அது இப்போது குற்றம் என்பது அவருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: அதற்கு ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வர வேண்டும். மவுண்ட் ரோட்டில் போங்கள்—படங்கள் எப்படி எப்படியோ இருக்கின்றன. எங்கேயோ காலை வைக்கிறான். எங்கேயோ தலையை வைக்கிறான். ஒன்றுமே தெரியவில்லை. சினிமாவை தாயோடு, தங்கையோடு உட்கார்ந்து பார்க்க முடியாது.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: ஆபாசத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் சொன்னார்கள். விதம் விதமாக எப்படி எப்படி என்பதை எல்லாம் விவரித்துக் காட்டினார். ஒருவேளை அனுபவம் பேசுகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: நான் முதலிலேயே சொன்னேன். நானாக இருந்தாலும், நீங்களாக இருந்தாலும் மெட்ராஸிலே காலேஜிலே படித்து இருந்தால் அவனுக்கு எல்லா விவரங்களும் தெரியும். அப்படித் தெரியவில்லை என்றால் அவரைப்பற்றி வேறு மாதிரியாக அர்த்தம். ஆபாசம் என்பது அவரவர்கள் மனதிற்கேற்ற வகையிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியது என்றால், தொப்புளுக்கு கீழே புடவையைக் கட்டுவது எனக்கு என் மனதுக்கு ஆபாசம். நான் ஒரு கலெக்டராகவோ அல்லது கமிஷனராகவோ இருந்தால் தொப்புள் தெரிய புடவை கட்டுவதை ஆபாசம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

சினிமாவிலே போய்ப் பாருங்கள், வருகிற காட்சிகளைப் பாருங்கள், பேசக்கூடாத வார்த்தைகள் எல்லாம் வருகின்றன, காட்டக்கூடாத காட்சிகள் எல்லாம் காட்டப்படுகின்றன, காட்டியாகிவிட்டது. இன்றைக்கு ஜெயமாலினி டான்ஸ் இல்லாவிட்டால் டிஸ்ரிபியூட்டர்கள் வாங்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். 'அது' இருக்கிறதா என்பதைத் தான் முதலிலேயே பார்க்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன, ஆகவே ரொம்ப கன்சர்வேடிவ் ஆக இருக்கக் கூடாது. வளர்ந்து வருகிற நாடுகளை இன்றைக்குப் பாருங்கள், உலகத்திலே ஏற்படுகிற வளர்ச்சியைப் பாருங்கள். ஆபாசம் என்று சொல்கிற போது எல்லோரும் ஆர்தடாக்கலாக இருந்துவிட முடியாது. அப்படி ஆர்தடாக்கலாக இருந்து விட்டால் அதற்கு அப்புறம் அவர்கள் நடத்துகிற காரியம் எல்லாம் நமக்குத் தெரியும்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 மார்ச் 16]

காலப்போக்கிலே பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டே தீரும். ஆடைகளிலே மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன, மனதிலே மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன, எல்லாவற்றிலுமே மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கின்றன. முன்னாலே குடுமியை வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள், பிறகு அதை கட்டப் பண்ணிவிட்டு கிராப்பை வைத்தார்கள், இப்போது கிராப்பை மாற்றி பாகவதர் கிராப் என்ற அளவிற்கு வந்துவிட்டார்கள். போடுகிற சட்டையைப் பாருங்கள், அரையாக இருந்தது, முழு சாயிற்று, இப்போது மீண்டும் அரையாகிவிட்டது, இப்படி மாறிக்கொண்டே தான் இருக்கும். பேன்ட்டாக இருந்தது, டைட் பேன்டாயிற்று, இப்போது அது மாறி பெல் பாட்டம் பேன்ட் ஆகிவிட்டது. காலத்திற்கு ஏற்றாற்போல் உடைகள் மாறுகின்றன, ஆகவே இந்த மசோதாவிலிருந்து இந்த சர்க்காருடைய திட்டத்திலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், பொது இடங்களில் ஆடுவது, நடனமாடுவது ஆபாசமாக இருக்கிறது என்றால் எல்லா ஓட்டங்களிலேயும் இருக்கிற காபரே டான்ஸ்ஸை நிறுத்த முடியுமா? அதற்கு ஒரு பெர்மிஷன் கொடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். எந்த அளவிற்கு ஆடை நெகிழ்ந்தால் ஆபாசம் என்று சொல்லவேண்டும்.

நாம் சொல்கிறோம், பண்பாடு வளர வேண்டும், நனி சிறக்க வேண்டும், தீயவை ஒழியவேண்டும் என்று அறநெறிச்சாரம் எல்லாம் படிக்கச் சொல்லுங்கள். கலையிலே விளையாடுகிறபோது, இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் நீண்ட நெடிய அனுபவம் உள்ளவர்கள், எந்த சீனை எங்கே வைத்தால் மக்கள் ரசித்துப் பார்ப்பார்கள் என்று நன்றாகத் தெரியும். இந்த சீனை வெட்டு, இதை கட்பண்ணி இங்கே சேரு என்று டக் டக் டக் என்று, மக்கள் மனதை அறிந்து செய்கிறவர்கள். மக்கள் மனதை அறிந்து படத்தைத் தயாரிக்கிறவர் தான் சிறந்த தயாரிப்பாளர், மக்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதை நடிக்கிறவன் தான் நடிகன், மக்கள் விரும்புவதைப் போல் படத்தை இயக்குகிறவர் தான் இயக்குநர். அதனாலே அந்தப் பக்கம் அப்படிச் செய்வது இந்தப் பக்கம் ரொம்ப ஆபாசம் என்று சொல்லுவதா?

எங்கள் ஊர் பக்கத்திலே இரண்டு படம் ஓட்டுகிறான், ஒரு தியேட்டரில் மகா சிவராத்திரி வைகுண்ட ஏகாதசி அன்றைக்கு படங்களை விட்டான், அப்போது புளூ பிலிம் இடையே வருகிறது இடையிலே விட்டுவிட்டான், தூங்கிக்கொண்டிருந்தவன் எல்லாம் அடிச்சப் பிடிச்ச எழுந்து உட்கார்ந்து பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டான். உடனே எனக்குப் போன் டண்ணினார்கள் நான் கேட்டேன், அதற்குள் எல்லாம் முடிந்து அதெல்லாம் போய்விட்டது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே ஆபாசம் என்று சட்டத்திலே மொட்டையாக, மொட்டைத் தாதன் குட்டையிலே விழுந்தான் என்பதைப்போன்று கொண்டு வருகிற

1979 மார்ச் 16]

[திரு. துரை முருகன்]

சட்டம் ஆகாத சட்டம், அதுபோலவே எது ஆபாசம் என்று தீர்மானிக்கிற வேலையை, ஆபாசமா இல்லையா என்று பார்க்கிற வேலையை அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தது ஆகாத வேலை. அவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ அதுவும் தெரியாது. வட நாட்டுக் கலெக்டராக இருந்தால் தெரியாது. தமிழ்நாடு கலெக்டராக இருந்தால் அந்த ஆபாசம் தெரியும். ஆகவே ஒட்டுமொத்தமாகக் கேட்கிறபொழுது இந்தச் சட்டத் தையே மறுபரிசீலனை செய்து புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். நான் நினைக்கிறேன், தமிழ்நாட்டிலே காபரே ரிகார்டு டான்ஸ் நடத்துகிறார்கள் என்று புகார்கள் வருகின்றன. உங்களுக்கு, அதை நீங்கள்தானே நடத்தமுடியும், ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் நடத்தமுடியும், அப்போது அமைச்சர் சொல்லமுடியும், இதற்காக ஒரு சட்டத்தை முன்னாலேயே நாங்கள், ஆபாசத்தை ஒழிக்கக்கூடிய சட்டத் தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்காக இருக்கலாம். ஆபாசம் என்பது அங்கிங்கெணாதபடி எங்கும் நிலைநின்று கலந்து கொண்டிருக்கிறது, காலத்திற்கேற்றப்படி மாறிக்கொண்டே இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நண்பர் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசும்பொழுது பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இங்கே பேசப்படுகிற கருத்துக்கள் மட்டும் தான் பதிவு செய்யப்படுகிறதா அல்லது அவர் செய்திருக்கின்ற செய்கைகளெல்லாம் பதிவு செய்யப்படுமா என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பலவிதமான செய்கைகளைச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். அது பதிவு செய்யப்படுமா? மேலும் அவர் யாரோ ஒரு நபிகையின் பெயரைச் சொல்லி, மார்க்கெட் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் உயர்வாகத்தான் சொன்னார், நீங்கள் ஏன் குறையாகச் சொல்லுகிறீர்கள். அடுத்து, நடிகமணி அம்பிகாபதி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர்கள் வரிசையில் ஒருவர் புதிதாக அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் எப்போழுது அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கே உட்காரலாம், ஏதாவது பேசுவது என்றால் பேசலாம்.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன், நோக்கத்தையும் நான் வரவேற்கிறேன். இதில் சில வார்த்தைகளை மாற்றி இருக்கலாமா என்று கூட நான் கருதுகிறேன். யாதொரு தரங்குறைந்த நடனம் அல்லது ஆபாச நடனம்—நடனம் என்றாலே ஒரு வரைமுறைக்கு உட்பட்டது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். எனவே, இதற்கு வேறு வார்த்தைகளைப் போடுவதற்கு முடிந்தால் போட்டிருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததன் நோக்கமே, மதிப்பிற்குரிய நடிகவேள் எம். ஆர். இராதா அவர்களுடைய நாடகங்கள் பல்வேறு இடங்களில் நடந்தன. அதிலே கீமாயாணம் என்று பிரதானமாக நடந்தது. இப்படிப் பல்வேறு நாடகங்கள் நடக்கின்றபொழுது அவைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற முறையிலே சென்சார் பண்ணுகின்ற முறையிலே, நாடகம் எழுதியதையே சென்சார் பண்ணுகின்ற முறையிலே இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது.

குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தினால் நல்ல கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கான முறையைத் தடுக்கக்கூட முடியும். உதாரணமாக ஒருவர் கதை வசனம் எழுதுகிறார் என்றால் அந்த நாடகத்தையே நடத்தக் கூடாது என்று சர்க்கார் ஆளுபவர்கள்—விரும்பினால் அந்த நாடகத்தை சென்சார் செய்து கொடுக்கின்ற கலெக்டர் கொடுக்காமலே தடுக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஷரத்து இதிலே இருக்கிறது. பல அனுபவம் எனக்கே இதில் உண்டு, நாடகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அனுபவம் எனக்கு உண்டு.

எது ஆபாசம், எது ஆபாசமற்றது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேசும்பொழுது சில விவரங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால், மகாபாரதம் இருக்கிறது, மகாபாரதத்திலே ஒரு முக்கியமான காட்சி. துரியோதனன் அவையில் துச்சாதனன் துகிலுரியும் கட்டம். இது ஆபாசமாக இருக்கிறது என்று தடுக்க முடியுமா? காட்சியோடு ஒன்றியது. மகாபாரதத்தில் துரியோதனன் அவையில் துச்சாதனன் திரௌபதியைத் துகிலுரியும் கட்டம். கிருஷ்ண பரமாத்மா உடைகள் கொடுக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இலட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு உடைகள் இல்லாமலிருக்கிறது. இப்பொழுது கிருஷ்ணபரமாத்மாவைக் காணவில்லை, லீவில் இருக்கிறார்போல் இருக்கிறது. கிருஷ்ண பரமாத்மா அப்பொழுது உடை கொடுப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அந்தக் காட்சியை ஆபாசம் என்று சொல்ல முடியுமா?

1979 மார்ச் 16] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

எனவே, சில காட்சிகளோடு, சபையோடு ஒன்றிய காட்சிகள் சில இருக்கின்றன. ஒரு வால்போஸ்டர் சென்னை நகரம் முழுவதும் ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவள் கண்ட போகம் என்ற மலையாளத் திரைப் படத்தின் போஸ்டர். நடிகை சீமா என்று கருதுகிறேன். ஒரு வால் போஸ்டர் சென்னை முழுவதும் ஏழெட்டுக் கலர்களில், வானவில் கலரில் அடித்து ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது.

கவர்னர் கண்டித்துப் பேசுகிறார், மாண்புமிகு அற நிலையத்துறை அமைச்சர் கண்டித்துப் பேசுகிறார். ஆனால் ஒட்டப்பட்ட போஸ்டர் ஒட்டப்பட்டபடியே தான் இருக்கிறது. அப்பொழுது, நாடகங்களிலே ஆடினால் மட்டும் தான் ஆபாசமா? அப்படிப்பட்ட போஸ்டர்கள் ஒட்டப்படுவது ஆபாசமில்லையா? இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நாடகங்கள், நடனங்கள் ஆகிய இவற்றிலிருக்கின்ற ஆபாசங்கள் என்று கூறி, எல்லாவற்றையும் தடுத்து விடும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு சில விஷயங்களை நீங்கள் சட்டம் போட்டு மட்டும் தடுத்து விடமுடியும் என்று கருத வேண்டாம். குடிக்கக்கூடாது என்று மதுவிலக்கு அவசரச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்கள் உங்களுடைய பலத்தை வைத்து, இன்னும் கொஞ்ச நாள் கழித்து உங்களுக்கே தெரியும். அது போல் எந்தச் சட்டத்திலும், இந்தச் சட்டத்திலும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன், ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன், ஆபாசம் என்று போல்ஸ்தாரர்கள் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்றால், டாஜ் கோரமண்டலுக்கும்' ஒட்டல் சோழாவுக்கும் போக பாட்டார்கள். அந்த அளவு சட்டம் போகாது, அவ்வளவு உயரம். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் ரெக்கார்ட் டான்ஸ் ஆடுகிற இடத்திற்குத்தான் போகும். ரெக்கார்ட் டான்ஸ் ஆடும் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் ஏன் அந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள்? அவர்களது அந்த நிலையைப் போக்க நாம் எடுக்கும் நடவடிக்கை என்ன? இந்தச் சட்டம் நேராக எங்கே போகும்? சாதாரண, ஏழை எளிய பெண்கள், வறுமையிலே உழல்கிறவர்கள், வாழ முடியாதவர்கள், ஏழ்மையோடு இருக்கிறவர்கள், ஏதாவது, நடனத்தை ஆடி, சினிமா ரெக்கார்டை போட்டு, டான்ஸ் ஆடி, பிழைப்பை நடத்துகிறவர்களை நாடித்தான் இந்தச் சட்டம் போகுமே தவிர, வேறு இடங்களுக்குப் போகாது. அப்படி ஏழ்மையில் இருப்பவர்கள் ஆடுவதை வரைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1979 மார்ச் 16]

இதற்கு முன்பு நான் பார்த்திருக்கிறேன், நடிகவேள் இராதா இராமர் வேஷம் போட்டு, நடிக்க வரும்போது; தற்போதுள்ள சட்டத்தைக் கொண்டே, இப்பொழுது விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற சட்டத்தை வைத்தல்ல, ஏற்கனவே உள்ளதைக் கொண்டே, இராமனாகவே, வில்லோடு கைது செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நடனம் ஆடக்கூடிய பெண்களை போலீசார் விரும்பினால், நடனம் ஆடும் இடத்திலேயிருந்து இழுத்துக் கொண்டு போகலாம், காவல் நிலையத்திற்கு. எனவே, மனிதாபிமான உணர்வோடு, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கக்கூடிய மக்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? இந்தச் சட்டத்தினாலே என்ன விளைவுகள் ஏற்படும்? அந்த விளைவுகளைப் போக்குவதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் யோசிக்க வேண்டும், சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நாடகங்கள் என்று சொல்கிறபொழுது நாடகங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சென்சார் முறை, தணிக்கை முறையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாடகத்தை எழுதிக் கொடுத்து, சென்சார் செய்யப்பட்டு, அதற்கு அனுமதி வழங்கும் வரை பல்வேறு சிரமங்கள் இருப்பதால், இடையிலே கொண்டு வரப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தை, நாடகங்களைப் பற்றி இருப்பதை மறு பரிசீலனை செய்து, அதைத் திரும்பப் பெறுகிற முறையில், நாடகக் கலை வளர்கிற முறையில் அதையும் அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய முன் வரவேண்டும்.

ஆபாச நடனங்கள் என்று கூறும்போதே, அப்படிப்பட்டவை எத்தகைய தன்மை வாய்ந்தவை என்பதைப் பற்றிய வரை முறைகளை, அரசாங்கமே துல்லியமான அறிவுரைகளை, அமல் படுத்துகிற, அதிகாரிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அத்தகைய நடனம் ஆடி பிழைக்கக்கூடிய, சாதாரண, ஏழை எளிய பெண்கள் ஏன் இந்த நடனத்தை ஆடுகிறார்கள், அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, பொதுவாக இந்த நோக்கத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம், அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தினை அமல் படுத்துவதால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை அரசாங்கம் எச்சரிக்கையாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நாடக திருத்த மசோதாவை வரவேற்று சில கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது நல்ல நோக்கத்தோடு தான் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையே. அரசாங்கத்தினுடைய அல்லது அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களுடைய கொள்

1979 மார்ச் 16] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

கையை பரப்பவும், கருத்தைச் சொல்லவும் செய்யலாம், இந்த நாடகத்தின் மூலமாக விளம்பரமும் செய்யலாம், யாரை வேண்டுமானாலும் கண்டிக்கலாம், கண்டித்துப் பேசலாம் அந்த அடிப்படையில் தான் இது இருக்கிறது. இது இப்பொழுது மட்டும் அல்ல, ஏற்கெனவே இருக்கிறது, அதன் அடிப்படையில் தான் இதுவும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

அதே நேரத்தில் இந்த திருத்தத்தின் கீழ், ஒரு பக்கத்திலே 'பெரிதும் குறைந்த' அல்லது 'கீழ்த்தரமான' என்று சொற்கள் போடப்பட்டுள்ளது. ஆபாசம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே 'பெரிதும்' என்ற வார்த்தையே இங்கு வரக்கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிதும் என்றால் என்ன நிர்வாணம் என்பது தானே? அதுதானே அதற்குப் பொருள்? அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற நேரத்திலே, கோர்ட்டிலே போய் வாதாட அது-அந்த வார்த்தை-பெரிதும் உதவி செய்கிறது. 'பெரிதும்' என்ற சொல்லை அதிலே போட்டிருப்பதால் அந்தச் சட்டத்தில் என்ன சொல்ல நினைக்கிறார்கள்? என்னவென்று தெரியவில்லை?

ஏற்கெனவே மக்கள் சீரழிந்து போய்விடும் நிலையில் ஆபாசம் வளர்ந்து இருக்கிறது. ஏற்கெனவே பல ஓட்டல்களில், பொது இடங்களில் அங்கே எல்லாம் நான் போய் வழக்கம் இல்லை, நமது மதிப்பிற்குரிய பல நண்பர்கள் பார்த்திருக்கலாம், அது நமக்குத் தெரியாது, என்றாலும் அங்கேயெல்லாம் வயது வந்த பின்னால் தான் போக முடியும். ஆனால் வால்போஸ்டர் மூலமாக எங்கு பார்த்தாலும், நமது சிறுவர்களும், வாலிபர்களும் கெட்டு குட்டிச்சுவராக போகக் கூடிய அளவிலே இன்று இந்த ஆபாசம் இருந்து வருகிறது. இதைத் தடுக்க வேண்டும். இதைத் தடுப்பதற்காக என்ன முயற்சிகளையெல்லாம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்ல வேண்டும். இப்படி முயற்சிகளையெல்லாம் எப்படி செய்வது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சி அம்மன் கோவிலிலே அந்த குங்குமம் எடுக்க வேண்டி வரும் இடமே ஆபாசமாக இருக்கிற இடம் என்று சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும். அது அந்தக் காலத்திலே ஆண் பெண் உறவையே தெரியாத நிலையில் பலர் இருக்க நேரிட்டிருக்கலாம். அதற்காக அவைகளையெல்லாம் நமது கோவிலில் சிற்பங்களாக ஆக்கி வைத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் இந்த 'பெரிதும்' என்ற வார்த்தை எதற்காக வேண்டும்?

கோவில்களை எல்லாம் இடித்து விட வேண்டும் என்று நான் சொல்வதாக இருந்தாலும் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அப்படி இடிக்கச் சொல்லவில்லை. சொன்னாலும் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். பொது மக்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களா என்பது வேறு விஷயம்,

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1979 மார்ச் 16]

பொது மக்கள் ஒப்புக் கொண்டாலும், அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். அது கலாசாரம். அது பழங்கால நலைமையில் சூழ்நிலையில், சோழர்கள் காலத்தில், பாண்டியர்கள் காலத்தில், சேரர்கள் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. அப்படியெல்லாம் இருப்பதாலேயே இன்றைக்கும் அது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் ஆபாச நடனங்களை எடுக்கத்தான் வேண்டும். அதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. அந்த நடனம் எந்த வகை நடனமாக இருந்தாலும் சரி, காபரே நடனமாக இருந்தாலும் சரி, ரிகார்டு நடனமாக இருந்தாலும் சரி வேறு எந்த ஆபாச நடனமாக இருந்தாலும் சரி எந்த ஓட்டலிலும் பொது இடங்களிலும் காண்பிக்கப்படுவதாக இருக்கக்கூடாது. குறிப்பாக அப்படிக் காண்பிக்கப்படும் தியேட்டர்களிலும், ஓட்டல்களில், அல்லது பொது இடம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி அங்கேயெல்லாம் கூட இத்தகைய நடனங்கள் நடத்த அனுமதிக்கக் கூடாது. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் கூட குறிப்பிட்டார் அந்த நடனம் நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, ஆடையெல்லாம் அவர்கள் ஆடிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இழுத்துக் கொண்டு ஓடி விட்டால் என்ன பண்ணுவார்கள் என்று. என்ன பண்ணுவார்கள்? என்ன பண்ண முடியும்? காவல் துறை இருக்கிறது என்கிறீர்களா? இன்றைக்கு காவல் நிலையம் என்று சொல்லக் கூடிய இடங்களிலே எல்லாம் காதலி இடமாக மாறக்கூடிய அளவுக்கு நடந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த 'பெரிதும்' என்ற வார்த்தையை சட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். பெரிதும் என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஒரு பக்கத்தை மட்டும் காட்டுவது என்றால், அல்லது இரண்டு பக்கத்தையுமே அல்லது நிர்வாணம் என்று சொல்ல வருகிறதா? இது எதைக் குறிக்கிறது என்று புரியவில்லை. ஆக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து நிச்சயமாக இந்த ஆபாசங்களைத் தடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்தான்.

அது மட்டும் அல்ல, புரூ பிரிண்ட் பிக்சர் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு அனுமதியே கிடையாது. அப்படி அனுமதிக்கக் கூடாத அளவுக்கு அது ஆபாசமானது. ஆனால் திடீரென்று காவல் துறையினரின் பாதுகாப்போடு இத்தகைய படங்கள் ½ மணி நேரமோ, 1 மணி நேரமோ, இந்த முழு நிர்வாணப் படம், முழுக்க முழுக்க திகம்பர சாமியார்களாக இருக்கக்கூடிய ஆண் பெண் உறவுகளைப் பற்றிய ஒரு படம் இன்றைக்குக் காவல் துறையினரின் அனுமதியோடு காட்டப்படுகிறது. இதை முதலில் தடுக்க வேண்டும். இதைத் தடுப்பதற்காக கடுமையான அளவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது தாய்மை உள்ளதையே, நமது தாய்க் குலத்தையே கேவலப்படுத்துவதாக நடைபெற்று வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் தடுக்க நடவடிக்கைகள் அரசு எடுக்க வேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 16] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

நாடகக்குழுக்கள் இதற்கு முன்னாலே பெரிய அளவில் இருந்தன. இப்போது சிறியசிறிய அளவில் தான் இருக்கின்றன. நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் எம்.ஜி. ஆர். அவர்கள் நடித்த நாடகத்தைக் கூட நான் சிறு வயதிலிருந்தே பார்த்தவன். எனக்கு வயது தற்போது 67. அவர் எப்படி நாடகக் கம்பெனியில் இருந்தார், எப்படி வாழ்ந்தார், இப்போது எப்படி வாழ்க்கை நடத்துகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதே போல் சிவாஜி கணேசன் பற்றியும் எனக்குத் தெரியும். அதற்காக அவர்களைக் குறை கூறுகிறேன் என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இன்றைக்கு அந்தப் பெரிய கம்பெனிகளாக இருந்தவைகள் இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது. இன்று சின்னச் சின்ன கம்பெனிகள் தான் இருக்கின்றன. அவைகள் பாதிக்காமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதகம் விளைவிக்கும் வகையில் இது போய்விடக் கூடாது என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முதலில் என்ன சொல்கிறார்கள். கதையை எழுதிக்கொண்டு வா. அதிலே வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற அடிப்படையில் நிர்வாகம் நடந்து கொள்ளும் நிலை ஏற்படலாம். ஆகவே, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், கூட்டங்களுக்குச் சுருக்கெழுத்தாளர் அனுப்பி எப்படி அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து நடவடிக்கை எடுப்பதைப்போல, இந்த நாடகங்களுக்கும் அவர்களை அனுப்பி, அந்தக் கதையை எழுதி வரச்செய்து தவறு இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்? ஆகவே, கதையை எழுதிக் கொண்டு வந்து கொடுத்து அதற்குப் பிறகு அனுமதிக்கும் முறை இருக்கக்கூடாது. இதனால் கண்ணுஷன் போட்டு அனுமதி கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டு.

முற்போக்கு கருத்துக்கள் என்று சொல்கிறபோது, இன்னைய அரசியலை மட்டும் விமர்சிப்பது போல் இருந்தால் போதாது. இன்றைக்கு சமுதாய சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகவும், ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்கும்படியான பொருளாதார அமைப்பு முறைகள் சம்பந்தமாகவும், ஆஸ்திகம், நாஸ்திகம் சம்பந்தமாகவும் வரும் கருத்துக்களைக் கொண்ட நாடகங்கள் இருக்க வேண்டும். சினிமாப் படங்கள் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர முடியும். ஈ.வெ.ரா. பெரியாரின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடும் இந்த நேரத்தில் உண்மையிலேயே அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை எடுத்து மக்களிடத்தில் சொல்கிற வாய்ப்பாக நாடகங்கள், சினிமா இருக்க வேண்டும். பொது இடங்களில் நடக்கும் காபரா நடனங்கள் அல்லது ரிகார்ட் டான்ஸ்களை மட்டும் குறை கூறினால் போதாது. அதேபோன்று ரேடியோக்களில் அந்தக் கருத்துக்கள், சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், நாத்திகக் கருத்தை, ஆத்திகக் கருத்தைப் பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இன்று பொழுது விடிந்து போனால், கடவுள் உண்டு என்று பேசுகிறவர்கள் தான் ரேடியோவில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 10 மணிநேரம் ஒதுக்கி

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1979 மார்ச் 16]

யிருந்தால், ஒரு 2 மணி நேரம் நாத்திகக் கருத்துக்களைச் சொல்லவும் நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் இந்த மாதிரியான பல முற்போக்குக் கருத்துக்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரமுடியும். அந்த அடிப்படையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தம் வரவேற்கக்கூடிய திருத்தம், பாராட்டப்பட வேண்டிய திருத்தம் என்று சொல்லி, வால்போஸ்டரில் ஆபாசம் அதிகம் இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டும். உங்களால் சட்டத்தால் தடுக்க முடியாது என்று சொன்னால், போலீஸ் தலையிடாமல் இருந்தால், பொது மக்களே அப்படிப்பட்ட வால்போஸ்டர்கள் வராமல் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லி, திருத்தத்தை ஆதரித்து வரவேற்று பாராட்டி, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நமது செய்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற திருத்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, பெரிய வராக இருக்கக்கூடிய திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தமிழக கலை வளர்ச்சித் துறையிலே இயல், இசை, நாடகம் என்று 3 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இயல் என்பதை எடுத்துக் [முற்பகல் 11-20]

கொண்டால் நிலையை எடுத்துச் சொல்லி, பின்னால் அவர்களுடைய அபிநயத்திலே எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், பிறர் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் செய்து காட்டுவது. இசை என்பது பாட்டுக்கள். இசைக்கு அனைவருமே மயங்கிவிடுகிறார்கள். இசை மயக்கம் என்றால் தம்பி துரை முருகன் போன்றவர்களுக்கு அந்த மயக்கம் வருமோ என்னவோ தெரியாது. வண்டி ஓட்டிச் செல்கிறவன் கூட பாடிக்கொண்டே ஓட்டுகிறான். அந்த இசையைக் கேட்டு மாடு நீண்ட தூரம் போகும். களைப்பு தெரியாமல் எவ்வளவு சுமை இருந்தாலும் அதைச் சுமந்துக்கொண்டு போகிறது. இது நாம் அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கப்படுகிற ஒன்று.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு புதிய தகவலைக் கொடுக்கிறார்கள். மாடுகளுக்கு இசையை ரசிக்கத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : கட்டாயம் தெரியும் சந்தேகமில்லை.

1979 மார்ச் 16]

திரு. துரை முருகன் : பயிர் வகைகள் கூட இசையினால் நல்ல வளர்ச்சி பெறுகின்றன என்பது அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகத்தில் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் முடிவு. அப்படி இருக்கும்போது மாடுகளுக்கு ஏன் இசையை ரசிக்கத் தெரியாது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கண்ணன் குழலால் ஊதி மாடுகளை அமைதிப்பெற செய்ததாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : நல்ல பாம்பு கூட பாம்பாட்டியின் மகுடி இசையில் மயங்கி, அவனுடைய மகுடிக்கு ஏற்றவாறு அங்குமிங்கும் திரும்பி, திரும்பி ஆடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகையால் இசைக்கு மயங்காதவர் யாருமில்லை என்பது கண்கூடு.

அடுத்தப்படியாக இருப்பது நாடகம். பேரும்பாலும் சொந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கு ஏற்றதொரு சாதனம் நாடகம்தான். நம்முடைய இயக்கத்திற்கு நாடகம் பெரிதும் உதவியாக இருந்திருக்கிறது. சொல்லப்போனால் கலைவானர் என். எஸ். கே., நடிப்பிசைப் புலவர் கே. ஆர். இராமசாமி போன்றவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை நாடகங்கள் மூலமாகவே வெளியிட்டு வந்தார்கள். அதைப்போல எம். ஆர். இராதா அவர்கள் எல்லாம் நாடகக் கலையை வளர்த்தவர்கள். அறிஞர் அண்ணா கூட 'சந்திரமோகன்' என்ற நாடகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்போதெல்லாம் இந்த ஆபாசத்திற்கு இடமே இல்லை. ஆபாசம் எப்படி வந்தது என்றால் சினிமா வந்தபிறகுதான்.

மவுண்ட் ரோட்டில் போகும்போது ரோட்டின் இரு பக்கங்களிலும் பார்க்கிறோம். ஆபாசமான போஸ்டர்களைப் பார்க்கிறோம். நிர்வாணமான போஸ்டர்களைக் கூட அங்கே பார்க்கலாம். ஆபாசமான முறையில் வண்ண, வண்ண போஸ்டர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து இளைஞர்கள் கெட்டுப் போகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கார் ஓட்டிக்கொண்டு போகிறவர்கள் அந்த ஆபாச போஸ்டர்களைப் பார்த்துக் கொண்டே ஓட்டுவதால் சில நேரங்களில் விபத்து ஏற்படுகிறது. கார் ஆக்சிடன்ட் உண்டாகிறது.

தம்பி துரை முருகன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அது வேறு பிரச்சனை. எப்படி இருந்தாலும் மொது இடங்களில் ஆபாசமான வண்ண, வண்ண படங்களை வைப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். தள்ளாத வயதினர்கூட அதைப்பார்த்து கெட்டு விடலாம். அதைத் தடுப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டம் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று.

[1979 மார்ச் 16]

திரு. பி. முசிறிபுத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமசாமி அவர்கள் 'வால் போஸ்டர்' களைப்பார்த்து கெட்டுப்போவதாகச் சொன்னார்கள். தம்பி தாமரைக்கனி அவர்கள் பெரியவர் இராமசாமி அவர்களை 'அவளின் ராவுகள்' சினிமாவுக்கு அழைத்துப்போனதாகச் சொல்கிறார். அவர்கள்தான் அன்றைய 'அரிதாஸ்' படத்தை 50 தடவைக்குமேல் பார்த்திருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : பெரியவர் எஸ். ஜே. ஆர். அவர்கள் இந்த தள்ளாத வயதில் இந்தப் பொல்லாத வேலைக்கு போவதில்லை என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். தள்ளாத வயது என்று சொல்லும்போது 'எதையுமே தள்ளாத வயது' என்று சொல்கிறார்களா?

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவரவர்களே, தம்பி துரை முருகன் எங்கோ போகிறார், அவரை இங்கே திருப்பிக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ஆபாசமான வண்ண வண்ண போஸ்டர்களை பொது இடங்களில் வைக்க கூடாது. அதை தடுக்க வேண்டும். நாடகத்தின் வாயிலாக கருத்துக்களை வெளியிடுவது நம்முடைய இயக்கத்திற்கு நல்லதொரு பாங்கான கொள்கை. அந்த முறையில்தான் நம்முடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி இயக்கத்தை வளர்த்தோம். 'இரணியன் இணையற்ற வீரன்' என்ற நாடகத்தை அப்போது தடை செய்து விட்டார்கள். அதில ஆபாசம் ஒன்றும் கிடையாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய பெரியவர் கோதண்டராமன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

ஆஸ்திகத்தைப் பரப்புவதற்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவு நேரம் நாஸ்திகத்தைப் பரப்புவதற்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும், என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் காலத்திலே இரணியன் நாடகம் எல்லாம் நடந்தது. அது எல்லாம் மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னது. அது போன்ற நாடகங்களை எல்லாம் இப்போது உள்ளவர்கள் பார்த்திருப்பார்களோ என்னவோ தெரியாது. அவை எல்லாம் மிகவும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் உள்ள நாடகம். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் போன்றவர்கள் எல்லாம் பாராட்டிய நாடகம் அது. இப்போதும் அது போன்ற சில நாடகங்கள் இருக்கின்றன. நீதி தேவன் போன்ற நாடகங்கள் எல்லாம் மிகச் சிறந்தவை. அவற்றிலே ஆபாசமே கிடையாது. ஆனால் இப்போது வரக்கூடிய மற்ற நாடகங்களும், சினிமாப் படங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது அதிக அளவில் ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக மலையாளக் கதைகள் அத்தனையும் 'ஏ' சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டுத்தான் வருகின்றன.

1979 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

முன்பு அம்பாசமுத்திரம் தொகுதியைச் சேர்ந்த திரு. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் அவர்கள் இங்கே உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் இந்த மாநிலத் தவறுகளை, எல்லாம் ஒழிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அப்போது இருந்தார்கள். அப்போது அண்ணா அவர்களும் கூட, பெரியவர் ஏன் இதிலே ஈடுபடுகிறார் என்று இன்றைக்கு திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கேட்பது போலக் கேட்டார்கள். அப்போது திரு. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் இதனை நான் எனக்காகச் சொல்லவில்லை, இந்த நாட்டுக்காகச் சொல்கிறேன், இளைஞர்கள் நல்லவர்களாக வரவேண்டும். அவர்களுடைய இளம் உள்ளம் கெட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது திண்டிவனம் ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தார்கள். காபரே டான்ஸ் பற்றி எல்லாம் கூடக் கூறப்பட்டது. இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது நம்முடைய பண்பு என்ன ஆகும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்தினுடைய பண்பு வேறு. மற்றவர்களின் பண்பு வேறு. வேறு கலெக்டர் வந்தால் என்ன செய்வது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வேறு கலெக்டர்கள் இங்கே வருகின்றபோது அவர்கள் தங்களது பழக்கத்தை இங்குள்ளது போல் மாற்றிக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். அவர்களுக்காகத்தான் இதெல்லாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. நம்முடைய பண்பு வேறு. அவர்களுடைய பண்பு வேறு.

இப்போது உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இப்போது வெளி நாட்டிலே உள்ள பிரதம மந்திரியோ அல்லது ஜனாதிபதியோ இங்கே வருகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது இங்கே இருக்கின்ற, தலைவர்கள் அவரை வரவேற்க தன்னுடைய மனைவியையும் அழைத்துச் செல்கிற போது அறிமுகம் செய்து வைக்கிறபோது தலைவர்கள் தான் கை குலுக்குவார்கள். மனைவியாக வருபவர் உடனே கை எடுத்து வணங்குவாரே அல்லாமல் கை குலுக்குவது வழக்கமல்ல. ஆனால் வெளிநாடுகளில் தலைவர்களின் மனைவியர்களும் கூட மற்றவர்களை வரவேற்கின்ற போது கை குலுக்குகின்ற தன்மை இருக்கின்றது. அது அவர்களுடைய பண்பாடு. ஆனால் நம்முடைய பண்பாடு அப்படி அல்ல.

ஆகவே நம்முடைய கலாச்சாரத்தைக் காக்கவேண்டும். ஆகவே வெளி நாடுகளில் உள்ள பழக்க வழக்கங்களை நாமும் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது சரியல்ல. இன்றைக்கு தெருவிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறபோது சிலர் ஒருவரை ஒருவர் கை கோர்த்துக் கொண்டு போகிறார்கள். மனைவியாக இருக்குமோ அல்லது வேறு யாராகவாவது இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படக் கூடிய அளவுக்கு கூது இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு நானும் என்னுடைய மனைவியும் கை கோர்த்துக் கொண்டு போவோம் என்று சொன்னால் என்னுடைய மனைவியே கூட கோபப்படுவாள்.

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி] [1979 மார்ச் 16]

இதை ஏன் சொல்கிறேன்? உன்மூலம் நம்முடைய உண்டாகுபற்றிக் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான். ஆகவே இப்படிப்பட்ட விளக்கத்தைத்தான் நான் சொல்ல வந்தேனே தவிர வெறொன்றும் அல்ல. ஆகவே இதை விட்டுவிட்டு வேறெங்கோ போவது சரிதானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பெண் கிணற்றிலே விழுந்து விடுகிறாள் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவளை ஒரு இளைஞன் தொட்டுத் தூக்கி காப்பாற்றினால் அதை யாரும் தவறாகச் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் ஒரு பெண்ணுடன் தெருவிலே தோள் மீது கை போட்டுக் கொண்டு போனால் அதைத்தான் தவறாகச் சொல்வார்கள். இது நான் நம் டைய பண்பாடு. அந்த நேரத்தில் அப்படிச் செய்வதில் தவறில்லை, ஆனால் தெருவிலே தோளில் கை வைத்துக் கொண்டு செல்வது தவறு. ஆகவே நம்முடைய கலாச்சாரம் பாதுசாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிரச்சினை குறித்து 61 வயதைத் தாணகுயவர்கள் பேசினால்தான் நல்லது. அவர்கள்தான் மிகுந்த அனுபவசாலிகள். அவர்கள்தான் நல்ல அறிவுரைகளைக் கூற முடியும். இளைஞர்கள் தங்களுக்குள்ளாகவே பேசிக்கொள்வார்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே,
(ஆரவாரம்).

*திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த சட்டத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த விவாதம் ஒன்றையே வைத்து நண்பர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள், அவர்கள் கொண்ட கருத்துக்கு ஏற்றவாறு மிக நன்றாக விவாதித்தார்கள். அவர்கள் அந்த பருவத்திலே நின்று கொண்டு விவாதித்தார்களா அல்லது நாட்டிலே இருக்கின்ற ஒட்டு மொத்தமான சமுதாயக் கருத்தைப் பிரதிபலித்தார்களா என்பது தெரியவில்லை.

[முற்பகல் 11-30]

அனுபவரீதியாகப் பார்க்கும்போது சமுதாயத்தில் நாடகங்களானாலும் சரி அல்லது திரைப்படங்களானாலும் சரி அவை எப்படி எப்படி இருப்பது நல்லது என்று அறிஞர்களும், முதியோர்களும், விரும்பி கூறி வைத்ததை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் தனியாக இருந்தால் நம் கருத்துக்கள் ஒரு மாதிரியாக இருக்கலாம். ஆனால் சமுதாயத்தில் ஒட்டு மொத்தமாக வரும்போது சில வரையறைகள், சில கட்டுப்பாடுகள் சமுதாயத்தில் இருந்தாக வேண்டும் என்பதைப்

[1979 மார்ச் 16]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

பெரியோர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளில் உள்ள படங்களைப் பார்க்கும்போது சில காட்சிகள் நமக்கு ஆபாசமாகத் தென்படலாம். அந்தப் படங்களைப் பார்த்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற மேலை நாட்டினர் கூட சமுதாய அமைப்பில் காட்சிகள் இப்படி இப்படி இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுத்திருக்கிறார்கள். குடும்பம் என்றால் அது இப்படி இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்றும் வரையறுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, ஆபாசக் காட்சிகள் என்ற சொல்லும்போது மேனாட்டார் கூட சிலவற்றை ஆபாசம் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலை நாடுகளில் சிலவிடங்களில் மனிதர்கள் நிர்வாணமாகப் போய் வாழக்கூடிய ஒதுக்குப் புறமான சில இடங்கள் உள்ளன. அந்த இடங்களில்தான் அவர்கள் நிர்வாணமாக இருக்கலாமே தவிர மக்கள் வாழும் எல்லா இடங்களிலும் நிர்வாணமாக நடமாட முடியாது. மக்கள் நிர்வாணமாக நடு ரோட்டில் நடமாடுவதை அங்குள்ள மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அப்படிச் செய்கிறவர்களைப் பிடித்து வழக்குப் போடுகிறார்கள். ஆகவே சமுதாயம் என்று வரும்போது இன்னின்ன முறைகளில் நடந்து கொள்ள வேண்டும், இப்படி இப்படி ஆடைகள் அணிந்து கொள்ள வேண்டும், நாடகங்கள், திரைப் படங்கள் இப்படி இப்படி இருக்க வேண்டும், எழுத்துக்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் நாம் நீண்டதொரு பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். நாம் பண்பாடுகள் சிலவற்றை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். குளியலறையில் ஒருவன் நிர்வாணமாக இருக்கிறான் என்றால் அது வேறு. ஆனால் அதே நேரத்தில் குளியல் அறையில் இருப்பதைப் போன்று வெளியே ஒருவன் நிர்வாணமாக வந்து நிற்க முடியாது. அதை சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவனைத் தண்டித்தாக வேண்டும். அவன் நிர்வாணமாக நிற்காமல் ஆடைகளைக் கொடுத்து அனுப்பும் ஒரு நிலையைத்தான் சமுதாயம் அனுமதித்திருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் எழுதிய ரோமாபுரி ராணிகள், கம்பரசம் போன்ற புத்தகங்களை நான் படித்திருக்கிறேன். அப்படி நான் படிக்கும் போது அவற்றையெல்லாம் நான் படிக்கக் கூடாது என்று ஆசிரியர்கள் தடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகங்களில் ஒன்றும் புதிதாகக் கருத்துக்கள் சேர்க்கவில்லை. கம்ப இராமாயணத்தில் இருக்கிற சில பகுதிகளைச் சில காட்சிகளை உரை நடையாக, வசன நடையாகக் காட்டினார்களே தவிர, வேறு

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1979 மார்ச் 16]

ஒன்றுமில்லை. இருந்தாலும் இளைஞர்கள் அவற்றைப் படிக்கக் கூடாது, படித்தால் கெட்டுவிடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு அவற்றைப் படிக்கக் கூடாது என்று ஆசிரியர்கள் தடுத்தார்கள். நாடகங்களில், சினிமாத் துறையில் ஆபாசமான காட்சிகளை, ஆபாசமான எழுத்துக்களை தடை செய்ய முன் வந்ததற்குப் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. துரைமுருகனுக்கு இவை ஆபாசமாகத் தெரியாது. கொஞ்சம் பக்குவப் பட்டுவிட்டார்கள். முன்னால் சொன்னார்கள். அவர்கள் தாய் தந்தை நிச்சயமாகச் சொல்லியிருப்பார்கள். இதை இதைச் செய்யக் கூடாது, இதை இதைப் படிக்கக் கூடாது என்றெல்லாம். இன்னின்ன பட்டங்களைப் பார்க்கக் கூடாது, இன்னின்ன காட்சிகளைப் பார்க்கக் கூடாது, இன்னின்ன தியேட்டர்களுக்குப் போகக் கூடாது என்று சொல்லியிருப்பார்கள். அவர்கள் அப்போது அதை ஒத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இன்னும் பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு திரு. துரைமுருகன் தனது பிள்ளைகளுக்கு இதே மாதிரியான புத்திமதிகளைச் சொல்வார்கள், இப்படி இப்படிச் செய், இப்படி இப்படிச் செய்யக் கூடாது, நடக்கக் கூடாது என்று.

திரு. துரை முருகன் : நான் ஆபாசம் இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்பட பேசியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதல்ல. நான் எது ஆபாசம் என்று ஒரு 'லீடிங் க்வஸ்டியன்' போடுகிறேன். ஆகவே, ஆபாசம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு அட்வக்கேட்டாக வரவில்லை. ஆபாசம் என்பது நடனத்தில் மட்டுமல்ல, அது எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டினேனே தவிர ஆபாசத்திற்கு நான் வக்காலத்து வாங்குவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் ஒரு தவறான எண்ணத்தை இம்மன்றத்திற்குத் தரக்கூடாது.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : ஆபாசம் என்று பெரியோர்கள் எது எதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்களோ அவை வெளிப்படையாக வரக்கூடாது என்பதுதான் சட்டத்தின் நோக்கம். பிறர் உணர்ந்து கொள்கிற முறையில், அறிந்து கொள்கிற முறையில், புரிந்துகொள்கிற முறையில் காட்சிகள் ஆபாசமாக இருக்கக்கூடாது, ஆபாசமான முறையில் எழுத்துக்கள் பேச்சுக்கள் இருக்கக்கூடாது. பெரியவர்கள் எல்லாம் ஆபாசம் கூடாது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது பல இடங்களிலும் காப்பிரே டான்ஸ் போன்றவற்றில் ஆபாசம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தடுக்க வேண்டியது அவசியம்.

1979 மார்ச் 16]

திரு. துரை முருகன் : பெரியவர்கள் எல்லோரும் ஆபாசம் என்று சொன்னது எல்லாம் பிற்காலத்தில் மாறி விடுகிறது. பாரதப் பிரதமர் கூட முத்தம் கொடுப்பது ஆபாசம் என்று சொல்லப்பட்டதில், அதில் ஆபாசம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். ஆனால் பெரியவர்கள் எல்லாம் முத்தக்காட்சிகள் இடம் பெறக் கூடாது என்றுதான் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது மத்திய அரசே முத்தம் இருக்கலாம், என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி இரண்டு பேரும் பேசிக்கொண்டு மற்றவர்களின் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : ஆபாசம் என்றிருப்பதை எந்தக் காலமும் மாற்றிவிடாது. ஆபாசம் ஆபாசம்தான். 10-ம் நூற்றாண்டில் சொல்லப்பட்ட ஆபாசம் 20-ம் நூற்றாண்டு வந்தாலும் அப்போதும் அது ஆபாசம் தான். காலம் மாறினாலும் ஆபாசம் என்பது மாறாது. ஆடைகள் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது காலத்தின் போக்கினால் ரொட்டேஷனாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சில காலத்தில் முன்னால் இருந்த ஆடைகள் போன்றே தற்போது வந்து கொண்டிருக்கிறது. முக்கியமாக ஆபாசம் என்றிருந்தால் அதனால் சமூகத்தில் உருவாகும் தவறான போக்குகள், தீய எண்ணங்கள், தீய செயல்கள், மேலும் இளைஞர்களிடத்தில் இருக்கவேண்டிய கட்டுப்பாடு குறைந்து போவது, தீய எண்ணங்கள் பரவுவது போன்றவை ஏற்படும். முக்கியமாக ஆபாச சுவரொட்டிகள் இருப்பதை அகற்றியாக வேண்டும். கார் ஓட்டுபவர்கள், ஏன் நடந்து செல்லுபவர்கள் இவர்கள் ஆபாசமான சுவரொட்டிகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் கவனம் வேறுபட்டு விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் நாம் அகற்ற வேண்டும். சட்டத்தினால் இதையெல்லாம் தடுக்க முடியா என்று பார்க்கக்கூடாது.

மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம், மதுவினால் ஏற்படுகின்ற தீய விளைவுகளைத் தடுப்பதற்காக இப்படிப்பட்டச் சட்டம் தேவை. தீய எண்ணங்கள் சமுதாயத்தில் உருவாகிறபோது அதை நாம் தடுத்தாக வேண்டும். அந்த முறையில்தான் பல சட்டங்களை அமல் நடத்துகிறோம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஆபாசச் காட்சிகளை நாடகங்களில் மட்டுமல்ல, சினிமாக்களிலிருந்தும் அகற்றவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும், முக்கியமாக உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது, ஆபாசமான விளம்பர சுவரொட்டிகளை அகற்றியாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சுவரொட்டிகள் ரோட்டில் அருகில் இருக்கக்கூடாது. இதனால்

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1979 மார்ச் 16]

எல்வளவோ ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. பஸ் ஓட்டுகின்றவர்கள். இப்படிப்பட்ட விளம்பரச் சுவரொட்டிகளைப் பார்க்கும் போது, ஆக்ஸிடன்ட் ஏற்படுகிறது. நடந்து போகின்றவர்கள் கூட இதைப் பார்த்துக்கொண்டு போவதால், பல ஆக்ஸிடன்ட்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே, இந்த ஆபாச சுவரொட்டிகளை எல்லாம் உடனடியாக அகற்றியாக வேண்டும். மேல்நாடுகளில் எல்லாம் இருக்கிறது என்று சொன்னால்... .. அது வேறு விஷயம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : ஆபாச சுவரொட்டிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நல்ல வசூல் கிடைப்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சுவரொட்டிகளை ஓட்டுகிறார்கள். ஆனால் விளம்பரத்தில் உள்ள ஆபாசங்கள் ஒன்றும் திரைப்படத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வயோதிகர்களுக்கும் வாலிபர்களுக்கும் இடையில் நடைபெறுகிற வாதமாக இருக்கிறது. ஆகவே வயோதிகர்கள் பேசும்போது, வாலிபர்கள் பேசாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இதில் எந்தக் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் வயோதிகர் கட்சியில்தான்... ..

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் எந்தக் கட்சியிலும் சேரக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்வது, எந்த வயதைச் சேர்ந்தவன் என்பது தான், அதற்குத் தான் சொன்னேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : ஆகவே வெளியில் இருக்கின்ற ஆபாச விளம்பர சுவரொட்டிகளை எல்லாம் அகற்றியாக வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒன்றும் தங்களுக்கு வயதாகிவிடவில்லையே. . .

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்கு இன்னும் வயதாகவில்லை என்று சொல்லி தங்களை இன்புறயன்கி பண்ணக் கூடாது.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இளமையாகத் தான் இருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார், இன்புயன்ஸ் செய்யவில்லை. . . .

திரு. துரை முருகன் : இளமையாக இருக்கிறீர்கள் என்று ஒருவரைப் பார்த்துச் சொன்னால், அது அவருக்கு மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கும்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : அடுத்து நாட்டியத்தைப் பொறுத்த அளவில், ஆபாசமான நடனங்களுக்கு அனுமதி தரக்கூடாது, காப்ரே நடனம் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், அது எங்கே நடக்கிறது, எந்த ஓட்டலில் நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி எனக்கு கவலையில்லை இன்னின்ன ஓட்டல்களில் எல்லாம் நடத்துகிறார்கள் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. அதையெல்லாம்

திரு. துரை முருகன் : எந்தெந்த ஓட்டல்களில் நடைபெறுகிறது என்று எனக்கு தெரியாமல்தான் இருந்தது. இங்கு ஒரு கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, இன்னின்ன ஓட்டல்களில் எல்லாம் காப்ரே நடனம் நடக்கிறது என்று இங்கு படித்துச் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டபோது, எந்தெந்த ஓட்டல்களில் நடைபெறுகிறது என்பது தெரியவந்தது. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுவாமிதாஸ் அவர்கள் சீக்கிரமாக முடித்துக்கொண்டால் நல்லது.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : இப்படிப்பட்ட நடனக் காட்சிகளை அரசு அனுமதிக்கக்கூடாது. இதையெல்லாம் அரசு தடை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

*திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நடனம், நாடகத்திலே ஆபாசங்களைத் தடுக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்த நோக்கத்தை, எண்ணத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழக கலாசாரம், பண்பாடு, இளைய தலைமுறையினரின் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், நாட்டிலே

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 மார்ச் 16]

இருக்கின்ற, குறிப்பாக, நாடகத்திலும், வசனங்களிலும் சரி இதைப்போன்ற ஆபாசங்களைக் காண்கிறோம். அதையும் தடுப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

அதைப்போலவே, இங்கே பேசுகின்றவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் சினிமாவிலும், வால்-போஸ்டர்களிலும் ஆபாசங்களைக் காண்கிறோம். குறிப்பாக, 'பாப்பாத்தி' என்ற சினிமாவில் வால்-போஸ்டரிலேகூட ரதிதேவி என்ற நடிகை ஆட்டினுடைய பாலைக் குடிப்பதுபோன்ற ஒரு வால்-போஸ்டரை ஒட்டி யிருக்கின்றார்கள். இதைப்போன்ற பலவிதமான வால்-போஸ்டர்கள் எங்கும் சென்னை நகர வீதிகளில் காண்கின்றபோது, பார்க்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனுடைய மன நிலை, உணர்ச்சிகள் வேறுபடுகின்றன. எண்ணங்கள் வேறுவிதமாகச் செயல்படுகின்றன. இதன் விளைவாகப் பல விபரீதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்டவைகளை மாற்றியமைக்கின்ற வகையிலே, சினிமா வால்-போஸ்டர்களைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற வகையிலே இந்த அரசு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், சினிமாப் பாடல்களிலேயும் கூட சிலேடையில் இரண்டு அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் பாடுகிறார்கள். அப்படிப் பாடும்போது, அதைக் கேட்கின்ற போது தன்னை அறியாமலேயே உணர்ச்சி வசப்படுகிறான். சில இடங்களிலே சில சம்பவங்கள் நடந்திருக்கிறது. அவைகள் சொல்ல வேண்டுமானால், அசிங்கமாகவும், கேவலமாகவும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாடல்களைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற வகையிலே சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்யவேண்டும். சிலேடை மொழியில், இரண்டு அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய, ஆபாசமான வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தப்பட்ட பாடல்களை ஏராளமாகச் சினிமாவிலே காண்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிவப்பு விளக்குப் பகுதிகள் எடுத்தாகி விட்டது - தடை செய்யப் பட்டு விட்டது. ஆனால், சினிமாப் படங்களில் இந்த சிவப்பு விளக்குப் பகுதிகள் காட்டப்படுகின்றது. இப்படிக் காட்டப் படுவதால், இதைப் பார்க்கின்ற இளைய தலைமுறையினர், இளைஞர்கள் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு அழிந்து, அதன் மூலமாக தங்கள் எதிர்காலமும், தமிழகத்தின் எதிர்காலமும் பாழாகின்ற வகையிலே நிலைமை இருக்கின்றது. அப்பேர்ப்பட்டவைகள் எல்லாம், இந்தச் சினிமாவிலே வராமல் தடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், 'இதயம் பேசுகிறது' என்ற பத்திரிகையைப் படித்துப் பார்க்கும் போது, அவைகளில் வருகின்ற படங்களைப் பார்க்கின்றபோது இளைய தலைமுறையினர் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு கெடுகின்ற வகையிலே அமைகிறது.

1979 மார்ச் 16] [திரு. துரை முத்துசாமி]

இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, இது போன்றவைகளைத் தடை செய்வதற்குச் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகின்றேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கின்ற வகையிலே ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வாய்ப்பளித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை இந்த மன்றத்திலே ஆதரித்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும், இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக, பேரவைத் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டியாக வேண்டும். காரணம், இந்த ஆபாசம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுகின்ற வகையில், 3 உறுப்பினர்களை வயதானவர்களாகப் பார்த்து அவர்களைப் பேச அனுமதித்ததும், 4 உறுப்பினர்கள் அந்த வயதுக்குப் போகக்கூடியவர்களாகத் தெரிந்துகொண்டு, அவர்களுக்கு இப்படி ஆபாசம் என்பதைப் பிரித்துக் காண்கின்ற அளவிற்கும் மிகத் திறமையாக இதிலே பேசுகின்றதற்கு அனுமதித்ததை நான் பாராட்டியாக வேண்டும்.

மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், ஒரு முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்டார்கள். ஆபாசம் என்பதற்கு என்ன அளவுகோல் என்ற அடிப்படையில், எல்லாவிதமான செய்கைகளையும் இந்த மன்றத்தில் செய்துகாட்டி, அவருக்கு இருக்கின்ற மிகப் பெரிய திறமையைக் காட்டினார்கள். ஆபாசத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவரவர்கள் தங்களுடைய நிலைமைக்கு ஏற்ப, சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்ற கருத்தைத்தான் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை உள்ளபடியே யாரும் மறுக்க முடியாது. மனிதன் கெடுகின்ற நேரத்தில், சூழ்நிலைக்கேற்ப தன்னை மோசமான நிலைக்கு ஆளாக்கிக் கொள்கிற நிலைக்கு ஆபாசத்தைத் தேடி அலைகின்ற நிலையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அவன் நேர்மையானவனாக, நாணயமானவனாக, ஒழுக்கம் உள்ளவனாக இருக்கும் நேரத்தில் எதைத் தேடவேண்டுமோ அதைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான். ஒழுக்கம் கெடுகின்ற நேரத்தில் ஆபாசத்தைத் தேடி அலைகின்ற நிலைமைகள் இன்று இருக்கிறது. ஆனால் வயதைப் பொறுத்தவரை பார்க்கிற நேரத்தில் சில உண்மைகளை நாம் பேசியாகவேண்டியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நான் பேசுகிறேன். கொஞ்சம் வயதான நிலையில் இருப்பவர்கள் ஆபாசங்களைக் கடந்துவிட்ட நிலையிலும் அதைக் கொஞ்சம் விரும்புகிற நிலைமையைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இளைஞர்கள் கெட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் ஆர்வத்தோடு பெரியவர்கள் ஆபாசத்தைத் தடுப்பது பற்றி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆர் இராதா] [1979 மார்ச் 16]

கிறார்கள். இளைஞர்களுக்கு இருக்கும் குறை எல்லாம் இவர்கள் எல்லாவற்றையும் அனுபவித்துப் பார்த்துவிட்டு இன்றைக்கு நம்மை அனுபவிக்க விடமாட்டேன் என்கிறார்களே என்று கருதுகிறது.

தமிழ் கலாசாரத்தை, தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணிப் காப்பதில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் நிச்சயமாக அதிகமான ஆர்வம் இருக்கிறது. எந்த வகையில் நம்முடைய கலாசாரத்திற்கு, நம்முடைய பண்பாட்டுக்கு ஏற்றவகையில் நாம் ஆபாசங்களைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்ற வகையில் இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் சில தடைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தடையின் மூலமாக தமிழ்நாட்டிலே நடைபெறுகிற நாடகமானாலும், நடனமானாலும் ஆபாசங்களைத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்ற தூய நோக்கத்தோடு இத்தத் திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். இதிலே எதிர்கட்சியில் இருப்பவர்கள் பேசிய பேச்சைக் கேட்கிற நேரத்தில் உள்ளபடியே மகிச்சியாக இருந்தது. இந்த ஆட்சியின்மீது எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லாமல், தூய்மையான நோக்கத்தோடு ஆபாசத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஆதரிக்கிற நேரத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் நினைவுபடுத்தியாக வேண்டும். நாங்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் மிக அதிகமான அளவுக்கு எல்லா இடங்களிலும் ரெக்கார்ட்டு டான்ஸ் நடக்க ஆரம்பித்தது. கிராமத்திற்குக் கிராமம் எங்கே பார்த்தாலும் கொட்டகைகள் போட்டு சூதாட்டமாக நடக்கிற அளவுக்கு ஆபாசமான ரெக்கார்டு டான்ஸ்கள் நடக்க ஆரம்பித்தன. அன்றைக்கே என்னைப் போன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல உறுப்பினர்கள் தீவிரமாகக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதின் பேரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அதைத் தடை செய்து நிறுத்துகிற நிலைமையை நான் இன்றைக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு அந்த ஆபாசத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினோம். அந்த நிலைமைக்குப் பிறகு மீண்டும் அந்த ஆபாசம் வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக தான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

சென்னையில் இன்றைக்கு நிறைய நாடகங்கள் நடக்கின்றன. பார்க்கின்ற நேரத்தில் எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் ஆபாசமான, மோசமான, வாசகங்களை வைத்துக் கொண்டு சில கேவலமான உணர்வுகளைத் தூண்டிவிடுகிற அளவு சில நாடகங்கள் இன்றைக்கு நடைபெறுகின்றன என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதே நேரத்தில் சில நல்ல நாடகங்களும் நடக்கின்றன என்பது

1979 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் இருக்கிற மாற்ற முடியாத கருத்துக்களைத் துணிந்து எதிர்க்கும் நாடகங்களையும் பார்க்கிறோம். அந்த வகையில் சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு நாடகம் பார்த்தேன் — ஒரு வெள்ளாடு வெங்கையாகிறது என்ற நாடகம். மதுவிலக்கை ஆதரிக்கும் வகையில் — ஒரு கணவன் குடிகாரனாக இருக்கிறான் என்று தெரிந்த பின்னர் குடிகாரக் கணவனை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லி கணவன் கட்டிய தாலியைக் கழட்டிக் கொடுத்துவிட்டுச் செல்கிற தீவிரத் தன்மையுள்ள நாடகங்களும் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் பல ஆபாசமான நாடகங்களும் இன்றைக்கு சென்னையில் நடைபெறுகிறது. அந்த ஆபாசமான நாடகங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தடை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சட்டங்களின் மூலமாக தடை செய்ய வழி தற்போது இல்லை.

ஒன்றை எல்லா உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆபாசத்தை நாடகத்திலும், நடனத்திலும் மட்டும் நிறுத்த முடியும். நாடகத்திலும், நடனத்திலும் மக்களுடைய ஆதரவு எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது தெரியும். இன்றைக்கு நாடகம், நடனம் என்பது இரண்டாந்தர, மூன்றாந்தர பொழுது போக்காக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. மிகப் பெரிய பொழுது போக்காக சினிமா அமைந்திருக்கிறது. சினிமாவின் நிலை என்ன? தமிழ் சினிமா இன்று வேகமாக மலையாளப் படமாக, ஆங்கிலப் படமாக மாறுகிற நிலைமை வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். ஒன்றை இந்த அரசு மூலமாக மத்திய அரசுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டும். நண்பர் துரை முருகன் அவர்கள் சொன்னார்கள் — ஆங்கிலம் மட்டுமே தெரிந்த ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசர்கள் நல்ல தமிழ் வசனங்கள் அடங்கிய நாடகத்தை பரிசீலிக்கும்போது அந்த தமிழ் வார்த்தைகளின் அர்த்தமே தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சினிமாத் துறையைப் பொறுத்தவரை மத்திய சர்க்கார் கையில் சென்சார்ஷிப்பை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதை சென்சார் செய்வது என்று தெரியவில்லை. ஆங்கிலப் படத்திற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. இந்தப் படத்திற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. மலையாளப் படத்திற்கு வேறு ஒரு முறை இருக்கிறது. தமிழ் படங்களில் ஆபாசம் என்ற பெயரில் பல்வேறு தடைகள் வருகின்றன, பல ஆபாசங்களை ஒதுக்குகிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-50]

அந்தத் தீமைகளை நாம் தடுத்தாக வேண்டும். சென்ஸார் என்ற முறையிலே மத்திய அரசிடத்திலே, தமிழ்நாட்டிலே வெளியிடப்படுகிற படத்திற்கு, சென்ஸார் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே வெளியிடப்படுகிற படத்திற்கு, சென்ஸார் தமிழ்நாட்டிலேயே வருகிற அளவிற்கு நிலைமையைக் கொண்டு

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 மார்ச் 16]

வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். நாடகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில், நடனத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் ஆபாசங்களை தடைசெய்கிற நேரத்திலே, திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் இங்கே ஆபாசம் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்ற நினைப்போடு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய ரோமாபுரி ராணிகள் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டி, அந்தக் காலத்திலேயே ஆபாசம் என்று எல்லாம் சுட்டிக்காட்டினார். ஆனால் ஒன்று சொன்னார், அதை நான் படித்து விட்டேன் என்று சொன்னார், நான் அதற்காக அவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆபாசம் என்பதை, ரோமாபுரி ராணிகளுடைய லீலைகளை எல்லாம் அவரே தெரிந்து வைத்திருக்கிறார், ஆபாசம் என்பதை கண்டிப்பதற்காக அந்த நாடுகளிலே எப்படி இருந்தது என்பதை உணர்த்துகின்ற முறையிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் அந்த நூலிலே. ஆபாசத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்றோ ஆதரிக்க வேண்டுமென்றோ அந்த எண்ணத்திலே அல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலிருந்து இன்றையவரையிலும் சமுதாயத்திலே ஒரு ஒழுக்கம் வேண்டும், நேர்மை வேண்டும், நாடகங்களிலே நடனங்களிலே பண்பாடு வேண்டும், நல்லொழுக்கம் வேண்டுமென்ற முறையிலே அதற்கு உதவியாக இங்கே இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து முடிக்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நாடக நிகழ்ச்சிகள் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவின் மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து எல்லோருமே இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்றுப் பேசியதற்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதா மீது இவ்வளவு நீண்ட நேரம் விவாதம் நடைபெறும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. என்றாலும் எப்போதுமே மிகுந்த குடோரும் பல்வேறு விவாத உணர்ச்சிகளோடும் நடைபெற்றுக் கொண்டு வந்து, இந்தச் சட்டமன்றமே இன்மைக்கு திருத்த மசோதாவில் பங்கெடுத்துக் கொண்டதன் மூலம் மிகுந்த மன மகிழ்ச்சியோடு பல்வேறு சுவைமிக்க உணர்வுகளைப் பறிமாறிக் கொள்வதற்கு இந்த திருத்த மசோதா வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறது என்பதிலே என் மகிழ்ச்சியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்திற்கு முதலிலே கால்கோள் விழா நடத்திய அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்களுக்கு நான் இந்த மன்றத்தின் சார்பிலே பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்தத் திருத்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன் என்றதற்குப் பிறகு அதிலே பேசு

1979 மார்ச் 16]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

வதற்கு ஒன்றும் இல்லையே என்ற எண்ணத்திலோ என்னவோ பெரிய குறிப்புகளைச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு, பல்வேறு உணர்வுகளை ஆபாசம் என்றால் என்ன என்ற தலைப்பின் கீழே டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்குரிய அருமையான ஆராய்ச்சி யுரையை, உரையென்றால் உரையாக மட்டுமல்ல, பாடலாகவும் நடிப்பாகவும் தான் ஒரு சிறந்த நாடகக் கலைஞர் என்பதை இன் றைக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்கி றார்கள். நீண்ட நாட்களாக துரை முருகன் பற்றி ஒரு செய்தி வந்து கொண்டிருந்தது. அவர் எங்களுடைய அருமை நண்பர், எங்களுக்குப் பழக்கமானவர். அவர் கல்லூரியை விட்ட காலத்திலே நல்ல தோற்றப் பொலிவையும், உருவ அமைப்பையும் பெற்ற அவர் ஒரு சிறந்த கலைஞர், நடிசராக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று மற்றவர்கள் சொன்னது மாத்திரமல்ல, அந்த ஆசை அவருக்கும் இருந்தது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் சந்தர்ப்பம் வராததாலோ அல்லது அவர்களே மறுத்துவிட்ட தாலோ அந்தத் தொழிலுக்குப் போகாமல் அந்த வாய்ப்பை இழந்து விட்ட காரணத்தாலோ திருத்த மசோதாவின் மீது பேசு கிற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி இந்த மன்றத்திற்கு அவருடைய ஆற்றலை இங்கே தெரிவித்தார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, நமது அருமை நண்பர் துரைமுருகன் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற—இயற்கையாகவும் இயல்பாகவும் இருக்கின்ற அந்த ஆர்வத்தையும், நடிப்புத் திறமை யையும் பயன்படுத்த அரசு முன்வந்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, அவரை மட்டும் பயன்படுத்துவதா? அல்லது அருமைப் பெரியவர் திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி போன்றவர்கள், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி போன்றவர்கள், இவர்கள் எல்லோரையும் பயன்படுத்தி அரசு திரைப்படம் எடுப்பதா என்பதைப் பற்றி நான் பரிசீலிப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்றாலும், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் இங்கே உணர்வுகளையெல்லாம் வேடிக்கையாக வும், அதே நேரத்தில் சில அடிப்படை உணர்வுகளையும் உள்ளடக்கி இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். ஆபா சம் என்றால் என்ன என்ற ஒரு கேள்வியைப் போட்டு விட்டு அவர்கள் இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்த பொழுது அதிக அளவிற்கு ஆபாசங்களைப் பார்த்தார்கள் என்பதாலோ என்னவோ இங்கே பார்ப்பதெல் லாம் ஆபாசமா இல்லையா என்று அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு உணர்வுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற அந்த விவரங்களையும் இங்கே எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 மார்ச் 16]

ஆனால் அதற்குமாறாக, உடனே நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் எது ஆபாசம் என்பதற்கு வரையறுத்துச் சொன்னார்கள். துரை முருகன் அவர்கள் எழுப்பினார்கள், எதை நீங்கள் ஆபாசம் என்று தீர்மானிக்கப் போகிறீர்கள். அதுவும் கமிஷனரா அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரா? அவருக்கு எந்த உணர்வின் அடிப்படையிலே, எந்த மொழியின் அடிப்படையிலே உணர்வுகள் ஏற்பட்டு முதன்நாள் ஆபாசமாக தெரிந்தது, ஏழு நாட்கள் கழித்து அல்லது அடுத்த நாளே கூட ஆபாசமாகத் தெரியாமல் போனால் என்ன செய்வது என்று கேட்டு, அவர் இந்தச் சட்டத்திருத்தத்திலே கடுமையான தடையைக் கொண்டு வருவது கூடாது என்பது போன்ற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோதண்டராமன் அவர்கள், இது கூடக்கூடாது, அங்கே ஒரு வார்த்தை, மிகப்பெரிய அளவில் பெரிதும் என்று இருக்கிறது. அதற்குள்ளே நுழைந்துக் கொண்டு தப்பித்துக் கொள்வார்கள், அதுவும் இருக்கக்கூடாது, ஒருபக்கம் தெரிந்தால், என்ன, இரண்டு பக்கம் தெரிந்தால் என்ன, எல்லாமே ஆபாசம் என்று சொன்னார்கள்.

இந்த மன்றம் இன்றைக்குச் சுவையான தலைப்பின் கீழ் அருமையான விவாதத்தை இந்தச் சட்டத் திருத்த மசோதாவின் மூலம் இந்த நாட்டு மக்கள் பெறுவதற்கு வாய்ப்பளித்திருக்கிறது.

ஆனால் மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்கள்கூட ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள், ஏதோ இந்தச் சட்டத்தை இந்த ஆட்சி கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஒரு உள் நோக்கம் இருக்கிறதா, அது எப்படி அமல்படுத்தப்படும் என்று அஞ்சுகிறேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு உண்மையை சொன்னால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, 54-லே வந்தது. 54-லே அப்பொழுது கலை என்ன விலை என்ற நிலையில் அந்தக் காலத்தில் நடந்தது என்று சொன்னேன். இராதா அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். எங்கள் ஆட்சியிலே ரிக்கார்ட் டான்சை தடுத்ததைப் பற்றி சொன்னார்கள். இந்த அமென்ட்மெண்டை அப்பொழுதிருந்தே கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆகவே கலைஞர் காலத்தில் வந்த அமென்ட்மென்ட், காலப் போக்கிலே போன சட்டசபையிலே வந்திருக்கலாம், தள்ளிப்போய் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. இதை நான் எதிர்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, முன்னாலேயே இந்த உண்மையை அவரிடத்தில் சொல்லிவிட்டேன். 74-ம் ஆண்டு அன்றைக்கிருந்த முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்த முடிவு. அவர்கள் உருவாக்கிய சட்ட திருத்த முன்வடிவு. 76-ம் ஆண்டு ஜனவரியிலே அனுமதியைப்பெற்று

1979 மார்ச் 16] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சட்ட மன்றத்திலே வர இருந்தது. அதற்குப் பிறகு சட்டமன்றம் இல்லை. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்களிடத்திலே முன்னாலேயே சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே, அவர்கள் முந்திக் கொண்டு அதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, முன்னாலேயிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும் இந்த அரசு விட்டு விடுகிறது என்று குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிகொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு துரைமுருகன் போன்றவர்கள், நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் இந்த அரசு விட்டு விடாது. முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்தது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, அதை நிறுத்தி விடாது என்பதற்கு இதுவும் ஒரு எடுத்துக் காட்டு, இதையெல்லாம் 74-ம் ஆண்டு முதலமைச்சரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, 76-ம் ஆண்டு சனவரியிலே இந்த டிராப்ட், வரைவுகள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு சட்டமன்றம் இல்லாத காரணத்தினால் சென்ற ஆண்டிலே சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இந்த ஆண்டு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இதைச் சொன்னதற்குப் பிறகு இதற்கு உள்நோக்கம் இருக்க முடியாது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நல்லவேளையாக இப்பொழுது இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவரவர்கள் இல்லை. இருந்திருந்தால் துரை முருகன் அவர்கள் இந்த அளவிற்கு உணர்வு கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கக்கூடும். இருந்தாலும் அவர்கள் வைத்திருக்கும் வாதங்களில் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12-00]

நல்ல விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்த விவாதத்திற்குள்ளே குறுக்கிட விரும்பவில்லை.

அது மாத்திரமல்ல, இங்கே ஆபாச சுவரொட்டிகளைப் பற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள் ; நம்முடைய ஜனதா கட்சி உறுப்பினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆபாச சுவரொட்டிகள் ஒட்டுவதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு கடுமையான சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்ததையொட்டி, உள்துறை சட்டத் துறையிடம் ஆலோசனை கேட்டு, அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைச் சொல்கிற பொழுதே, இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் எப்படிப்பட்ட கலை உணர்வுகள் இருக்க வேண்டு

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 மார்ச் 16]

மென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே, அவர் எந்தப் படத் திற்குப் போனார், எங்கு படம் பார்த்தார், எந்த சுவரொட்டி யைப் பார்த்தார் என்று சொல்லும்போது, அருமை நண்பர் தாமரைக் கனி அவர்களை துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டார். அது உண்மைதான் என்பதை தாமரைக் கனி அவர்கள் உடனே, எழுந்து, இங்கே ஆபாச சுவரொட்டிகள் தடுக்கப்பட வேண்டு மென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்கும்போது, 'ஐயோ சுவரொட்டியிலே தானிருக்கிறது, படத்திலே இல்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். படத்திலே இருப்பதைக் கூட ஒரு வேளை அனுமதிக்கலாம். சூழ்நிலைகள், காட்சி அமைப்பு கள், இவைகளைக் கொண்டு, 10 அடியிலோ, 20 அடியிலோ, 50 அடியிலோ அல்லது 10 விநாடியிலோ காட்டும் போது, அது கண்மூடிக் கண் திறக்கிற நேரத்திலே போய்விடும். அங்கே பார்க்கிறபொழுது, மற்ற சூழ்நிலைக்கேற்ப தொடர்பு கொண் டிருக்கிற காரணத்தால், மக்கள் அதை மறந்து விடுவார்கள். ஆனால், சுவரொட்டியிலே வருகிறபொழுது அது அபாயம், ஏனென்றால், திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கும் போது, சுவரொட்டி கள் ஆபாசமாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருப்பதை இந்த அரசு மிகக் கடுமையான விஷயமாகக் கருதுகிறது என்று மாண்பு மிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இங்கே சொல்கிறபொழுது எது ஆபாசம், எது ஆபாசம் அல்ல என்கிற விவாதத்திலே 4 பேர் நடுத்தர வய தில் உள்ளவர்களும், 3 பேர் கொஞ்சம் எல்லையைக் கடந்தவர் களும்—நடுத்தர வயது என்று சொல்வதற்கு நண்பர் துரை முருகன் அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்கள்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி.எச். பாண்டியன்) தலைமை]

ஏனென்றால், இப்படிப் பட்ட ஆற்றல்மிக்க, நடிப்புத் திறமை மிக்க நடிகர் நடுத்தர வயது உள்ளவர் என்றால், யார் தன்னை அழைப்பார்கள் என்று அவர் கருதக்கூடும். அவர் இளைஞர் என்று வைத்துக் கொள்ளட்டும்—கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட உணர்வுகளின் அடிப்படையிலே இந்தப் பிரச்னை கள் அணுகப் படுகின்றன என்பதைச் சொல்கிறபொழுது, யாரை யும் பழி வாங்க இந்தச் சட்டமோ, சட்டத் திருத்தமோ அரசாலே பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்பதை நான் தெளிவாகப் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலே ஏழை மக்கள், கிராமப் பகுதியிலே மிக அதிகமான அளவிற்கு, அவர்களுடைய உள்ளங் களைக் கெடுக்கிற அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட முறைகளில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தாலேதான் இது நீண்ட நாளாக மக்களிடத்திலே உள்ள கோரிக்கையைப் பரிசீலித்து, 4, 5 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட உணர்வுகளின் அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே மூலச் சட்டத்தைப் பற்றி பல்வேறு உணர்வுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் தக்க சமயம் வரும்போது அரசு பரிசீலிக்கும் என்று நான் எடுத்துச்

1979 மார்ச் 16]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சொல்லி, இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல அருமையான விவாதத்தை உருவாக்கித் தந்து, எல்லோருடைய ஏகோபித்த ஆதரவையும் பெற்றிருக்கிற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை சபை ஏற்றுக்கொண்ட தற்காக நன்றி தெரிவித்து, முறையாக ஏற்று அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பேசும் பொழுது, சினிமாவிலே இல்லாததைப் பற்றி 'வால் போஸ்டர்' போடப்படுகிறது என்ற உண்மையைச் சொன்னார்கள். 'வால் போஸ்டரிலே' உள்ளது சினிமாவிலே இல்லை, சென்சாரில், கத்தரிக்கோல் போட்டிருப்பார்கள். ஆனாலும் 'வால் போஸ்டர்' போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதுவும் 'சீட்டிங்' தான், 'அஃபென்ஸ்' தான். ஆனால், சர்க்கார் அப்படி ஏமாற்றியவர்கள் மீது இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காததற்கு என்ன காரணம்? தியேட்டர் காரர்கள் மேல் உள்ள இளகிய எண்ணமா? அல்லது, போனால் போகட்டும் என்ற எண்ணமா? உங்கள் கண்களுக்குப் பட்டது கூட போலீஸ் கண்களுக்குப் பட்டவிலையே, அவர்கள்மேல் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சுவரொட்டி ஒட்டுகிற தியேட்டர்காரர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பிருந்த ஆட்சியாளர்கள் எல்லாம் என்ன காரணத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையோ அதே காரணங்களுக்காகத்தான் இந்த அரசும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. ஆனால், அதைத் தடை செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இதற்கான சட்டம் கொண்டு வரப்பட இருக்கிறது. இதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்)
பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : "தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு நாடக நிகழ்ச்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 26/1978) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு-2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 16]

பிரிவு-1

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : 'பிரிவு-1 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்'.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

In sub-clause (1) of clause 1, for the figures "1978" substitute the figures "1979".

திருத்தம், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு-1, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

முகப்புரை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : 'முகப்புரை இச் சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.'

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, முகப்புரையின் மீது என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

In the enacting formula, for the expression "Twenty ninth year" substitute the expression "Thirtieth Year".

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

முகப்புரை, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, "தமிழ் நாடு 1978ஆம் ஆண்டு நாடக நிகழ்ச்சிகள் (திருத்த)சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைசட்ட முன்வடிவு எண். 26/1978) திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்குவிடப்பெற்று சட்ட, முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 16]

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த)

சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 40/1978) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. பி. எச் பாண்டியன் : அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகிறது.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த சட்ட முன்வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இந்த சட்ட முன் வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவின் நல்ல பல அம்சங்களை மந்திரி அவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார் என்பதற்காக வரவேற்கவில்லை. இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்ததினால் சமுதாயத்தில் கடைமட்டத்தில் இருக்கிற அந்த ஒட்டல் தொழிலாளர்களை பற்றி பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக இதை வரவேற்கிறேன். இந்த சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு என்ன நன்மை ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஒட்டல் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் வேலையில் இருந்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்படலாம். மிஸ் காண்டக்ட் என்று சொல்லி டிஸ்மிஸ் செய்வார்கள். என்ன மிஸ் காண்டக்ட்—தண்ணீர் டம்ளரை தொப்பென்று வைத்தான் என்று சொல்லி வேலையை விட்டு நீக்குவார்கள். ஒரு மாத நோட்டீஸ் கொடுத்து வேலையை விட்டு நீக்குவார்கள். ஒரு மாத சம்பளம் கொடுத்து வேலையை விட்டு நீக்குவார்கள். சம்பளமோ, நோட்டீஸோ எதுவுமே கொடுக்காமல் கூட அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவார்கள். மிஸ் காண்டக்ட் என்று முடிவு எடுப்பவர் யார், அந்த எம்ப்ளாயர் தானே. அந்த நிலையை மாற்ற இப்போது இந்தச் சட்டத்தில் என்ன வந்திருக்கிறது. அப்பீல் போடலாம், சம்மன் கொடுத்து, அனுப்பி சாட்சிகளை விசாரிக்கச் செய்யலாம், அதற்கான ஆவணங்களை கொண்டு வந்து காட்டுமாறு கட்டாயப்படுத்தலாம். இதிலெல்லாம் அந்த தொழிலாளிக்கு என்ன நன்மை வந்துவிடப்போகிறது? நீதி மன்ற அதிகாரங்களை அந்த அப்பேலட் அதிகாரிகளுக்கு மாற்றியிருப்பதாக சொல்கிறார்கள். அப்படி என்றால், இது கூட இல்லாமல், அப்பீல் கூட இல்லாமல் இவ்வளவு காலம் அந்த இலாகா நடந்து வந்திருக்கிறது.

அப்படி அப்பீல் போட்டு என்ன செய்ய முடியும்? திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கலாம். அப்படி முடியாது என்று சொல்லிவிட்டால், காம்ப்ளெஷன் கொடு என்று கேட்கலாம். ஆனால், இப்படி வேலையைவிட்டு

[திரு. க சுப்பு]

[1979 மார்ச் 16]

நீக்கியதற்காக அவர்கள் குடும்பத்தை பட்டினி போட்டதற்காக ஓட்டல் முதலாளிக்கு தண்டனையா கொடுக்கிறீர்கள்? மந்திரி சொல்கிறாரே என்று முதல் நாள் சேர்த்துக்கொள்வான். மறுநாள் மறுபடியும் வேலையை விட்டு நீக்குவான். திரும்பத் திரும்ப அப்பீலுக்கு போய்க்கொண்டிருக்க முடியுமா அந்த தொழிலாளியால்.

[பிற்பகல் 12-10]

அமைச்சர் அவர்கள் சிலம்பாட்டத்தில் வல்லவர்கள். வேகமாக வாதாடுகிறார்கள் இங்கே, கடைசியில் போய், ஓட்டல் ஓனரிடம் சலாம் போட்டு ஸ்தூபம் நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு சட்டத்திலே ஏற்கனவே பல எக்சம்ஷன்கள் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். கேட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் கல்வி நிலையங்களில் இருந்தால் இது அப்ளை ஆகாது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்று கூட அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆஸ்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு பணிமுறைப் படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, சர்க்கார் நினைத்தால் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். சர்க்கார் என்ன 'ஆம்னிபொடன்ட்டா'. எந்த எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்டிற்கும் நினைத்தால் எக்சம்ஷன் கொடுக்க. இந்த ஆஸ்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்கு என்ன நிவாரணம் கொடுக்கப்போகிறீர்கள். அவன் தவறு செய்தால் நீக்கப்படுகிறான். அல்லது கம்பளைன்ட் கொடுத்தால் நீக்கப்படுகிறான். அவன் உரிமை கேட்க முடியவில்லை. அவன் [எப்படி கேட்க முடியும் அவன் படுப்பது, சாப்பிடுவது, உறங்குவது எல்லாமே அந்த ஓட்டலில்தான். அவன்] அங்கே வேலை இல்லை என்றால் எங்கே போவான். மனைவியை வீட அன்பாக அவன் வருகிறவர்களிடத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு அவனுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. எக்சம்ப்ளட் செய்யும் பவர் யார் கையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஓட்டலில் போய் சாப்பிடுகிறார்கள். போலீஸ் ஆபீசர்கள், லேபர் ஆபீசர்கள் அவர்களுக்கு ஓசி, அல்லது கணக்கு எழுதி வைத்து விட்டுச் சாப்பிடுகிறார்கள். அதனால் முதலாளி வேண்டியவன் ஆகிறான். தொழிலாளி காசு வாங்கித் தான் காப்பி தரமுடியும். அவன் எப்படி அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவனாக ஆகமுடியுமா, வசந்த விஹார், தொழிலாளி, வேண்டியவனாக முடியுமா? ஆகவே, தொழிலாளியைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படுவது இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் காம் பிரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி நீங்கள் பீஸ்மீல் லெஜிஸ் ஸலேஷன் கொண்டு வருவதால் என்ன பிரயோசனம். அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், என்னைப் பாராட்டி விட்டு பிறகு குறைகளைச் சொல்லுங்கள் என்று. பாராட்டிப் பேச வேண்டியது தான். பெரிய மனிதர்களை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பாராட்டினால் தானே விடுகிறீர்கள்.

1979 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

இன்றைக்கு டிஸ்போசல் ஆப் கேரண்டிட் அட்மினிஸ்டிரேஷன் முறை தான் இருக்கிறது. சிம்கோ மீட்டர் விவகாரம் எப்படி இருக்கிறது. தொழிலாளி பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முயல் வேண்டும். ஒரு உதாரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். தற்போது லேபர் ஆபீசர்களுக்கு சிவில் ப்ரோசீசரில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பவர்ஸ் விசாரணை செய்வதற்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் யர்ரை வேண்டுமானாலும் டாகுமென்ட் ப்ரொடியூஸ் செய்யச் சொல்லலாம், அது எல்லாம் இருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் ஆர்ட்வித் பவர்ஸ் என்று வருகிற போது இன்னொரு டேஞ்சர் இருக்கிறது. ஒரு முதலாளியைப் பிடிக்கவில்லை என்றால் அவரைச் சம்மன் செய்வார்கள். இன்னொருவர் வேண்டியவர் என்றால் அழைக்கமாட்டார்கள். இந்த அதிகாரம் தவறுதலாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு விடக்கூடாது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கிறபோது நியாயமான முறையில் செயல்படுங்கள், அரசு தலையிடாமல் இருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மருத்துவ மனைகளுக்கு எக்சம்ஷன் கொடுத்து இருக்கிறோம். சி.எம்.சி.க்கு கொடுத்து இருக்கிறோம். அதனால் அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. அதேபோல் யூனிவர்சிட்டி ஆஸ்டலில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளிக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டாமா? நினைத்தவுடனே அவர்களை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லலாமா? அவர்களுடைய மண்டையிலே அடிக்கலாமா? ஆகையால் எக்சம்ஷன் இருக்கக்கூடாது. (குறுக்கீடு) எல்லா எஜிகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷன்க்கும் எக்சம்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கூட இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புத்தகத்திலிருந்து தான் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அவரே கொடுத்து படித்துப் பார்க்கச் சொன்னார். படித்துப் பார்த்தேன். நன்றி.

‘வேஜஸ்-’ எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஓட்டலில் தங்கி இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு மாதிரி இருக்கிறது; ஓட்டலிலே சாப்பிட்டால் மற்றவர்களுக்கு என்ன ரேட்டோ அதே ரேட்டான் தொழிலாளிக்கும். அதையெல்லாம் இன்க்ளூடு பண்ணியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கொஞ்சம் பார்த்துச் செய்யக்கூடாதா என்று முதலாளிக்கு யாராவது போன் செய்தால் உடனே தொழிலாளியை டிஸ்ட்ரிப்ஷன் செய்து விடுவார். அதிலும் குறிப்பாக, கிதா குரூப் ஓட்டலில் இது சர்வ சாதாரணம். அதைத் தொழிலாளர்கள் கேட்க முடியாது. கேட்டால் அதிலே அரசியல் விளையாட்டு. ஒரு யூனியன் தொழிலாளருக்கு வேண்டி வாதாடினால் உடனே அதை உடைக்க புதிய யூனியன் ஒன்று உருவாகும். அதுதான் இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி போட்டிச் சங்கத்தை உருவாக்குவது சரியல்ல. போட்டிச்சங்கம் உருவானால் அந்த வர்க்கமே தலை தூக்க முடியாது. அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, கவலை இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமா அல்லது அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகமா என்பதல்ல பிரச்சனை. அவர்கள் யாராக வேண்டுமானாலும்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 16]

இருக்கட்டும். அவர்கள் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய ஒற்றுமையைக் குலைக்கக் கூடாது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளைப் பார்த்தால் எந்த துறையாக இருந்தாலும் சரி, டிரான்ஸ்போர்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, என்.ஜி.ஓ. யூனியனாக இருந்தாலும் சரி எதுவாக இருந்தாலும் அந்த யூனியனை இரண்டாக உடைக்க வேண்டும் என்பதில் தான் இன்றைக்கு இருக்கிற அமைச்சர் குறியாக இருக்கிறார். அமைச்சர் இராகவானந்தம் அதில் மிகவும் திறமைசாலி. சந்தேகம் இல்லை. ஒரு யூனியனை இரண்டாக உடைத்தால்தான் அவருக்குத் தூக்கமே வரும்: இல்லாவிட்டால் தூக்கம் வராது. இப்போது தூங்கி சில நாட்கள் ஆகி விட்டதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுடைய திறமையைப் பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆளும் கட்சிக் காரர்களை புகுத்துவதற்கு அப்படித்தான் செய்வார்கள், அப்படிச் செய்தால் தான் அவர் திறமைசாலி என்று அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் மதிப்பார்கள். என்னுடைய குறை என்ன வென்றால், அவர் யூனியனை உடைக்கட்டும், அப்படி உடைப்பது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு பயன்பட வேண்டும். முதலாளிகளுக்கு அல்லது மாணேஜ்மெண்டுக்கு சாதகமாக இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இன்றைக்கு செய்கிற காரியங்கள் அத்தனையும் மாணேஜ்மெண்டுக்கு சாதகமாகத்தான் இருக்கிறது; நிர்வாகத்தினருக்குத்தான் சாதகமாகச் செயல்படுகிறார்கள்.

அன்றைக்கு முதலமைச்சர் கூட சொன்னார். சிம்கோ மீட்டர்ஸ் முதலாளி விஸ்வநாதன் நெருங்கிய நண்பர் என்று சொன்னார். அவர் நெருங்கிய நண்பராகத்தான் இருப்பார். அவர்தான் நெருங்க முடியும். அது இல்லாமல் தொழிலாளியா நெருங்க முடியும்? எந்தப் பிரச்சனையிலும் முதலாளிதான் நெருங்குவார்; முதலாளியைத்தான் நீங்களும் நெருங்கச் செய்வீர்கள். தொழிலாளி வெளியே நிற்க வேண்டியவன்தானே உங்கள் கண்ணோட்டத்தில். அதனால் அவனை எப்படி நெருங்கவிடுவீர்கள்?

கே. என். சுந்தரம் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். ஒரு யூனியனை ரெஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி 3 மாதம் ஆகியும் முடியவில்லை; இன்னும் நம்பர் வரவில்லை. ஆனால் சிம்கோ மீட்டர்ஸ் தொழிற்சாலையில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் 48 மணி நேரத்தில் போட்டிச் சங்கத்திற்கு ரெஜிஸ்டர் செய்து, நம்பரும் வந்துவிட்டது. 48 மணி நேரத்தில் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியவில்லை ஆனால் 48 மணி நேரத்தில் இன்னொரு பிரச்சனையை உருவாக்கி விட்டார்கள். அதிலே நம்முடைய அமைச்சர் இராகவானந்தம் ரொம்ப திறமைசாலி; அவருடைய திறமையை பாராட்ட வேண்டிய துதான். இப்படிப் பட்ட காரியங்களில் அவருக்கு அனுபவம் ரொம்ப அதிகம். எந்தக் காரியம் என்று கேட்கிறீர்களா? இருக்கிற சங்கத்தை உடைப்பது, போட்டிச் சங்கத்தை உருவாக்குவது, பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக இன்னொரு பிரச்சனையை உருவாக்குவது போன்றவைகளில் அவருக்கு அனுபவம் அதிகம்.

1979 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

இந்தச் சட்டத்திலே இன்னொன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 16 வயதிலிருந்து 18 வயது வரையில் இருக்கிறவர்கள் இளைஞர்கள். 5 மணி நேரம்தான் அவர்களிடம் வேலை வாங்கலாம். ஆனால் எந்த ஓட்டலில் அப்படி இருக்கிறது? 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களிடம் 9 மணி நேரம் வேலை வாங்கலாம். அதற்குமேல் வேலை வாங்கக் கூடாது. சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் லேபர் டிபார்ட்மென்ட்டில் என்ன செய்கிறார்கள்? சட்டத்தை அமுலாக்குகிறார்களா? இல்லை. சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசலைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அது போதாது என்று மற்றவர்களுடைய தொந்தரவு ஒரு பக்கம். பிரச்சனை வருகிறது என்றால் ஓட்டல் தொழிலாளர்களை உட்கார வைத்து எங்கே பேசுகிறார்கள்? அது அவர்களுக்கு கேவலமாக இருக்கிறது. முதலாளிக்கு சாதகமாக என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்கிறார்கள். ஏனென்றால் முதலாளிதான் ஓசி டிபன் கொடுப்பான்; தொழிலாளியால் எப்படி கொடுக்க முடியும்? காசு வாங்கி வீட்டுத்தான் கொடுக்க முடியும். காசு வாங்காமல் கொடுத்தாலும் அவனை முதலாளி வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவான்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் — முதலாளியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஏதாவது கம்பினைன்ட் கொடுத்தாலும் போலீசார் அதைப்பற்றி விசாரிப்பதில்லை. மாறாக அவனை அடிப்பார்கள். ஓட்டல் தொழிலாளி பக்கம் பேசுவது அவர்களுக்கு கேவலமாகத் தெரிகிறது. அதனால் தொழிலாளியை லத்தியால் அடிக்கிறார்கள். அதனால் முதலாளியை அடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நியாயத்தைக் கேட்டால் போதும். தொழிலாளியை லத்தியால் அடித்தால்தான் அவர்களுக்கு மரியாதை. தவறு செய்திருந்தாலும் கீதா குரூப் முதலாளியை அடிப்பார்களா? ஜெயராமனை அடிக்கத் தெரியும் வருமா? அடிப்பார்கள். எப்படி அடிப்பார்கள்? 'சல்யூட்' அடிப்பார்கள். (பலத்த சிரிப்பு). தொழிலாளிக்கு லத்தி அடி; முதலாளிக்கு சல்யூட் அடி.

யாராக இருந்தாலும், நிர்வாக இயந்திரமாக இருந்தாலும், அமைச்சராக இருந்தாலும் நீங்கள் நியாயம் கிடைக்க வழி செய்யுங்கள். அநியாயத்திற்குத் துணை போகாதீர்கள். ஓட்டல்காரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். யார், யாரிடம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இங்கே ஒரு காண்டின் இருக்கிறது. அங்கே போய் காப்பி சாப்பிட்டேன்; சகிக்கவில்லை. அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் அதே காண்டினுக்கு ஆள் அனுப்பி டிபன் வாங்கிவரச் செய்தார்கள். எனக்கும் கொடுத்தார்கள். சாப்பிட்டுப் பார்த்தேன். நல்ல சுவையாக இருந்தது. நான் காண்டினிலே போய் சாப்பிட்டதற்கும், அமைச்சர் கொடுத்ததற்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருந்தது.

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: நான் ஓட்டலிலே டிபன் சாப்பிடுவதில்லை. நான் தந்தது என்னுடைய இல்லத்திலிருந்து வந்தது. அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்களுக்கு கொடுத்தேன். சான்ட்விச்சஸ் உடன்.

[பிற்பகல் 12-20]

திரு. க. சுப்பு: இன்றைக்கு நான் சாப்பிட்டதைச் சொல்லவில்லை. அன்றைக்கு ஒரு நாள் சாப்பிட்டேன், அதைப் பற்றிச் சொன்னேன். எப்படியோ ஓட்டலிலே இருந்து வாங்கிச் சாப்பிடுவது நன்றாக இல்லை என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா இங்கே வருவதாகத் தெரிந்துதான், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தன்னை திரு. சுப்பு அதிகமாகத் தாக்கி விடக்கூடாது என்பதற்காக காலையிலே டிபன் கொடுத்தார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சாதாரண ஆள் கூடையாது. அவரை ஒருவரும் அசைக்க முடியாது. அடுத்து நான் சொல்ல வருவது இந்த லேபர் ஆலோசனைக் குழுவைப் பற்றி. இந்த மாதிரிக் குழுக்களிலே அனுபவம் வாய்ந்தவர்களைப் போட வேண்டும். ஆனால் இவர்கள் வளர்மதி என்ற ஒரு பெண்ணைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ***

திருவள்ளுவர் கூடச் சொல்லி இருக்கிறார்.

“மக்கள் மெய்தீண்டல் உடற்கின்பம்

மற்றவர் சொற்கேட்டல் செவிக்கின்பம்”

என்று குறளே இருக்கிறது. ஆகவே

திரு. ப. சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது லேபர் ஆலோசனைக் குழுவிலே ஒரு பெண்ணைப் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்போது தவறான ஒரு கருத்து படும்படி அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதியை

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): அந்தப் பெண்ணைக் குறித்துப் பேசியதை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவரவர்களே, தாய்க்குலத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிக அக்கறை உள்ளவர்கள் என்பதை சமீபத்

*** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

தில் ஒரு இதழில் கூட நான் படித்தேன். அவருக்கு ஆதரவாக 55 சதவீதம் பெண்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இருக்கிற வரையில் புரட்சித் தலைவரை அசைக்க முடியாது என்று நான் படித்தேன்.
equality of status.

என்பது போன்று ஆண்களும், பெண்களும் ஒரே வேலை செய்தால் ஒரே ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டமே வந்திருக்கிறது. எனவே, பெண்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரண்டு பெண் உறுப்பினர்களுக்கும் அமைச்சர் பதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை பெருமையோடு நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : இங்கே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். மிக்க சந்தோஷம். ஆனால், மதுரை கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷன் சமயத்திலே உங்களுக்குப் பெண்களே கிடைக்கவில்லை போலிருக்கிறது.

லேபர் ஆலோசனைக் குழுவில் அனுபவம் உள்ளவர்களைப் போட வேண்டும். கொஞ்சம் வயதானவர்களையாவது போட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்கும். ஆலோசனை சொல்ல முடியும். ஆனால், நீங்கள் குழந்தையே இல்லாத ஆட்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, அந்தப் பெண் ஒரு குழந்தை பெற்றவர் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, அந்த மைன்யூட் டெடெய்ல்ஸ் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. ஒரு வேலை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் தாய்க்குலத்திற்கே ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை, அதாவது குழந்தை பெற்றவர்கள்தான் தாய்க்குலம் என்று ஏற்படுத்துகிறார்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, தாய் என்றால் பிள்ளை பெற்றவர் என்றுதான் அர்த்தம். மற்றவர்கள் எல்லாம் கன்னியர்கள். கன்னி கழிந்தவர்கள் மீண்டும் கன்னியர்களாக மாறுவது என்பது வேறு. நான் தாய்க்குலத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். தாய்க்குலத்தைப் போடுங்கள் நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், கொஞ்சம் வயதானவர்களாக அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாகப் பார்த்துப் போடுங்கள். அவர்களுக்குப்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 16]

போதிய எகஸ்பீரியன்ஸ் இல்லை. லேபர் வெல்பேர் அட்வைசரி போர்டு என்றால் அதிலே அனுபவம் மிக்கவர்களைப் போட வேண்டும். அட்வைஸ் பண்ணுவது என்றால் யார் பண்ணுவது? அனுபவம் மிக்கவர்கள் தான் பண்ண வேண்டும். அப்படி இருக்கும் போது அனுபவம் இல்லாதவர்களைப் போட்டால் என்ன அர்த்தம்? அர்த்தமே இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அர்த்தம்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் கன்னியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வழக்கத்திலே இருக்கின்ற சொல்படி பார்த்தால் கன்னி என்றால் கன்னி கழியாதவர் என்றுதான் அர்த்தம். ஆகவே, அவர் என்ன பொருளிலே சொல்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, கன்னி கழிந்தவர்களே மறுபடியும் கன்னியாக ரீ பெர்த் பெற்று வந்துவிடுவார்கள். அது வேறு விஷயம். மிஸ் என்பதை மிஸ் பண்ணி மிஸஸ் ஆகி விடுவார்கள். பிறகு மண்டும் மிஸ் ஆகிவிடுவார்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆகவே, தாய் குலத்தைப் போடுவதாக இருந்தால் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாக பார்த்துப் போடுங்கள். வேறு ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை. வேறு எந்த கன்னித்தாயைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுக்களிலே நல்ல அனுபவம் மிக்கவர்களைப் போட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களால் ஆலோசனை சொல்ல முடியும். இந்தக் குழு அமைப்பது ஆலோசனை சொல்வதற்காக. என்ட்ரெய்ன்மெண்டுக்காக அல்ல. ஆகவே, அப்படி இருக்கும்போது அனுபவமற்றவர்களைப் போடாமல் அனுபவம் மிக்கவர்களைப் போடுவதுதான் சாலச் சிறந்தது என்பதைச் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது.

அடுத்து ஒட்டலிலே குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்தக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். 16 வயது முடிந்திருக்க வேண்டும். 16 வயதுக்குக் கீழே உள்ளவர்களை ஹோட்டல்களில் வேலைக்கு வைக்க முடியாது. ஆனால், நடப்பது என்ன? இப்படிச் சொல்வதால் இப்போது வேலையில் இருப்பவர்களைப் போகச்சொல்லி விடாதீர்கள். அதிகாரிகள் சட்டத்தை சரிவர அமல்படுத்துவதில்லை, அது முடியாது. முதலாளிகளிடம் அமல் படுத்த முடியாது. அதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நான் அமைச்சர் அவர்களை மறுபடியும் பாராட்டுகிறேன். காரணம், இந்தப் பிரச்சனைப் பற்றிப் பேச சான்ஸ் இருக்கிறது. இன்று தொழிலாளர்களைப் பற்றி யோசிக்கிறோம், அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறோம். ஆனால், ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பற்றி பேச ஆள் கிடையாது. அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. ஒரு பாக்க்டீரியாக இருந்தால் கவலைப்படுவார்கள். இவர்கள் துண்டு துண்டாக இருப்பதால் திடீரென்று அவர்களை லீட்டிற் கு அனுப்பி

1979 மார்ச் 16]

[திரு. க. சுப்பு]

விடுகிறார்கள். ஏதாவது அவர்கள் சொன்னால் போலீஸ்காரர்கள் பிடித்துக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். ஹோட்டல் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசினால் அது எடுபடுவதில்லை. ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் பற்றிப் பேசினால் நம்மைக் கேவலமாக நினைக்கிறார்கள். முதலாளிகளுக்காகப் பேசினால் மரியாதை கொடுக்கிறார்கள். ஏர் கண்டிஷன ரூமில் சென்று கேட்கிறார்கள். ஆக, தொழிலாளர்களை தெருவில் விட்டுவிடாதீர்கள். இவற்றை அமல் படுத்தக்கூடிய ஏஜன்ஸி வீக்காக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டதால் எல்லாம் முடிந்து விட்டன என்று நினைக்க வேண்டாம். ஆனால் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வேண்டும். ஓரளவிற்கு அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், அவர்களின் நடவடிக்கைகளில் தலையிடக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக ட்ரில் வாங்குகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் “பார்மிஸான் ஆட்டிபூட்”—டோடு நடக்கக்கூடாது. ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு, அவர்களின் சர்வீஸை முறைப்படுத்தும் அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் முழுமையான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். சில சட்டங்கள், தாமதப்படுத்தப்படுவதன் காரணமாக சில தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இரண்டாண்டு காலம் ஒரு தொழிற்சாலையில் தொடர்ந்து வேலை செய்தால் அவர்களை நிரந்தரமாக்கும் சட்டம் வரும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் அந்தச் சட்டம் வரவில்லை. ஆகவே, இரண்டு ஆண்டுகள் முடியுமுன்னே வீட்டுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் தொழிலாளிகளை. சிம்ஸன் போன்ற நிறுவனங்களில் கூட வீட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதைப் பாராட்டும் முறையில் சர்க்கார் உதவி செய்கிறார்கள், பட்ஜெட்டில் உதவி செய்கிறார்கள். ஆகவே, முன்கூட்டியே சொல்லாது திடீரென்று ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவருவதாக முன்கூட்டியே சொன்னால் பல பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு மசோதாவை ரிட்ராஸ்கெய்ன் எபெக்ட் கொடுத்து கொண்டு வரவேண்டும், முழுமையான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தளவிற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, காட்டரிங்க் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட்ஸ் ஆக்ட் செக்ஷன் 19 (2) க்கு இப்போது திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதை மார்க்னிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய இந்த செயலுக்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நான் அவர்களை பாராட்டுவதே கிடையாது என்ற குறைபாட்டை, அவர்கள் நீண்ட காலமாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில்கூடச் சொன்னார்கள். நான் நல்லது பல செய்தாலும் என்னைப் பாராட்டுவது கிடையாது என்று. நிச்சயமாக இந்தத் திருத்தத்திற்காக நான் அவர்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1979 மார்ச் 16]

களைப் பாராட்டுகிறேன். இதுவரை அப்பலெட் அத்தாரிட்டிக்கு இருந்த அதிகாரங்களை அதிகப்படுத்தி சாட்சிகளை சம்மன் செய்து வர வழைப்பதற்கும், டாகுமென்ட்ஸை ப்ரொட்யூஸ் செய்ய சம்மன் செய்யவும், வேறு இந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களை வர வழைக்கவும் வேண்டிய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சரிதான். இந்த அதிகாரங்களை மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. எந்தெந்த டாகுமென்ட்ஸை வரவழைப்பது, எந்தெந்த விட்னஸை வரவழைப்பது என்பதுதான் பிரச்சனை. சிக்கல்கள் எப்படி எப்படி வருகின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஹோட்டல் தொழிலாளி மூன்று மாதம் வேலை செய்திருக்கிறான், அவனை திடீரென்று நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஒருவர் இரண்டு மாதம் வேலை செய்திருக்கிறார், அவரை நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஹோட்டல் முதலாளிகள் நடத்தக்கூடிய திருவிளையாடல்களைப் பற்றி, அங்குள்ள நிலைமைகள் பற்றி எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எதற்காக திடீரென்று நீக்குகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு தொடர்ச்சியாக சர்வீஸ் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். இதனால், பல சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. சட்டப்படி சர்வீஸ் ரிக்கார்ட்ஸ், லீவ் ரிக்கார்ட்ஸ் இவையெல்லாம் முதலாளிகள் வைத்து இருக்க வேண்டும். அவை இல்லாமல் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. 15, 20 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் தொடர்ச்சியாக இருப்பவர்களைக் கூட வேலையை விட்டு நிறுத்தி அவர்கள் சர்வீஸை கட் செய்ய முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன முதலாளிகளால்.

[பிற்பகல் 12-30]

அது எப்படி? திடீரென்று எனக்கு நஷ்டம் வருகிறது என்று சொல்லி ஒட்டலை மூடிவிடுவது, இது தான் அம்பீஸ் கபேயில் நடந்தது. சின்ன வயதிலிருந்தே நான் அந்த ஒட்டலைப் பார்த்திருக்கிறேன். இத்தனை ஆண்டுகளாக நடந்து வந்திருக்கிறது. 20, 30 ஆண்டுகளாக வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அங்கே யிருந்தார்கள். என்ன காரணத்தைச் சொல்லி மூடினார்கள்? மூடுவதற்கு அவர்கள் ஏதாவது காரணம் சொல்ல வேண்டும். சர்வீஸை வெட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவும் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை புறக்கணிப்பதற்காகவும், இதில் எங்களுக்கு நஷ்டம் வருகிறது என்று சொல்லி மூடிவிட்டார்கள். ஒரு நாளைக்கு 2 லட்சம், 7 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும்கூட தங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி ஒட்டலை மூடுகிறார்கள். இதை திறந்து வைப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடிந்தது. இதிலுள்ள அப்பலட் அத்தாரிட்டி என்ன செய்ய முடிந்தது? நஷ்டம் என்று சொல்லி மூடிவிடலாம். இப்போது இந்தத் திருத்தப் படி அதைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கு டாகுமென்ட்ஸ்களை அதிகாரிகள் வரவழைக்கலாம். எப்படிப்பட்ட டாகுமென்ட்ஸ்களை வர அழைத்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது ஆன் பிரச்சனை. நான் கூற விரும்புவது இந்த அப்பலெட் தத்தாரிட்டிதான் இந்தசட்டத்தை எப்போர்ஸிங் செய்யும் அத்தா

1978 மார்ச் 16]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

ரிட்டியும் கூட. முதலாளிகள் சட்டப்படி லீவ் காட்டுகள் சர்வீஸ் ரிகார்டு வைத்திருக்க வேண்டும், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவைகளை அமல்படுத்துவதற்கு என்போர்ஸ் பண்ணுவதற்கு இதில் எந்த ப்ரவிஷனும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட ப்ரவிஷன் இல்லாமல் என்ன செய்யமுடியும் என்று தெரியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, ஓட்டல்களில் இருக்கின்ற இன்னொரு விஷயம். அப்படியே கண்டுபிடித்து குற்றத்தை நிரூபித்தாலும் கூட, திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னது போல், தண்டனை கொடுப்பதற்கு என்ன அதிகாரங்கள் இந்த அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது? தண்டனை அளித்தாலும்கூட 50 ரூபாய் பைன் போடலாம் என்று இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 7 லட்சம் 10 லட்சம் வருமானம் வருகின்ற ஓட்டல்களில் இந்த குறைந்த பைனை கட்டிவிட்டு பெரும்பான்மையாக இருக்கின்ற தொழிலாளிகளை எல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஒரு தவறை கண்டுபிடித்து தண்டனை கோடுக்கப்படுகிறது என்றிருந்தாலும், அதிகபட்ச தண்டனையாக 50 ரூபாய் 500 ரூபாய் என்று பைன் போடுகிறார்கள். இப்படி வீதிக்கப்படுகின்ற 50 ரூபாய் அல்லது 500 ரூபாய் பைனை கட்டிவிட்டு, அதே நேரத்தில் நூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. இச்சட்டத்தில் என்போர்ஸ் மென்ட் அத்தாரிட்டிக்கு பனிஷ்மென்ட் கொடுக்கவும் ப்ரவிஷன் இல்லை. சில விதிகளை என்போர்ஸ்மென்ட் செய்யவும் ப்ரவிஷன் இல்லை. இது நிச்சயமாக இருந்தாக வேண்டும். இதுபோன்ற முதலாளிக்குத் தண்டனை ஒரு சிறு தொகை அபராதம் தான். ஆனால் தொழிலாளிக்கோ தன் வேலையையே இழக்கும் படுபயங்கர நிலை. இன்னொன்று இந்த ஆக்டில் சாப்டர் 5ல், செக்ஷன் 23 (6)-ல்—“ If the employer or his representative fails to appear on a specified date, the Appellate Authority can proceed to hear the appeal and decide ex-parte.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாளியோ அல்லது அவர் பிரதிநிதியோ குறிப்பிட்ட நாளில் விசாரணைக்கு ஆஜராகவில்லை என்றால், எக்ஸ்பார்டியாக தீர்ப்பு வழங்கப்படலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே 23 (7)-ல் சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால்.... ‘ If the applicant fails to appear on a specified date, the Appellate Authority may dismiss the appeal என்று இருக்கிறது. வழக்கு போட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளி, அவன் குறிப்பிட்ட நாளில் அந்த கேஸ்க்கு போகவில்லை என்றால் அந்த அப்பீலை டிஸ்மிஸ் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. எம்னாயர் அல்லது அவரது ரெப்ரஸன்டேட்டிவ் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது போல் அப்ளிகன்ட் அல்லது அவரது ரெப்ரஸன்டேட்டிவ் என்று சொல்லப்படவில்லை. தொழிலாளி வரவில்லை என்றால் அந்த வழக்கை டிஸ்மிஸ் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. அதாவது இந்தச் சட்டத்தின்படி பார்த்தால் அப்பலட் அத்தாரிட்டி முன்னால்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1979 மார்ச் 16]

ஒரு பிரச்னையை கொண்டு போகும்போது, முதலாளிகள் விரும்பினால் வக்கீல்களை வைத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் தொழிலாளியோ தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரதிநிதியையோ அல்லது ஒரு வக்கீலையோ வைத்துக்கொள்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமில்லை. இதன் காரணமாக தொழிலாளியினுடைய வழக்கு டிஸ்பீஸ் ஆகின்ற குழ்நிலை இருக்கிறது.

இப்போது ஒரு கேசே இருக்கிறது. சமீபத்திலே சென்னை நகரத்திலே 'இராமச்சந்திர பவன்' என்ற ஒட்டலிலே, தொழிலாளி 'ஆதரைஸ்' செய்தும் அவனுடைய பிரதிநிதி 'அப்பியர்' ஆக முடியவில்லை. இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பீயூட் ஆக்ட்டில் இந்த வசதி தொழிலாளிக்கு உண்டு. இதிலே அப்படி இல்லாத காரணத்தால், அதை எதிர்த்து தொழிலாளி சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு பிரதிநிதியை ஆதரைஸ் பண்ணினாலும் தொழிற்சங்கத்தின் நிர்வாகிகளோ அல்லது ஒரு வழக்கறிஞரோ அப்பியர் ஆவதற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லி, இந்த இராமச்சந்திர பவன் அதிபர்கள் ஹை-கோர்ட்டிற்குச் சென்று ஸ்டே உத்தரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்டே உத்தரவை வெகேட் பண்ணுவதற்கும் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்தால், 'எம்ப்ளாயர்' அல்லது அந்த 'எம்ப்ளாயரி'ன் ரெப்ரசென்டேட்டிவ் என்றிருக்கிறதே தவிர, 'அப்ளிகன்ட்' அல்லது அவர் ஆதரைஸ் செய்யக்கூடிய ரெப்ரசென்டேட்டிவ் என்று செக்ஷன் 23ல் இல்லாத காரணத்தால் இந்த நிலைமை வந்திருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.)

அடுத்தாற்போல் நான் சொல்ல விரும்புவது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கூறியது போல் கல்வித் துறையிலே இருக்கக்கூடிய, எஜுகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷனிலே காலரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. சட்டத்தினிருந்து அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கூட, இந்தச் சட்டம் தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கக்கூடிய கான்டீன் தொழிலாளிகளுக்கு அமூல் ஆகாது. அமைச்சர் அவர்கள் பதவிக்கு வந்தவுடன் குறிப்பிட்டார்கள்; என்னிடமே சொன்னார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன். தொழிற்சாலைகளிலே இப்படிப்பட்ட கான்டீன் இருந்தால், அதை கூட்டுறவுத் துறையிலே அமைத்து நடத்துவதாகச் சொல்லி, குறைந்த பட்சமாக ரூ. 40, ரூ. 50, ரூ. 100 என்று அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற இந்த அடிப்படையை மாற்றி, அந்தந்த தொழிற்சாலைகளிலுள்ள இதர தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தை இவர்களுக்கும் சம்பளமாக கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே விரைவிலே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு வரையிலும் அது வரவில்லை. பெரிய கம்பெனியான

1979 மார்ச் 16]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

ஈ.ஐ.டி. பாரியிலே கூட கான்டெனரிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும், தொழிற்சாலையிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. இந்த கான்டென் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும், சில இடங்களில் கூட்டுறவு என்று சொல்லிக் கொண்டு ஏாமற்றி ரூ. 50, ரூ. 60 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். எனவே, அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்ததுபோல், தொழிற்சாலைகளிலுள்ள கான்டென் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்தை வளர்த்தக் கூடிய வகையில் விரைவிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் பிரியப்படுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், சுப்பு அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். ஒட்டல் தொழிலாளிகள் இப்படிப்பட்ட மோசமான சட்டத்தின் கீழ் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, அவர்களை யெல்லாம் ஒன்று படுத்திக் கொண்டு, பலமாக இருந்தால்தான் தங்கள் வாழ்க்கையை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனும் கட்சியின் செய்கை அவர்களின் ஒற்றுமையை உடைக்கின்ற முறையில் இருக்கின்றது. ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு போட்டிச் சங்கம் ஏற்படுத்துவதில், ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு நிறுவனங்களுக்குச் சென்று, எங்கள் சங்கத்திலே சேருங்கள் என்றும், இல்லாவிட்டால் அடிப்பதுமான நடவடிக்கையில் கடந்த 3, 4 மாதங்களாக சென்னை நகரத்தில் நடக்கும் காட்சியாக இருக்கிறது. ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்காக இப்படிப்பட்ட நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரக்கூடிய இந்த அரசு, ஒட்டல் தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்த ஒரு சங்கத்தை, இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு உதவி செய்வதற்கு பதிலாக தங்கள் அதிகாரத்தைக் காட்டி, ரௌடித் தனத்தைச் செய்து, எங்கள் சங்கத்தில் சேருங்கள், இல்லாவிட்டால் சங்கம் கொடுப்பது என்ற முறையில் அவர்களை வற்புறுத்துவது, அதிலும் சென்னையிலுள்ள மாவீரனே இவ்வாறு விரட்டுவது என்பது சரியில்லை. இந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமை சென்னை நகரிலே, 4, 5 மாதங்களாக தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-40]

ஆனும் கட்சியினர் அங்கே போய் போட்டிச் சங்கங்களை வைக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டம் மூங்கில் தரப் பட்டில் ஏற்கனவே ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அங்கு நான்கு நாட்களில் ஒரு சங்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு மாத மானாலும் மூன்று மாதமானாலும் வேறு யாரும் அவ்வாறு சங்கத்தை ஆரம்பித்தால் ரிஜிஸ்டர் செய்ய முடியாது. ஆனால் ஆனும் கட்சியினராக இருந்தால் போட்டிச் சங்கங்களை அமைத்து ஒரே நாளில் பதிவு செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 10 பேர் இருந்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1979 மார்ச் 16]

தாலும் சங்கத்தை ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்படி தொழிலாளர்கள் மத்தியில் போட்டி சங்கத்தை ஆரம்பிப்பதற்காக ஒரு நபரை தயார் செய்து அவர் எது வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருப்பது சரியல்ல. இந்த நிலைமையைப் போக்க தொழிலாளர் நல இலாகா முன்வரவேண்டும்.

இந்த திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன். இந்தத் திருத்தத் தினால் மட்டும் பிரச்சினை தீராது. போதுமான தஸ்தாவேஜ் களையோ, நபர்களுையோ சம்மன் பண்ணும் அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே, நல்ல முறையில் திருத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் சமூகத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் ஒரு பகுதியினர் என்பதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். கிராமங்களில் வறட்சிப் பிரதேசங்களில் எந்த விதமான தொழில் வாய்ப்பும் இல்லாமல் சாப்பாட்டுக்குக் கூட வழி இல்லாத ஜனங்கள் நகரத்தை நோக்கி வருகிறார்கள். நகரங்களில் ஏதாவது வேலை கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்கள். எந்த வேலையும் கிடைக்காமல் கடைசியில் ஓட்டலில் வேலைக்குச் சேருகிறார்கள். ஏதோ உதயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு சாப்பாடு கிடைக்கிறதே என்ற எண்ணத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் நிலைமையை எண்ணிப்பார்க்கும்போது “எக்ஸ்ப்ளாய்ட்டிங் தி பாவர்டி ஸ்ட்ரிக்ஸ் பீப்பிள்” என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த நிலையைப் பயன்படுத்தி ஓட்டல் முதலாளிகள் எந்த அளவுக்கு லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு லாபம் சம்பாதிக்கிறார்களே தவிர, தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்வதில்லை என்பதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். இப்போது இருக்கிற சட்டங்களைப் பார்க்கிறபோது ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பல் வேறு ஆர்கனைஸ்டு லேபரில் இருக்கின்றவர்களுக்குக் கிடைக்கிற உரிமைகள் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை என்பதை நன்கு அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள்.

இன்று பெரிய ஓட்டல்கள் மூடிக் கிடப்பதைப் பார்க்கிறோம். அங்கே தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் என்ற காரணத்தால் மூடிவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். எதற்காக

1979 மார்ச் 16] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள்; எதற்காக ஓட்டலை மூட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்பதை அரசும் அந்த இலாகாவும் பரிசீலித்து தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க கடமை பட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஊதியம் கேட்கிறார்கள். பணி பாதுகாப்பு கேட்கிறார்கள். அப்படிக்கேட்டவுடன் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குகின்ற காரணத்தால் ஓட்டலை மூடிவிடுகிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுவது என்பது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல. தனியார்தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அரசு நிறுவனங்களில் கூட இந்த நிலை இருக்கிறது என்பதை தொழிலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். 14 நாட்கள் வேலை கொடுத்து விட்டு இரண்டு நாள் பிரேக் கொடுத்து மறுபடியும் வேலை கொடுக்கிறார்கள். தொடர்ச்சியாக வேலை கொடுத்துவிட்டால் நிரந்தர உரிமை வந்துவிடும் என்று அந்த உரிமை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அரசு நிறுவனங்களில் 'அன்ஃபேர் லேபர் பிராக்டிசைக், கையாள்கிறார்கள். அரசு நிறுவனங்களில் இந்த நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. இந்த மாதிரி தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை கிடைக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். ஒரு வேளை இது தற்காலிக நிவாரணமாக இருக்கலாம். அந்த முறையிலே இந்த நிவாரணம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தாலும் உண்மையிலேயே அது போதுமானதாக இல்லை என்பதைச் சொல்லி, அமைச்சர் அவர்கள், ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை, குறைந்த பட்ச ஊதியம், வேலைப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒரு காம்ப்ரஹன்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டு இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இருக்கிற சட்டத்திலே என்ன சிரமங்கள் இருந்தன என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் லேபர் ஆபிஸர் அப்பலட் அதாரிட்யாக இருப்பார் என்று முன்பே இருக்கிறது. அப்பீலை விசாரணை செய்கிற போது சம்மன் பண்ணமுடியாது, ஆனால், இன்பார்ம் பண்ணலாம். இன்பார்ம் பண்ணி இம்மாதிரி அப்பீல் வந்திருக்கின்றது, என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று விசாரிக்கலாம். ஆனால், அவர் வந்து சொல்லவில்லையென்றால் அது அவர் தவறு. ஆனால் அதன் பேரிலே ஒரு ஐட்ஜ்மெண்டை கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த ஐட்ஜ்மெண்ட் இறுதியானது, அதை எதிர்த்து கோர்ட்டிற்குப் போகமுடியாது என்று ஆக்டிலேயே இருக்கிறது. ஆகவே முன்னாலே என்ன சிரமங்கள் இருந்தன, இது வந்ததற்குப் பிறகு ஸ்பெஷலாக என்ன புதிய பலன்கள் கிடைக்கின்றன

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 மார்ச் 16]

என்று தெரியவில்லை. அது இருப்பதாலே ஒன்றும் கெடுதல் இல்லை, இருக்கட்டும். அது இல்லாததாலே என்ன சிரமங்கள் ஏற்பட்டன என்பதை அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

முதலாளிக்கு இன்பார்டம் பண்ணி அவர் வரவில்லையென்றால், அவர் வரவேண்டுமென்று கட்டாயம் கிடையாது, அவர் வந்து கட்டாயம் சாட்சியம் சொல்லவேண்டுமென்ற கட்டாயம் கிடையாது. அவர் வந்து சொல்லாததாலே தீர்ப்பு எழுத முடியாது என்பதில்லை. ஜட்ஜ்மென்ட் எழுதலாம், அதற்குப் பிறகு அவர் கோர்ட்டிற்குப் போகமுடியாது என்று ஏற்கெனவே சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தில் என்ன புதிய பலன்கள் என்று விளக்கம் சொல்லப்படவில்லை.

தீர்ப்பு எழுதிவிடலாம், தீர்ப்பை எப்படி அமலாக்குவது? லேபர் கோர்ட், லேபர் டிரிப்யூனல் இன்றைக்கு அவார்ட் கொடுக்கிறது என்றால் அதை அமலாக்குவதற்கு ஒன்றும் இல்லை, அதை அமலாக்குவதற்கு அதிகாரங்களை அந்த அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அந்த ஜட்ஜ்மென்டை அவர்கள் அமலாக்கவில்லையென்றால், அவர்களுக்குக் கடுமையான பெனால்டி, தண்டனை கொடுக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் எத்தனை தீர்ப்புகள் கொடுத்தாலும் பயனில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரித் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகின்ற முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எல்லோரும் வரவேற்றுப் பாராட்டியதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சட்டம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு 19-ஏவோடு ஏஏ என்ற பிரிவைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு புத்தகத்தைத் தாருங்கள் என்று படித்துப் பார்த்துவிட்டு, பத்து நிமிஷங்களுக்குள்ளாக இவ்வளவு விஷயங்களை அவர்கள் பேசியது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். எனக்குத் தூக்கம் வருவதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே பெருமான் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொன்னதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 6 hours is a must 7 hours is a luxury 8 hours is a criminal waste of time. ஒரு மனிதன் கட்டாயம் ஆறு மணி நேரம் தூங்க வேண்டும், ஏழு மணி நேரம் தூங்கினால் அது சுகவாசம், எட்டு மணி நேரம் தூங்கினால் He is wasting time காலத்தை வீணாக்குகிறான் என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நான்

1979 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) தூக்கமே வருவதில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தாலும் நான் பெருமைப்படுகிறேன். தூக்கம் வராது வியாதிக்கு Insomnia என்று பெயர். அந்த ஒரு வியாதி மாவிரன் லெனின் அவர்களுக்கு இருந்தது. அது எனக்கு இருக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். லெனின் சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும்.

அடுத்தாற்போல மற்றபடி சில கருத்துக்களை அவர்கள் வழங்கினார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் நான் நான்கு பேர்கள் சொன்னதற்கும் சேர்த்தே பதில் சொல்லி விடுகிறேன். இப்பொழுது “இன்டஸ்ட்ரி” என்பதற்குப் புது விளக்கம் வந்திருக்கிறது. அதை மனத்திலே கொண்டு, எஜி கேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் நடத்துகின்ற Restaurants and Canteens இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்துள்ள விதியை நீக்கலாமா என்று இதற்காக அமைக்கப் பட்ட குழு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது பரிசீலனை செய்யவில்லை என்றாலும், அது அடிப்பட்டுப் போய்விடும் என்பது என் கருத்து. ஏனென்றால், இன்டஸ்ட்ரி என்பதற்குப் புது விளக்கம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை வர வேற்றவர்கள் திருத்தம் போதாது என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசின் கொள்கை, ஒரு சோஷலிச நாட்டில் தொழிலாளர்கள் தங்கள் ஊதியத்திற்காகவோ, தங்கள் fringe benefits மற்றவைகளுக்காகவோ போராடுவதில்லை. ஏனென்றால் built in provisions அவர்களுக்குத் தேவையான சலுகைகள், ஊதியம் போன்றவைகள் சட்ட பூர்வமாகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. சோஷலிச சித்தாந்தத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பாதையில், அண்ணாயிசம் என வகுத்துக் கொண்டு செயல்படுத்த இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கின்ற சலுகைகள் சோஷலிச நாடுகளில் இருப்பதைப்போல் இருந்துவிட வேண்டும், எங்களுக்கு இது தேவை என்று போராட வேண்டிய தேவையில்லை, இருபது நாள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் earned leave, குறைந்த பட்சம் 8-1/3 per cent Bonus என்பது போன்று இன்று சட்டம் உள்ளது. அதைப்போல எல்லாமே இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கருதினார்கள். இதற்காகவே ஒரு குழுவை அமைத்து எல்லாத் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்திற்கும் திருத்தங்களை நீங்கள் பரிந்துரை செய்யுங்கள், அதை அரசு பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும், மசோதா கொண்டு வரும் என்று சொல்லி குழு அமைத்திருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அருமைச் சகோதரர், பல்லாண்டுக்காலம் என்னுடன் பணியாற்றிய காட்டூர் கோபால் அவர்கள் மறைந்தது மிகவும் வேதனைக் குரியது. அவர்க்குப் பதிலாக வேறொருவர் வேண்டுமென்று கேட்டோம், வேறொருவர் பெயரும் வந்திருக்கிறது. எனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அங்கே இருக்கின்றது, அவர்கள் பரிந்துரை வழங்குவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[திருஎஸ். இராகவானந்தம்] [1979 மார்ச் 16]

அதற்கப்பால் பேசிய திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள், பேக்டரி ஆக்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், காண்டனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பேக்டரி ஆக்ட் சட்டத்திலே, என்னுடைய ரூபகம் சரியாக இருக்குமோனால், If memory does not betray me 46 ஆவது பிரிவில் 250 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் காண்டன் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது அப்படி காண்டன் இருந்தால் It is complying with the statutory provisions சட்டத்திற்கேற்ப அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றுதான் பொருள். அப்படியிருந்தால் பேக்டரி தொழிலாளர்களாகி விடுகிறார்கள் என்பதுதான் என்கருத்து. எனவேதான் நான் சொன்னேன், ஒரு பேக்டரியிலே காண்டன் இருந்தால் அவர்களுக்கும் பேக்டரி தொழிலாளர்கள் போல் பாவிக்காமல் தனியாகக் காண்ட்ராக்ட் போன்றவைகளில் வைத்து, குறைவான ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டால், அது தவறு என்பது என்கருத்து. You better raise an industrial dispute.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நான் குறுக்கிடுவதற்காக வருந்துகிறேன். அமைச்சரவர்கள் சொன்னது, தனியார் துறையிலே காண்டன் வைப்பதை, காண்ட்ராக்ட் முறையிலே வைக்கிறோம். ஆனால், சர்க்கார் நிறுவனத்திலே, தமிழ்நாடு சிமென்ட் தொழிற்சாலை, ஆலங்குளத்திலே இருக்கிறது. அங்கேயும் காண்டனில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களை பாக்டரி தொழிலாளர்களாகக் கருதாமல் இருக்கிறார்கள். அது அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்குமே.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நான் சொல்லிக் கொண்டு வந்ததை முழுமையாக—உங்கள் பேச்சைப் பொறுமையாக நான் கேட்டதைப் போல்—நீங்கள் கேட்பீர்களென்று நம்புகிறேன். அப்படி இருக்குமானால், தொழில் தகராறு எழுப்ப வேண்டும், உடனே அரசு தலையிட முடியாது. அதுபற்றிய 'கேஸ் லா' இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு 'கேஸ் லா' விற்கு ஏற்ப தொழிற் தகராறு ரெய்ஸ் ஆனவுடன், தீர்ப்பை வாங்க முயற்சி எடுக்கலாம். ஏனென்றால், மீண்டும் சொல்கிறேன், எனது நினைவு சரியாக இருக்குமானால், 'காண்டன்' தொழிலாளர்களை பாக்டரி தொழிலாளர்களாக பாவிக்க வேண்டுமென்று நீதிமன்றத் தீர்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. க. சுப்பு : நீங்கள் சொல்வது, தனிப்பட்டவர்களிடம் 'கேஸ் லா' எழுப்பலாம். ஆனால், அரசாங்க நிறுவனத்திற்கு எதிராக யார் பேரில் எழுப்புவது? உங்களை, டிஸ்பியூட்டில் சேர்க்கமுடியுமா? சேர்க்க முடியாது. ஆகவே, நீங்களை பார்த்து நீக்குங்கள். வட்டம் சுற்றி வெளியேபோகவேண்டிக் தேவையில்லை, ஆகவே, நீங்களே அக்குறையை நீக்கிவிடுங்கள்.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும், தமிழர் தலைவரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான திருவாளர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் நம்முடைய நடவடிக்கைகளை பார்க்க பார்வையாளர் இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பேரவையின் சார்பில் அவர்களை வருக, வருக என்று வரவேற்கிறோம். (ஆரவாரம்)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்:—நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் அது ஒரு இன்டஸ்ட்ரி என்று வந்தால் He is an industrial worker. When he becomes an industrial worker, the Industrial Disputes Act applies. ஆகையினாலே, அரசு நடத்தினாலும் அது ஒரு தொழில் என்று சொன்னால், அவருக்குத் தொழில் தகராறு சட்டத்தினுடைய பலனைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிற காரணத்தால்—நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், ரூல் 65 என்று—அவ்வகையில் தொழில் தகராறு எழுப்பினால், இந்த அரசு தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பும். ஏனென்றால், கேஸ் லா இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு அந்தப் பிரச்சினையைப் இப்போது எழுப்ப வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூட, அரசு நிறுவனங்களைப் பற்றித்தான் சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய கேன்டீன் தொழிலாளர்கள், மற்றவர்கள் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களாகப் பாவிக்கப்படவில்லையென்றால், நீங்கள் தொழில் தகராறு எழுப்புகள், இந்த அரசு தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புவதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புதிய சௌகரியம் என்ன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவாளர் மாரிமுத்து அவர்கள்கேட்டார்கள். இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தின்படி 1908ஆம் ஆண்டு சிவில் நடைமுறைச் சட்டக் கோவையின்கீழ் (மத்தியச் சட்டம் 5/1908) வழக்கு ஒன்றை விசாரணை செய்யும்போது சிவில் நீதிமன்றம் ஒன்றுடம் நிலைபெற்றுள்ள அதே அதிகாரங்களை அது கொண்டிருக்கும். அவையாவன: (1) ஒரு நபருக்கு அழைப்பாணை வீட்டுத்து வரவழைத்து உறுதி மொழியின் பேரில் அவரை விசாரித்தல்; (2) ஆவணங்களைத் கொண்டு வந்து காட்டுமாறு கட்டாயப் படுத்துதல்.; (3) சாட்சிகளை விசாரிப்பதற்காக அழைப்பாணைகளை அனுப்புதல். இந்த 'எக்ஸ்டிரா பவர்,—அதிக அதிகாரங்களை லேபர் ஆபீசருக்கு (அவருக்கு) கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால் அது தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக முடியும். நீங்கள் சொன்னீர்கள், It is not justifiable 'ரிட்' மனுவில், அப்பீலில் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் அக்ரீவ்ட் பார்ட்டி என்று சொல்லி, அதற்கு இங்கே வழியிருக்கிறது, This is only a begining அதாவது ஒட்டலிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு செய்து கொண்டு வருகிற நன்மைகளிலே இது

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1979 மார்ச் 16]

ஆரம்பம் என்றுதான் சொல்கிறேன். ஏற்கெனவே, நிலையானையியில்—ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்—100-ம் அதற்கு மேலும் உள்ள தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தொழில் நிறுவனங்களுக்குத் தான் பொருத்தும் என்பதை 50-ம் அதற்கு மேலும் உள்ள தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தொழில் நிறுவனங்களுக்குப் பொருத்தும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது இந்த அரசு. போனஸ் சட்டம், 20-ம் அதற்கு மேல் உள்ள தொழிலாளர்களை வைத்துள்ள தொழில் நிறுவனங்களுக்குத் தான் பொருத்தும் என்பதை, 10-ம் அதற்கு மேலும் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குப் பொருத்தும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறது இந்த அரசு; புரட்சித் தலைவர் நிரம்பச் செய்வதில் இது ஆரம்பம், இன்னும் இந்த அரசு நிறையச் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நீங்கள் எல்லாம் வரவேற்றதற்காக நன்றி தெரிவித்து, இந்தத் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரும்படி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—“தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1978) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையில் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 1—இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவர் அவர்களே, பிரிவு 1-ல் நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன் :

In sub-clause (1) of clause, for the figures 1978, substitute the figures 1979.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு—1. திருத்தப்பெற்றப்படி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 16]

முகப்புரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—“முகப்புரை, இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிப்பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, முகப்புரையில் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

In the enacting formula, for the expression “Twenty, ninth year,” substitute the expression “Thirtieth year.”

திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

முகப்புரை, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே “தமிழ்நாடு 1978-ம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 40/78), திருத்தப்பெற்றபடி, நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன் வடிவு, திருத்தப் பெற்றபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(6) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் கடன் வசதிக்கான உத்தரவாத வரையறையை உயர்த்துவது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட அரசினர் தனித் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 53/1961) 73—D பிரிவின் கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு, மாநில சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன் மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி பெறும் குறுகிய கால கடன், நடுத்தர கால கடன், நடுத்தரக்கால மாற்று வசதிக் கடன்களுக்கு அரசின் உத்தரவாத

[மாண்விமிகு திரு.கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி [1979 மார்ச் 16]

உயரளவு வரையறையை முறையே ரூ. 250 இலட்சம், ரூ. 1,490 லட்சம், ரூ. 7,400 இலட்ச அளவிற்குக் கூட்டுறவுத் துறையின் 1978 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் ஒன்பதாம் நாளிட்ட 82 ஆம் எண் அரசாணையில் தமிழ்நாடு அரசு உயர்த்தியுள்ளதாலும்;

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பொறுத்த மட்டில் நடுத்தரக் கால மாற்றுவசதிக் கடனுக்கான உயரளவு உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 10,900 இலட்சத்திற்கு உயர்த்துவது அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளதாலும்;

தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 53/1961) 73—D பிரிவின் கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பொறுத்த மட்டில் நடுத்தரக் கால மாற்றுவசதிக் கடனுக்கான உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 10,900 இலட்சத்திற்கும், மொத்த வரையறையை ரூ. 12,640 இலட்சத்திற்கும் உயர்த்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானித்துள்ளது.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையிலே விவசாயிகளுக்காக குறுகிய கால கடன்கள், நடுத்தரக் கால கடன்கள், பல்வேறு காரணங்களாலே, இயற்கையின் உற்பாதங்களாலே விளைச்சல் இல்லாமல் கடனை அடைக்கமுடியாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட கடன்கள் இருப்பதால் அரசு உத்தரவாத வரம்பை உயர்த்த அரசாங்கம் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அது ஆதரிக்கக்கூடிய ஒன்று. அதுவும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள வர்கள் தான் இந்த பலன்களை பெறுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு வங்கி, கும்பகோணம் கூட்டுறவு வங்கி போன்றவைகளை குறிப்பிட்டு போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு பலன் அளிக்கக்கூடியது இந்தத் தீர்மானம் என்பதை கூறிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் தமிழ்நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலேயும் இயற்கையினால் பாதிக்கப்பட்டு, வறட்சியினால், புயலால், வெள்ளத்தால், மற்ற இயற்கை உற்பாதங்களால் பாதிக்கப்பட்டு வருவாயே இல்லை என்ற காரணத்தினால், கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல்போய், எங்கள் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கோரினார்கள். அதைப் பொறுத்த வரையில் அரசு எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை. அதை இந்தச் சபையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த

1979 மார்ச் 16] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இருந்தாலும் கூட அரசு அதைப்பற்றி என்ன யோசனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று நமக்கு தெரியவில்லை. இன்னும் உயர்மட்டக் குழு வினுடைய அறிக்கை வந்து சேரவில்லை, அது வந்தபிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அந்த உயர் மட்டக் குழு எப்பொழுது அறிக்கை கொடுக்கப் போகிறது? அந்த அறிக்கை மீது எப்பொழுது அரசு முடிவு எடுக்கும். கொடுத்த கடனை திரும்ப வசூல் செய்த பிறகுதான் அந்தக் கடன் வந்தபின்னால்தான் புதிதாக விவசாயத்திற்கு கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்வார்கள், ரிசர்வ் பாங்குகாரர்கள். ரிசர்வ் பாங்கை வற்புறுத்த அரசு கடைப்பிடிக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசுடன் மாநில அரசு எடுத்துச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன செய்ய யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று புரியவில்லை? ஒரு தடவை இரண்டு தடவை என்றால் பரவாயில்லை, மூன்று தடவைகள் நான்கு தடவைகள் இப்படி இயற்கையின் சிற்றத்தினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்த முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒட்டு மொத்தமாக தரவேண்டிய கடன்கள் அத்தனையும் திருப்பிக் கொடுக்க முடியுமா?

இப்படி எத்தனை காலத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டே போவது? ஒரு காலத்தில் ரத்து செய்யவேண்டியது தானே? நிவாரணம் அளித்துத்தானே ஆகவேண்டும். அதைக் காலத்தோடு செய்யுங்கள். இல்லாவிட்டால் பல்வேறு சங்கடங்கள் ஏற்படும். ஆகவே, சமுதாயத்தில் சங்கடம் ஏற்படாவண்ணம் இருக்கவேண்டுமானால், அரசு காலத்தோடு விரைவில் அதுவும் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடர் முடிவதற்குள் அறிவித்து விட்டால் அது விவசாயிகளுக்கு நிம்மதியைத் தரும். விவசாயிகள் நிம்மதியாக இருந்தால் தான் அரசும் நிம்மதியாக இருக்க முடியும். ஆகவே, அரசு விரைவில் ஒரு முடிவு எடுத்து அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து அமெகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது, ஆதரவு தெரிவித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கூட்டுறவு வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு ஒரு மிகுந்த வரப்பிரசாதமாக அமைந்து இருக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு வங்கிகள், குறுகிய கால கடன்கள், மத்தியக் காலக் கடன்கள், நீண்ட காலக் கடன்கள் கொடுக்கின்றன. குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாகவும், மத்தியக் காலக் கடன்களை நீண்ட காலக் கடன்களாகவும், மாற்றுவதற்கு ஒரு காரணடியாக இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கு கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். இது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று தான்.

[திரு. எஸ்.ஜே. இராமசாமி]

[1979 மார்ச் 16]

ஆனாலும், நம்முடைய மாநிலத்தில் கூட்டுறவு வங்கிகள் இனிமேல் சரிவர வேலை செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால் ஒருக்காலும் முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கூட்டுறவு மத்திய வங்கி எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் கையிலே ஒரு விதமான பணமும் இல்லாமல் கையேந்தும் நிலையில் இருக்கின்றன. இன்று இருக்கும் கிராம கூட்டுறவு விவசாய வங்கியிலிருந்து, ஐக்கிய நாணய சொசைடிகள் வரையில் செயல்பட முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன. இதனால் புதிதாக கடன் கொடுப்பதற்கு போதுமான வசதி இல்லாமல் போய் விடுகிறது. கமர்சியல் பாங்குகளில் கடன் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், கூட்டுறவு வங்கி ஒரு கற்பக விருட்சம், காமதேனு போல் இருக்கின்றது. இன்றைக்கு கூட்டுறவு வங்கிகளின் கடனை மாற்றிக் கொண்டே போனால் அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும். அங்கே இருக்கும் ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கக்கூட முடியாத நிலை இருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கு ஒத்துழைத்தால் தான் அவர்கள் இயங்கமுடியும்.

அங்கே இருக்கிற அபிசியல், நான்-அபிசியல் கமிட்டிகள் செயல் படாமல் இருக்கின்றன. அங்கே என்ன நடக்கிறது என்ன செய்கிறார்கள் என்பது தெரியாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இப்படி அலட்சியப் போக்கில் நடக்க விடக்கூடாது. அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் அவர்கள் நினைத்ததைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக, இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் குழுக்கள் போட்டு இருப்பது போல், குழுக்கள் போட வேண்டும். அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்று அறிந்து கொள்ள ஒவ்வொரு மத்திய வங்கியிலும் குழுக்கள் போட வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-10]

அதே மாதிரி ஸ்டேட் கோவாபரேட்டிவ் பாங்கிலும் போட வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் ஒரு பக்கம் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எப்படியாவது கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று. அரசாங்கம் ஒரு பக்கம் நிற்கிறது. ஒரு குழு போட்டால் அவர்களே போராட்டம் நடத்துகின்றவர்களுக்கு பதில் சொல்லிவிடுவார்கள். அரசாங்கம் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்தக் குழுவிலே எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் இடம் பெறச் செய்யலாம். (மணியடிக்கப் பட்டது) எனக்கு இன்னும் சிறிது நேரம் கொடுத்திருக்கலாம். மணியடித்து விட்டபடியால் நான் இதற்கு மேல் பேசவில்லை.

திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த தீர்மானத்தின் மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[1979 மார்ச் 16] [திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம்]

இந்தத் தீர்மானத்தில் வங்கிகளுடைய வரம்பை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயக் கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக கடன் தர முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சொல்லப் படுகின்ற காரணம், தவணை கடந்து விட்டது, மத்திய வங்கி கடன் தவணை கடந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள்.

நானும் நண்பர் துரைமுருகனும் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிற மத்திய வங்கி தவணை கடந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறபோது அமைச்சரவர்கள் அப்போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். என்னைப் போன்ற உறுப்பினர்கள் விவசாயிகளை உற்சாகப் படுத்தி அவர்கள் எல்லாம் கடனைத் திருப்பிக் கட்டினால்தான் வங்கிகள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தரமுடியும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நாங்கள் உற்சாகப்படுத்தினாலும் விவசாயிகள் கடனை அறவே தள்ளிவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற அந்தக் கருத்தை நாங்கள் முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னாலும் விவசாயச் சங்கம் அந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிற போது நம்முடைய அரசாங்கம் அதைக் கருத்திற் கொண்டு சிந்திக்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் வாங்கியக் கடனைத் திருப்பித் தருகின்ற நிலையில் தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயக் கடன் சங்கம் அல்லது நிலவள வங்கிகள் எல்லாம் கிணறு வெட்டுவதற்கு, மற்ற விவசாய உற்பத்திக் காரியங்களுக்கு ஏராளமான கடனைத் தந்தார்கள். அவர்களும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தியதால் தான் தமிழ்நாட்டில் உணவுஉற்பத்தி தன்னிறைவு அடைந்தது என்பதை மறுக்க முடியாது. அரசாங்கம் இன்று நிம்மதியாக இருக்கிறது என்றால் தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்தி தன்னிறைவு அடைந்து இருப்பது தான் காரணம். ஆளுநர் உரையிலே ஒவ்வொரு தடவையும் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள்: அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் விவசாயிகள் இன்றைக்கு தினப்பிக் கட்டுகின்ற நிலையை இழந்து விட்டார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். கடன் கொடுக்கும் போது, வங்கியில் சில விதிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயி இவ்வளவு கடன் கோருகிறார் ; நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய, மோட்டார் வாங்க, பம்பு செட் வைக்க, கிணறு வெட்ட ; அவருக்குத் திருப்பிக் கட்டும் சக்தி இருக்கிறதா என்று கேட்கிற போது, 7 ஆண்டுக் காலத்தில் திருப்பிக் கட்ட வேண்டும் ; அசல் இவ்வளவு,

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1979 மார்ச் 16]

வட்டி இவ்வளவு, ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு மூட்டை நெல் விளையும் ; அது இந்த விலைக்குப் போகும் ; ஆகையால் இந்த விவசாயி குடும்பச் செலவு போக இந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட சக்தி இருக்கிறது என்று அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். நாங்கள் எல்லாம், நாங்கள் வங்கியில் இருந்த போது, கொடுத்தோம். விவசாயிகள் வாங்கினார்கள். விவசாய காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தினார்கள். அதில் தவறு இல்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் கூட்டுறவுத் துறையில் பெற்ற கடனைத் திருப்பித் தரமுடியாது நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் ? உற்பத்திச் செய்கின்ற உணவு தானியங்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்கவில்லை. அதனால் கணக்குப் போட்ட அளவுக்கு வருவாய் இல்லை. வருவாய் இல்லாததால் திருப்பிக் கட்டுகின்ற சக்தியை அறவே இழந்து விட்டார்கள். சக்தியை இழந்து விட்ட காரணத்தால் அரசாங்கத்தைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள். அரசாங்கமே எங்களால் திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை; கடனைத் தள்ளுபடி செய்யுங்கள் என்று கேட்கிற கோரிக்கைக்கு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, திருப்பிக் கட்டுகின்ற நிலையை இழக்கவில்லை என்றால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை இந்த அரசுக்கு மெத்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதனை நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரானாலும், அல்லது மின்சாரத் துறை அமைச்சராக இருந்தாலும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் மத்தியிலே ஒரு கதை சொல்வது உண்டு. அதாவது ஒருவன் ஒரு வாத்து வளர்த்தான், அந்த வாத்து பொன் முட்டையிட்டுக் கொண்டு வந்தது. ஆனால் அந்த வாத்தை வளர்த்தவனுக்கு ஒரே நாளில் அத்தனை முட்டைகளையும் அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. நிறைய பொன் முட்டைகளைப் பெறலாம் என்ற எண்ணத்தில் அந்த வாத்தைக் கொன்று விட்டான். அது போன்று அரசாங்கம் விவசாயிகள் பாதிக்கின்ற அளவில் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது. விவசாயிகளுக்கு கடனைத் திருப்பிக் கட்டும் சக்தியை ஏற்படுத்துவதில் இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும். அதன்படி அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கட்டுகின்ற சக்தியை நீங்கள் வளர்ப்பீர்களேயானால் அதுவே சிறந்ததாக இருக்கும். அவர்களை உங்களுடைய நண்பர்களாகக் கருதி, நாட்டுக்குத் தேவையானவர்களாகக் கருதி இதிலே அக்கரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு அமருகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, இங்கே கூட்டுறவு அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்வது என்னுடைய கடமையென கருதுகிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

கடந்த ஆண்டு புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஒரு வகையில் முழுமையான நிவாரணம் ஏற்படுத்த முடியவில்லை என்று சொன்னாலும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இன்னல்களையும் தொல்லைகளையும் மனத்திலே கொண்டு இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் வாங்கி இருந்த அந்த குறுகியக் காலக் கடன்களை நீண்டகாலக் கடன்களாக ஆக்கித்தந்த அந்த நல்ல முயற்சிக்கு உள்படியே விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்கள் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் வள்ளுவன் சொன்ன ஒரு குறளை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்ற நெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் ”.

என்ற வள்ளுவன் குறளுக்கேற்றாற்போல் இன்றைக்கு மூலை முடுக்குகளிலே எல்லாம் இருக்கின்ற ஏழை உழவர்களின் உதயம் பெருகுவதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் உற்பத்தியைப் பெருக்கித்தருகிற, முழுமையான உழைப்பிலே ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற, புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற அந்த மக்களுக்குக் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் பெரிதும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக தாங்கள் பெற்ற கடன்களைத் திரும்பத் தர முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில் அவர்களுக்கு ஓரளவு சலுகையினை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது, செய்ய இருக்கிறது என்று பாராட்டுகிற அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த விவசாயிகள் பெற்றிருக்கின்ற கடன்களை நீண்டகாலக் கடன்களாக, குறிப்பாக ஏழு ஆண்டுக் காலத்திற்கு நீட்டித்துத் தரவேண்டும் என்றும், அவர்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கின்ற தண்டத் தீர்வையைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்ப்பினை வழங்குவதற்கும் இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நெல்வினுடைய விலையினை அதாவது விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களின் விலையை உயர்த்துவதற்கு மத்திய அரசு இடையே ஒரு குறுக்கீடாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் அந்த விவசாயிகளுக்கு மானியமாக சில சலுகைகளைத் தந்து அதன் மூலம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருளுக்கு உரிய விலை பெற்று கடனிலே இருந்து மீள்கிற அளவுக்கு நல்ல திட்டங்களை நீங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் உங்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்] [1979 மார்ச் 16]

அடுத்து இன்றைக்கு வெளியிலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இந்த அரசாக இருந்தாலும், எந்த அரசாக இருந்தாலும், அமைந்திருக்கின்ற அரசாங்கத்தால் செய்ய முடியாத காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று விவசாயிகள் சுலோகங்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அளவிலே அவர்கள் பேசி வருகிற இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்காகப் படிப்படியாக பல்வேறு முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும் அதனைப் பாராட்டுகிற நேரத்தில் முழுமையான நிவாரணம் அவர்களுக்கு கிடைக்கத்தக்க அளவில் அவர்களது கடன்களை அதாவது ஒரு மூன்றாண்டுக் காலம் என்று இருப்பதை, ஒரு பத்தாண்டு என்று சொல்லத்தக்க வகையில் நீண்ட காலக் கடன்களாக மாற்றி அதோடு தண்ட வட்டி என்று சொல்வதையும் அறவே நீக்குகிற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களைக் கடன் பிடியிலே இருந்து மீட்டு அவர்கள் வாழ வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு பெரிய விவசாயி, ஆதலால் அப்படிச் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் தொழிலாளர்களாக இருக்கிற, சிறு விவசாயிகளாக வேலை பார்க்கிறவர்கள் வாங்கிய கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய ஆவன செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : விவசாயக் கடன்களை அறவே தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று தெரிவிக்கவில்லை. விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கிற கடன்கள், இடையில் ஏற்பட்ட முன்றாண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளம் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அந்தக் கடன்களைச் செலுத்துகிற போது ஒரே தடவையில் செலுத்த முடியவில்லை, அதை ஒரு நீண்ட காலக் கடனாக மாற்றி ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் திருப்பிச் செலுத்துகிற சக்தியை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் தெரிவித்தேன். இதையெல்லாம் அரசு கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து அமைகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, இதில் கூட நான் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். இதில் நான் பேச விரும்புவதற்குக் காரணம் இனிமேல் யாரும் இப்படிப் பேசமுடியாது. ஏனென்றால் இந்த உரிமையைக் கூட எடுத்துவிட்டார்கள். நேற்று 19 (டி)யை, ஒமிட்' செய்து

1979 மார்ச் 16]

[திரு. க.சுப்பு]

விட்டார்கள். ஆகவே சட்டமன்றத்தை கன்ஸல்ட் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லையென்று ஆக்கப்பட்டு விட்டது. ராட்டிபிக்கேஷன் மாதிரி வாங்கியிருக்கிறார்கள். நம் உரிமையை நாம் விட்டுக்கொடுத்துவிட்டோம், விட்டுக்கொடுத்துவிட்டு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் பரவாயில்லை. அரசுத் தரப்பில் சொல்லப்படுகிற வாதம் என்னவென்றால், நாங்கள் காரன்ட்டி கொடுக்கிறோம் என்பது. கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழிந்து வசூல் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள், திருப்பி பணம் கட்டவில்லை என்றால் எப்படி பாங்கை நடத்துவது என்று வசூலில் இறங்கியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வங்கிகளுக்கு மட்டும் உத்தரவாதம் கொடுக்கவில்லை. இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்து அவர்கள் உத்தரவைப் பெற்றுதான் அமைச்சர்களாக வந்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே பர்ஸ்ட் சார்ஜ் அவர்களுக்குத்தான். பாங்குகளுக்கு காரன்ட்டி கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே சட்டம் போடுகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஒன்று சொல்வது, ஒரு பீர ச்னை என்று வந்தால் இல்லை என்று சொல்வது இப்போது விவசாயிகளிடம் எல்லாவிதமான கெடுபிடி வசூலும் நடந்துவருகின்றபிள் டிலிங்க்ஸ். வெளியே ஒன்று சொல்வது நடப்பது வேறுறன.வகையில். இது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. தெரியாவிட்டால் அமைச்சராக இருக்கமுடியாது. பாங்குகளுக்கு காரன்ட்டி கொடுத்துவிட்டோம், உத்தரவாதம் கொடுத்துவிட்டோம். என்று அதை நிறைவேற்றுவதில் மட்டும் அக்கறையோடு இருக்கிறது அரசு. ஆனால் மக்களுக்கு கொடுத்துள்ள உத்தரவாதத்தை நிறைவேற்றுவதில் அக்கறை செலுத்துவதில்லை. மக்கள் கடன்சுமையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் கடனைத் திருப்பச் செலுத்தமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடாது என்று அவர்கள் இருக்கவில்லை. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்த மாநிலத்தில் உள்ளதைப்போன்று இந்தளவில் விவசாயிகள் சிறையில் வைக்கவில்லை. தமிழகத்தில் மட்டும் வைத்தோம். அவர்களால் வாங்கிய கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்க இயலவில்லை. க்வின் டாலுக்கு ரூ. 130 வேண்டுமென்று அமைச்சர் திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள் கூட பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். அங்கே பேசுவதை விட மத்திய அரசோடு வாதாடவேண்டும், சட்டசபையில் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். மக்களுக்கு கொடுத்த உத்தரவாதத்தை நிறைவேற்றுவதில் நீங்கள் அக்கறை காட்டவில்லை. மக்களுக்கு கொடுத்த உத்தரவாதத்தை எங்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை ஆகவே, 'குட் பை' என்று சொல்லிவிட்டு வேளியேறுகிறோம் என்று சொல்லி வெளியேறினால் அது வரவேற்கத்தக்கது. மகாராஷ்ட்ரா, கர்நாடகாவை எடுத்துக்கொண்டால், கர்நாடகாவில் வட்டி இல்லை, மகாராஷ்ட்ராவில் கடன்களை ரத்து செய்யப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே ஆயிரத்திற்கு ஆயிரத்து மாறு என்று

[திரு க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 16]

வட்டி குட்டிபோடுகிறது. விவசாயத்தை ஒரு இன்டஸ்ட்ரியாக கருதவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர்கள். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே அதற்காகப் போயிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன், இரண்டு மூன்று நாட்களாக அசெம்பளிக்கு வருவதில்லை. மக்களுக்கு கொடுத்த உத்தரவாதத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று திரு. மொரார்ஜி யிடம் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. சுப்பு அவர்கள் பேசுவதை கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்பதற்காக அவர்கள் தவறு அறையிட்டுத் துருக்கிறார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : ஏன் இங்கே வரக்கூடாது? எங்கள் பேரில் அவ்வளவு என்ன கோபம், ஏதோ இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால் மகிழ்ச்சி. இதைக் கவனிப்பதை விட மத்திய சர்க்காரை அவர் கவனிக்கவேண்டும். மக்களுக்குக் கூறிய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற பாடுபடவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலையில் நீங்கள் மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற தவறியிருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை வரவேற்று என் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நிலைமை பற்றி இங்கே அனைத்து உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். குறிப்பாக தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற நில வள வங்கிகள் மூலமாகக் கடன்கள் வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மத்திய வங்கி கடன் தரவில்லை என்ற காரணத்தினால் விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கப்பட முடியவில்லை. மேலும் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தால் மேலும் விவசாயிகள் கடன் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். நாடு முழுவதிலும் பல வங்கிகளிலும் இருந்து வருகின்ற நிலுவைகளை காரணமாக கூறி கடன் தர இயலாத நிலை இருந்து வந்ததால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட இந்த குறைகளை நீக்குவதற்காக விவசாயிகளுக்கு வாங்குகிற கடனுக்கு உத்தரவாதத்தை கொடுத்து, கடனைப் பெற்று, விவசாயிகளுக்கு வழங்க இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இப்போது விவசாயிகள் மீது போடப்படும் அபராத வட்டியை நீக்கி விவசாயிகளிடம் வழங்கப்பட்ட கடனை திருப்பி வாங்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த கடனை திருப்பி கொடுக்கவேண்டாம் என்று பல இடங்களில் சிலர் போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடனை திருப்பி செலுத்த வேண்டாம் என்றும், அப்படி வசூல்

1979 மார்ச் 16]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

செய்தால் போராட்டத்தில் இறங்க வேண்டும் என்றும் மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு கொடுத்த கடன்களை வசூலிப்பதற்கு நல்ல பல சட்டங்களை போட்டு அவர்களிடமிருந்து கடன்களை வசூலித்து, வசதியற்ற ஏழை விவசாய மக்களுக்கு சலுகை தருவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் மாமூலான தீர்மானம் தான். ஆண்டாண்டுதோறும் வரக்கூடிய தீர்மானம். மத்திய வங்கி, மாநில வங்கி வாங்கும் கடன்களுக்கு வரம்பு சுட்டுவதை அதிகப்படுத்துவதற்காக கொண்டு வரக்கூடிய தீர்மானம். ஆனால் மத்திய வங்கிகளின் கீழ் இருக்கும் மாநில வங்கி—அதன் கீழ் இருக்கின்ற கிராம வங்கிகள் எல்லாம் இப்போது சரியான நிலைமையில் இல்லை. இதற்கான சட்ட திட்டங்களை எல்லாம் மாற்ற வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறை தமிழ்நாட்டில் எவ்வாறு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி ஆராய ஒரு ஆய்வுக் குழு போட வேண்டும். அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இந்தத் துறையில் முக்கியமாக மாநில அமைப்பு இருக்கிறது, மத்திய வங்கி இருக்கிறது, இதன் கீழ் இயங்குகின்ற கிராம சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கிராம சங்கங்களில் போடப்படும் வட்டி விகிதத்தைப் பார்த்தால், கூட்டுறவு வங்கிகளில் வட்டிக்கு மேல் வட்டி போடப்பட்டு வருவதால், அவற்றை மத்திய வங்கிக்கு கொடுக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். போடப்படுகிற வட்டியைப் பார்த்தால், வாங்குகின்ற கடன் தொகைக்கு மேல் வட்டித் தொகை ஆகிவிடுகிறது. இதன் காரணமாக வட்டியையும் கொடுக்க முடியாத நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மேலும் சிலர் மட்டும் அசலையும் வட்டியையும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நாம் தெரியாமல் கொடுத்துவிட்டோமே, மற்றவர்கள் இன்னும் கொடுக்கவில்லையே, தாங்கள் கொடுத்ததை திரும்ப வாங்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு செயல்முறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று, கட்டாயமாக, தீவிரமாக எப்படியாவது வசூல் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கடனை ரத்து செய்து விட வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இருக்கக்கூடாது. இப்படி கூட்டுறவுத் துறையினர் இருப்பதால் எங்களால் சங்கங்களை நடத்த முடியவில்லை. வேண்டுமென்றால் வட்டியை அடியோடு நீக்கிவிட்டு, வசூல் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்படி ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வராவிட்டால் சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்நிலை நீடித்து கடைசியில் ஒரு நாள் ஜப்திக்குப் போவோம். அப்போது அவர்களிடமிருந்து வீடு, மாடு இவைகளை எல்லாம் ஜப்தி செய்கின்ற

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 மார்ச் 16]

நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்படுவோம். ஆகவே திட்ட வட்டமாக அறிவிப்பு கொடுக்க வேண்டும். இதுகாறும் உள்ள வட்டி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி வசூலை நடத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அசலும் கொடுக்க வேண்டாம். வட்டியும் கொடுக்க வேண்டாம் என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இரண்டும் கெட்ட நிலையில் இருக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு அவையின் நடவடிக்கைகளை இன்னும் சிறிது நேரம் நீட்டிக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1—30]

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் மாநில வங்கி, ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து வாங்கி, மத்திய வங்கி களுக்கு கடன் கொடுக்கிறது. அது வேண்டாம். மாநில வங்கியே இருக்கட்டும். மத்திய வங்கிகள் எல்லாம் மாநில வங்கியின்கீழ் அதனுடைய கிளைகளாக மாற்றுவார்கள்; வங்கிகளின் பொறுப்பு, அதிகமாக்கப்படுவதால், நிர்வாகச் செலவுதான் அதிகமாகிறது. மாநில வங்கிக்குப் பிறகு, மத்திய வங்கிகளை அதனை ஆக்கிவிட்டால் வட்டி விகிதம் குறையும். கிராமத்திலே உள்ள களாக வர்கள் குறைந்த வட்டியிலே கடன் வாங்க முடியும். ஆகவே, அந்த முறையிலே இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதிலே இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. துரை கோவிந்தராசன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, ஏதோ மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு சரியான விலை கொடுக்காத காரணத்தால், இங்கே விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று கூறினார்கள். மத்திய அரசு ரூ. 85 விலை நிர்ணயித்தும், அந்த அளவுக்குக் கூட இங்கே விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்குகின்ற அளவுக்கு இல்லாத காரணத்தால், இன்றைய தினம் இந்த மாநிலத்திலே விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்னதாக இருந்த அரசு, போனசாக ரூ. 15 கொடுத்து வந்தது, அதையும் இந்த அரசு கொடுக்க வில்லை. ஏதோ மத்திய அரசு, மாநில அரசுக்குத் தடையாக இருப்பதுபோல் சொன்னார்கள். அது கவறு.

இப்போது கரும்புக்கு ரூ. 100 என்று மத்திய அரசு விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த அரசு ரூ. 85 கொடுத்துதான் வாங்குகிறார்கள். இது நியாயமல்ல. உண்மையிலேயே, விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால், இந்த அரசு தான் அதற்கு பொறுப்பு. இந்த மாநிலத்தில் தான் தனி நபர் வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தியாவிலுள்ள

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு, பேசிக் கொண்டே போகிறீர்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்கிறேன். தனி நபர் வருமானம் தமிழ் நாட்டிலே, அனைத்து இந்தியாவிலே உள்ள மாநிலங்களை விட குறைவாக இருக்கின்றது என்று புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு தருகின்றன. ஆக, இந்த அரசுதான் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள், அவர்கள் கடனைத் திருப்பித் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், அதற்கும் இந்த அரசுதான் காரணம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கரும்புக்கு 85 ரூபாய் கொடுப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்டாசுடரி மினிமம் பிரைஸ் கொடுக்க வில்லை என்றும், ரெகவரி பேசிசிலே தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். 85 ரூபாய்தான் இப்போது கொடுக்கப்படுவதாக ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எந்த ஆலையில் 85 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்பதை இங்கே எங்களுக்கு கோடிட்டு, குறிப்பிட்டுக் காட்டினால், உடனடியாக அந்த ஸ்டாசுடரி மினிமம் பிரைஸைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யலாம். மேலும், இந்த அரசு நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 85 தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் வட மாநிலங்களிலே விளைகின்ற கோதுமைக்கு ரூ. 115 அதன் காஸ்ட் ஆப் புரொடக்ஷன் பேசிசிலே கொடுக்கின்றார்கள், உற்பத்திச் செலவைக் கணக்கிட்டு ரூ. 115 குவிண்டால் ஒன்றுக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே நெல்லுக்கு அதே காஸ்ட் ஆப் புரொடக்ஷன் பேசிசிலே கொடுக்க வேண்டும். இதிலே கவனம் செலுத்தவில்லை அப்படி அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டைத்தான் மத்திய அரசைப் பார்த்து நாங்கள் சொல்கிறோம்.

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் பேச முற்படல்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி நீங்கள் டிபேட் டிற்குப் போகவேண்டாம். நீங்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சனையை அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தால், இப்படியே தான் போய்க் கொண்டிருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விளக்கம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கரும்புக்கு ரூ. 100 என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். ரிகவரி பேசிசிலே கொடுக்கப்படுகின்றது என்றும் சொன்னார்கள். வடமாநிலங்களிலே எல்லாம் இப்போது, ரூ. 130 வரையிலும் கரும்புக்கு விலை

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 16]

கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், நம் மாநிலத்திலே அப்படி கொடுக்கப்படவில்லை. இது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். நெல்லுக்கு மட்டும் காஸ்ட் ஆப் புரொடக்ஷனிலே கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதுவல்ல. பிரச்னை. மாநிலத்திலே விவசாயிகளிடத்திலே இருக்கின்ற நெல்லை மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள விலையில் வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. ஆகவே, தான், மாநில அரசே முன்வந்து விவசாயிகளிடத்திலே இருக்கின்ற நெல்லை வாங்கினால், அவர்கள் பிரச்னை தீரும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(திரு. துரை கோவிந்தராசன் பேச முற்படல்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியாகி விட்டது. நீங்கள் உட்காருங்கள். திரு. பழனிவேலு.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய கூட்டுறவு வங்கி விவசாயிகளுக்காக பெற்றிருக்கக்கூடிய கடனின் காலத்தை நீட்டிக்கின்ற இந்த மசோதாவின் தீர்மானத்தின் மீது நான், மார்க்கெட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் வங்கிகளிலும், கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் கடன் பெற்றிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் நிலை தொடர்ச்சியாக கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக வறட்சி, புயல் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டு கடனைச் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய சிறிய விவசாயிகளுக்கு அரசு உண்மையிலேயே உதவி செய்ய எண்ணியிருந்தால் இந்தச் சிறு விவசாயிகள் வாங்கி இருக்கக்கூடிய கடன் ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று வாங்கி இருக்கக்கூடிய கடன்கள் பூராவையும் ரத்து செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைய தினம் பெரும் நிலப்பிரபுக்கள்தான் ரூபாய் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம், ஒரு இலட்சம் என்ற அளவிற்கு கூட்டுறவுக் கடன்களை வாங்கிக் கொண்டு அரசாங்கத்திற்குச் சவால் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இந்தக் கடனை வசூல் செய்வதில் ஊசலாட்டமான கொள்கையை அனுஷ்டிப்பதன் காரணமாக விவசாயச் சங்கம் என்று வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகள் பிரச்சினை என்று சொல்லி எப்பிரிய அமளியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடன்கள் யாருக்கு பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஒரு கிராமத்தில் பத்தாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால் 200 அல்லது 300 பேர்தான் இதனால் பயன் அடைகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய கடனையும் வாங்கிக் கொண்டு

1979 மார்ச் 16]

[திரு. என். பழனிவேல்]

அரசாங்கத்திற்கு நெருக்கடியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்வது, பத்து ஏக்கருக்குக் கீழ் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கும் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு குறுகிய காலக் கடன் பயிர்க் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நான்கு மாதம் கழித்து அந்தக் கடனைக் கட்டவில்லை என்றால் “ஓவர் டியூ” என்று சொல்லி டபுள் வட்டி போடுகிறார்கள். கந்துவட்டிக்காரனே தேவலை என்ற நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு வருஷம் அல்லது 20 மாத காலத்திற்காவது நியாயமான வட்டி என்ற முறையில் அரசு வருவிக்க வேண்டும். நூற்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் வட்டி ஆகிறது. இது சரிதானா? இதை மறு பரிசீலனை செய்து உதவ முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரண விவசாயிகளை கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் மெம்பர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்வதில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆயிரந்தான் பேசினாலும் சாதாரண மக்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக சேர முடிவதில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர் பெரிய சுவர்னர் போன்று நினைத்துக் கொண்டு ஏழை எளியவர்களைச் சேர்க்க மறுக்கிறார்கள். கறாராக உத்தரவு போட வேண்டும். விவசாயிகளுடைய கடன்கள் நிலுவையில் இருக்கும் காரணத்தால் அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய உதவிகளைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு பரிசீலித்து அதற்கு ஒரு முடிவு சாணவேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாயி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே! சென்ட்ரல் பாங்க் சம்பந்தப்பட்ட இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் ஒரு சில ஆலோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடந்த பட்ஜெட் நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்கள் பேசக் கூடிய நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் சாதாரண விவசாயிகள் கீழ் நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள், பொருளாதாரம் வளரவில்லை “பிலோ தி பாவர்டி லைன்” 56 சதவீதம் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கடந்த இரண்டாண்டுகளாக பிலோ தி பாவர்டி லைனில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள் நிலையை உயர்த்த என்ன நடவடிக்கையை அரசு எடுத்து இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்கள் நிலை உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் கடன்கள் எந்த அளவுக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் “பிலோ தி பாவர்டி லைனுக்கு” கீழ் உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் மேலேதான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் சென்ட்ரல் பாங்கில் ஓவர் டியூ அதிகமாகி வருகிறது.

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1979 மார்ச் 16]

ஒவ்வொரு யூனிட்டாகப் பார்க்கும்போது பரமக்குடியை எடுத்துக் கொண்டால் 42 சொசைட்டிகளில் 37 சொசைட்டிகளில் ஓவர் டியூ ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சொசைட்டிகள் கீழேதான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மேலே வரக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒட்டு மொத்தமாக இதற்குக் காரணம் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மொத்தமாக விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. இயற்கையின் சேற்றங்கள் தொடர்ச்சியாக வந்ததன் காரணமாக விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. கொடுக்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-40].

சன்னஞ்சன்னமாக இந்த இரண்டு காரணங்களினால் மட்டுமல்லாமல் இன்னும் விலைவாசி ஏற்றத்தின் கொடுமையான, கடுமையான தீமையின் காரணமாகவும் அவர்கள் தாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக இந்த நாட்டிலே விவசாயிகள் மிகக் கீழான நிலைமைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் சொசைட்டிகளிலே சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன, விவசாயிகள் எல்லாம் வாங்கிய ரூபாயைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதற்கு வைத்தியம் பார்க்காமல் வட்டியைக் கட்ட வேண்டும், வட்டிக்கு வட்டி போடுவது, அபராதம் போடுவது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிற நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் கடனிலே பிறந்து கடனிலே வளர்ந்து கடனிலேயே சாகக்கூடிய நிலைமையை மீண்டும் மீண்டும் நாம் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால் ஒட்டுமொத்தமாக அவர்களுடைய பிரச்சினையைப் பார்த்து வட்டிகளைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும், கொடுக்கக்கூடியவர்களிடத்திலே வசூலிக்க வேண்டும், இப்படி ஒட்டுமொத்தமாக சுத்தம் செய்வதற்கு திட்டங்களைப் போடுவதற்கு தைரியமாகப் போடுவதற்கு இந்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் கூட்டுறவே இந்த நாட்டிலே வளர்ச்சி அடைய முடியாது. நாட்டிலே இன்றைக்கு வரிகொடா இயக்கத்தின் தன்மையினுடைய அடிப்படையே இதை வைத்துத்தான் இருக்கிறது. இராமநாதபுரத்திலே ஒரு மாதிரியான குரல், அதே நேரத்திலே தஞ்சையிலே வேறு மாதிரியான குரல், இப்படி இடத்திற்கு இடம், வயலுக்கு வயல், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வெவ்வேறு குரல்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த உயர்மட்டக் கமிட்டியினுடைய அறிக்கை வந்த பிறகு கூடிப் பேசி நல்ல முடிவை எடுத்தால் ஒழிய மக்கள் நலமாக இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தலைவர் அவர்களே

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம். திரு. சிவசாமி பேசும்போது கடன்களை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், வாங்கிய கடன்களை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் புதிய பிரச்சினைகளைக் கிளப்ப வேண்டாம். தயவு செய்து அமருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுத் தீர்மானத்தின்மீது 9 அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான தல்ல எண்ணங்களை எல்லாம் நம்முடைய பரிசீலனைக்கு வைத்து இருக்கிறார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாக தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல மாவட்டங்களில் எதிர்பாராத அளவிற்கு வறட்சி நிலை இருந்த காரணத்தால் 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் போன்ற இயற்கையினுடைய உற்பாதங்களினால் பயிர்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மாற்று வசதி அளித்தல் தவிர்க்க முடியாத கடமையாகிவிட்டது. குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், திருச்சி, புதுக்கோட்டை போன்ற மத்திய கூட்டுறவு வங்கி மேற்கொண்டு ஆண்டிலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட உத்தரவாத வரையறையை மீறி கடன் வசதி செய்து கொடுத்து இருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மாற்று வசதி, கடன் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டிய தார்மிகக் கடமை புரட்சித் தலைவரின் விழுமிய தலைமையில் உள்ள இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அப்படி அந்த முயற்சியைச் செய்கிற நேரத்திலே மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளும் மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட உத்தரவாத வரையறையைக் கடக்குமாறு நேரிடக் கூடும்.

எனவே நடுத்தரக்கால மாற்று வசதிக் கடன்களில் மொத்த உத்தரவாத வரையறையும், மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளில் தனி உத்தரவாதம் வரையறையையும், ரூபாய் 7,400 லட்சத்திலிருந்து ரூபாய் 10,900 இலட்சத்திற்கும், எல்லாக் கடன்களுக்கும் மொத்த வரையறையை ரூபாய் 9,140 இலட்சத்திலிருந்து ரூபாய் 12,640 இலட்சத்திற்கும் உயர்த்த வேண்டிய கோரிக்கைக்காக அரசு இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னாலே வைத் திருக்கிறது.

இதனையொட்டி நான் ஏற்கெனவே என்னுடைய பேச்சி னுடைய தொடக்கத்திலே நினைவுகூர்ந்ததைப்போல ஒன்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச்

[1979 மார்ச் 16]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, அனைத்து உறுப்பினர்களுமே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு செய்திருக்கின்ற இந்த வசதிகளை மனதாரப் பாராட்டி வர வேற்றதோடு, மேலும் இருக்கின்ற சில சிக்கல்களுக்கும், சில சிரமங்களுக்கும், நல்ல ஆலோசனைகளை அவர்கள் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். நிச்சயமாக அந்தச் சிக்கல்களை, சிரமங்களை, இடர்பாடுகளை, துன்பங்களை விவசாய சமூகத்திலிருந்து நீக்குவதற்காகப் போர்த்தகாலப் பதைபதைப்போடு நிச்சயமாக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்குமென்று நான் இந்த நேரத்திலே உறுதியாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல விருபுகிறேன். என்னுடைய மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், வங்கிகளுக்கு உத்தரவாதம் அளித்தது மட்டுமல்ல, நீங்கள் மக்களுக்கும் உத்தரவாதம் கொடுத்து இந்த மாமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்கள், அதை எந்த அளவிற்கு எந்த விழுக்காடு அளவிற்கு நீங்கள் நிறைவேற்றி இருக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் ஓர் நியாயமான ஐய வினாவினைக் கிளப்பினார்கள். அதோடு அவர்கள் நிற்காமல், மேலும் ஓர் உணர்வினை அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார்கள். ஜப்தி இல்லை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்கும் ஜப்தி இருக்கிறது என்று அவர்கள் நகைமுகத்தோடு, சிரித்த உணர்வோடு அந்த உணர்வையும் இணைத்து இந்த மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். அது முழு உண்மையான கருத்து அல்ல என்று நான் மறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் கடந்த 16-1-1978-ஆம் நாளிலிருந்து மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய தமிழக அரசு எந்த ஜப்தியையும் இதுவரையிலே மேற்கொள்ளவில்லை என்றும், குறிப்பாக விவசாய உயர்மட்டக் குழு தன்னிடைய பரிந்துரையை இந்த அரசுக்கு அளித்து, பிறகு அந்த அரசு அந்தப் பரிந்துரையின் மீது ஆய்ந்து ஒரு முடிவெடுக்கின்ற வரையில் எந்த விவசாயியின்மீதும் ஜப்தி நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்று மிக உறுதியாக, மிகத் தெளிவாக, திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கிறது. அதைத்தான். இந்த அரசு இன்றைக்கு உறுதியாகக் கடைப்பிடித்து வருகிறது ஆனால் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட ஓர் அரசியல் உள்நோக்கத்தோடு ஜப்தி செய்கிறார்கள், கெடுபிடியைச் செய்கிறார்கள் என்று

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 12-ஆவது மாதத்திற்குப் பிறகு ஜப்தி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இளையாங்குடி தொகுதியில் கண்டமங்கலம் என்ற கிராமத்தில் 13 பேர்களை ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கான லிஸ்ட் வைத்திருக்கிறேன். அதைக் கொடுக்கக்கூட நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதனை என்னிடத்தில் அருள்கூர்ந்து அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுவரையில் அவர்கள் மாமன்றத்திலே அதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் இப்பொழுது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நடந்தவுடன் உள்ளபடியே அது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கருதியிருந்தால் கொடுத்திருக்கலாம். இனியும் காலதாமதப் படுத்தத் தேவையில்லை. அருள்கூர்ந்து இப்பொழுதே கூட இந்த மன்றம் முடிவதற்குள்ளாக அவர்கள் கொடுத்தால் கூட, அப்படித் தவறுகள் எங்கேயாவது நடந்திருந்தால் உரிய முறையில் பரிசீலனை செய்து தக்க பரிகாரம் காண மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் விழியில் தலைமையில் இருக்கின்ற அரசு என்றைக்கும் உறுதியாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் சுப்பு அவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இந்த அரசு என்ன செய்தது என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்தது என்பதைப் பற்றி இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே மிகத் தெளிவாகப் பலமுறை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-50.]

அவர்களும் உணர்வார்கள். இன்றைக்கு இந்தக் காரியத்தினை, இந்தக் கடன் சலுகையைச் செய்ய வேண்டிய தீர்மானத்தைத் கொண்டுவந்திருப்பது கூட, இந்தச் சலுகைகள் கூட, பல சலுகைகளில் ஒன்று, பல நல்ல காரியங்களில் ஒரு நல்ல காரியம் என்று தெரிவிப்பதோடு, குடந்தையிலே இருக்கிற விவசாயி, அதே போல், புதுக்கோட்டையிலே இருக்கிற விவசாயி, அதனைப் போல் தஞ்சாவூரிலே இருக்கிற விவசாயி, இப்படிப் பட்ட நல்ல காரியங்களை எல்லாம் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நல்ல பல காரியங்களை இந்த அரசு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு செய்து வருகிறது. மேலும் நல்ல பல யோசனைகளை, இங்கே பேசிய அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கடன் வாய்ப்புகளைப் பற்றி, அபராத வட்டிகளைப் பற்றி, சட்ட திருத்தத்தைப் பற்றி, இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நல்ல ஆலோசனைகளையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, சில உறுப்பினர்கள் கடனை தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில உறுப்பினர்கள் கடனையே வசூலிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல ஆலோசனைகளை யெல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே அரசு தீர்மானத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் அனுதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்து, உரிய காலத்திலே நல்ல முடிவை தமிழக அரசு எடுக்கும் என்று நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்து, இந்த அரசுத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்க சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 53/1961) 73-D பிரிவின் கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு, மாநில சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன், மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி பெறும் குறுகிய கால கடன், நடுத்தர காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்றுபதிக் கடன்களுக்கு அரசின் உத்தரவாத உயரளவு வரையறையை முறையே ரூ. 250 இலட்சம், ரூ. 1,490 இலட்சம், ரூ. 7,400 இலட்ச அளவிற்குக் கூட்டுறவுத் துறையின் 1978-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் ஒன்பதாம் நாளிட்ட 82-ஆம் எண் அரசாணையில் தமிழ்நாடு அரசு உயர்த்தியுள்ளதாலும்,

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பொறுத்தமட்டில் நடுத்தரக் கால மாற்றுபதிக் கடனுக்கான உயரளவு உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 10,900 இலட்சத்திற்கு உயர்த்துவது அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளதாலும் ;

தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 53/1961) 73-D பிரிவின் கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பொறுத்த மட்டில் நடுத்தரக்கால மாற்றுபதிக் கடனுக்கான உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 10,900 இலட்சத்திற்கும், மொத்த வரையறையை ரூ. 12,640 இலட்சத்திற்கும் உயர்த்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானித்துள்ளது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-52-மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(7) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

119. தமிழ்நாடு 1977-ஆம் ஆண்டு கிராமப்புறக் கைவினைஞர் (குடியிருப்புகளுக்கு உடைமையுரிமை வழங்கல்) விதிகள் செய்வது குறித்த வருவாய்த் துறையின் 17-11-1977-ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 2224-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு தமிழ்நாடு 1976-ஆம் ஆண்டு கிராமப்புறக் கைவினைஞர் (குடியிருப்புகளுக்கு உடைமையுரிமை வழங்கல்) சட்டத்தின் (குடியரசுத் தலைவர் சட்டம் 38/1976) 30(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எதுவுமில்லை —